

BİLDİRİ ÖZETLERİ
SYMPOSIUM ABSTRACT BOOK

Sosyolojinin Gözünden İstanbul - Uluslararası Sempozyum
(27-28 Nisan 2022)

International Symposium - Istanbul through the Eyes of Sociology
(27-28 April 2022)

T.C. Beykent Üniversitesi / Fen-Edebiyat Fakültesi
Sosyoloji Bölümü (İngilizce)
İstanbul

BEYKENT
ÜNİVERSİTESİ

25. yıl

İÇİNDEKİLER

Sempozyum Hakkında	5
About the Symposium.....	9
Özel Oturum Hakkında (<i>About the Special Session</i>)	13
<i>Urban Lives and İstanbul</i>	13
Sempozyumu Düzenleyen Kurum/Bölüm	14
<i>Organizing Committee</i>	15
Sempozyum Bilim Kurulu Üyeleri	16
<i>Symposium Scientific Committee Members</i>	18
Sempozyum Programı	20
Katılımcılar (Participants).....	25

Özel Oturum Katılımcılarının Özgeçmişleri

(*Resumes of Special Session Participants*)

Melin Levent Yuna	27
Roberto Briceno-Leon	28
Susan Beth Rottmann	29
Zeynep Çelik	30

Bildiri Özetleri ve Katılımcıların Özgeçmişleri

(*Abstracts and Resumes of Participants*)

Ayşen Çelen Öztürk, Terane M. Burnak, Elif Atıcı	32
İstanbul'un Modern Sanat Müzeleri, İstanbul Modern ve Arter'e Farklı Bakışlar	34
<i>Modern Art Museums of Istanbul; Istanbul Modern and Arter Museum Architectural Analysis</i>	34
Burak Kesgin	36
Kadıköy'ün Gece Sorunu ve "Kadıköy Hepimizin" Protestosu	37
<i>Kadıköy's Night-Time Problem and "Kadıköy is All Ours" Protest</i>	37
Burcu Tekait Çal	39
Kentin Seslerini Sosyolojik Olarak "Duymak": 2022 Yılı, İstanbul İli, Şişli İlçesi Örneği	40
<i>Hearing" the Sounds of the City Sociologically: In 2022, The Case of Istanbul, Şişli District</i>	40
Cansu Demir	42
İstanbul'da Mahpus Çocuk Olmak	43
<i>Being A Delinquent Juvenile in Istanbul</i>	43
Derya Avcı Dursun	45
Validebağ Korusu'nun Eşiğindeki Kirpiller: Mesafe Koymanın Politik Anlamı	46

<i>The Hedgehogs on The Threshold of Validebağ Grove: The political meaning of distancing</i>	46
Ercan Geçgin	48
Altkültür Gruplarında Sapma ve Suç	49
<i>Deviation and Crime in Subcultural Groups</i>	49
Ercan Geçgin, Tunahan Tekinsoy	51
Altkültür ve Sapkınlık Kariyeri Açısından Gençlerde Uyuşturucu Kullanımı: İstanbul-Fatih, Mevlanakapı Mahallesi Üzerine Bir Araştırma	52
<i>Drug Use in Young People in Terms of their Deviant Career and Subculture: A research on İstanbul-Fatih, Mevlanakapı Neighborhood</i>	52
Gökhan Sarı	54
Güvenliğin Değişen Yüzü ve Büyük Şehirlere Yansımaları.....	56
<i>The Changing Face of Security and Its Reflections on Big Cities</i>	56
Gül Selin Türkyılmaz, Fatma Kayabaş	58
Büyük Buhrandan Büyük İstifaya; İstanbul Örneği	60
<i>From Big Depression to Big Resignation; the Case of İstanbul</i>	60
Gülmelek Doğanay	62
İstanbul'da Değişen Toplumsal Yapı: Sultan Filmi'nde Gecekondu Ailesi ve Eril Tahakküm.....	63
<i>The Social Change in İstanbul: The Gecekondu Family and Masculine Domination in the Sultan Movie</i>	63
Hatice Yaprak Civelek	65
İstanbul Öğrencileri ve Suriyeli Akranları: Yerli-Göçmen İlişisini Düzenleyen Biyopolitik Sürümler.....	66
Havva Atalay	67
İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı'nın Kent ve Mekân Gelişiminin Bölgenin Sosyo-Mekânsal Değişimine Etkileri: Tuzla İlçesi Örneği	68
<i>İstanbul Sabiha Gökçen Airport The Effects of City And Space Development On The Socio-Spatial Change of The Region: Example of Tuzla District</i>	68
Melin Levent Yuna	70
İstanbul'da Kimliğin Sembolik Bir Mecrası Beden: Tango Dans eden Beden, Anlamları ve Kimlik.....	71
<i>Body as a Symbolic Site of Identity in İstanbul: Tango Dancing Body, Its Meanings and Identity</i>	71
İris Kurdoğlu	73
Osmanlı Mirası ve Küreselleşme Işığında Değişen İstanbul Mutfağı.....	74
<i>Changing İstanbul Cuisine in the Light of Ottoman Heritage and Globalization</i>	74
Mehmet Berksan	76

İstanbul Semt Monografileri Listesi.....	77
<i>The List of Monographies on Istanbul's Districts</i>	77
Mehmet Oğuz Polat	78
Metropol ve Risk Altındaki Çocuklar	80
<i>City and Children at Risk</i>	80
Oğuz Makal	82
Suriye Mutfağı İstanbul'da.....	83
<i>Syrian Cuisine in İstanbul</i>	83
Onur Uzer	85
Kentsel Dönüşümle Türeyen Şehir Hayaleti: Eski-Yeni İkileminde İdealize Edilen İstanbul.....	86
<i>The Ghost of the City Emerging with Urban Transformation: İstanbul Idealized in the Old-New Dilemma</i>	86
Pınar Karababa Demircan	88
Marmara'ya Ağıt: Bir Denizin Ölürken Özneleşmesi.....	89
<i>Requiem for Marmara: A Sea's Becoming a Subject at Its Death</i>	89
Veysel Can Karakaş	91
İstanbul ve Heykel: İstanbul'un ve Budapeşte'nin Kamusal Heykellerinin Karşılaştırmalı Tarihi (1850-1945)	93
<i>Istanbul and Statue: A Comparative History of Public Statues in Istanbul and Budapest (1850-1945)</i>	93
Zeynep Baykal	95
İstanbul'a Bağımsız Tiyatro Sahnesinden Bakmak: Yeni Metin Sahnelemeleri Üzerinden Bir Şehir Okuması	97
<i>Looking at Istanbul from the Independent Theater Stages: A Reading of the City Through the Staging's of New Play-Scripts</i>	97
Zuhal Çiçek	99
Toplumsal Değişim Ekseninde Kentsel Şiddetin Sosyolojik Analizi	100
<i>Sociological Analysis of Urban Violence on the Axis of Social Change</i>	100

Sempozyum Hakkında

Sosyolojinin Gözünden İstanbul – Uluslararası Sempozyumu

Beykent Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi

İngilizce Sosyoloji Bölümü

27-28 Nisan 2022, Zoom Meetings

İstanbul; tarihi katmanları, doğası, coğrafi yerleşimi, küresel konumu ve barındırdığı yaşam imkânlarıyla eşi benzeri olmayan bir kent. Ancak nerede başlayıp nerede bittiği belli olmayan sınırı kadar sürdürülebilirliğini çoktan aşmış endüstriyel hacmi ve yirmi milyona yaklaşan nüfusuyla pek çokları için gün geçtikçe yaşanılır olmaktan uzaklaşıyor. Bugün gezegensel kentleşmenin öne çıkan örneklerinden biri olarak İstanbul; içinden gelip geçen göç akışlarıyla, farklı kimliklerin durağı olmasıyla, sanata esinledikleriyle, iklimiyle, küresel ölçekte yaşanan Covid-19 salgınının etkileriyle, hayvanları, bitkileri, caddeleri, binaları, semtleri, denizi, adaları, parkları ve insanlarıyla üzerine ne kadar konuşulsa ve tartışılrsa konu başlıkları tükenmeyecek bir toplumsal mekândır.

İstanbul'un tüm bu özelliklerine, artık risk olmaktan çıkmış, sadece zamanı belli olmayan bir deprem gerçeği de eklendiğinde, bu kent sosyal bilimcilerin defaten ziyaret ettikleri, üzerine mercek tuttukları çok katlı, karmaşık, çok boyutlu bir temaya dönüşüyor. İstanbul'un çeşitli katmanlarını tartışmak aynı zamanda da sürekli dönüşen bir ilişkiler ağının ve yapısal özelliklerin belli zamansal ve mekânsal çerçevelere odaklanarak haritasını çıkarmak ve anlık olanın tarihini kısmen kaydedebilmek anlamına geliyor.

“Sosyolojinin Gözünden İstanbul Uluslararası Sempozyumunda” İstanbul üzerine geniş tartışmaların bir ucundan tutmayı ve İstanbul'un en can alıcı konularını sosyal bilimler perspektifinden ele almayı planlıyoruz. İstanbul'un çevre, deprem ve sağlık gibi yaşama ilişkin sorunlarının bölge ve şehir planlama, fen, mühendislik ve tıp bilimleri kadar disiplinlerarası temasların güçlendirdiği sosyal bilimlerce de tartışılması gerektiği düşüncemizden hareketle, “**İstanbul ve...**” ile başlayan aşağıdaki başlıkların, sempozyum çağrımızla ilgili fikir verebileceğini düşünüyoruz.

İstanbul ve...

Ekoloji

İstanbul uzunca bir zamandır sürdürülebilirlik sınırlarını aşan, Antroposen çağın etkilerinin en yoğun görüldüğü kentlerden biri durumunda. Kentin yapısı itibariyle doğadan kopmasına dair yaklaşımlara ek olarak, son dönemde gerçekleşen hızlı dönüşümler literatürde “doğanın kentleşmesi” kavramını ortaya çıkardı. Bu açıdan İstanbul, yeşil alanlarının sadece yitimiyle değil aynı zamanda eskiden doğayla ilişkilendirilen mekân ve canlıların artık kente özgü bir şekilde yaşamaya başlamasıyla da konuşuluyor. Sanayi atıkları, hanelerde üretilen günlük çöp, deniz kirliliği, hava kirliliği, aşırı betonlaşma ve kenti paylaştığımız diğer canlılar sempozyumun bu alt başlığının konuları arasında sıralanabilir.

Göç Akışları

Nüfusu göç dalgalarıyla biçimlenen İstanbul bugün TÜİK verisine göre 16 milyona yaklaşan bir nüfusu barındırıyor. Uluslararası göçmenler ve hareketli nüfus göz önünde bulundurulduğunda tahminler bundan da ötesini gösteriyor. Her ne kadar Covid-19 sonrasında İstanbul'dan ayrılanları, kıra doğru hareket edenleri görmeye başlasak da bunun İstanbul nüfusunu dönüştürecek bir hareket olmaktan çok uzakta kaldığını söyleyebiliriz. Bu bakımdan İstanbul'dan geçen göç akışı ve göçün oluşturduğu nüfus hareketleri sempozyumun önemli tartışma başlıklarından birisi olmaya adaydır.

Sağlık/Pandemi

Covid-19 salgınıyla birlikte gündelik hayatta en çok duyduğumuz sosyal mesafe uygulaması ve salgın nedeniyle alınan önlemler, kentsel mekânı kullanımımızı dönüştürdü. Toplu taşıma araçları, parklar, kafeler, pazarlar/yerel pazarlar, marketler, kuaför/kasap/eczane gibi esnaf dükkânlarında mekânsal anlamda yeniden düzenlemelere gidildi. Tarihin öğrettiklerinden salgınların kentlerin düzenlenişini ve kentsel yaşamı değiştirdiğini biliyoruz. Bu bağlamda Covid-19 salgınıyla beraber İstanbul'da yaşanan değişim ve dönüşümler de bu sempozyumun konu başlıkları arasında yer almaktadır.

Sanata Esinledikleri

İstanbul müziğe, heykele, resime, tiyatroya, sinemaya, şiire defalarca konu oldu, oluyor. Kendi sanatını yaratıyor ve bienale, festivallere, sergilere, sanatçılara ev sahipliği ediyor. Sanatta yeniden yeniden temsile kavuşuyor, yorumlanıyor ve yaşıyor. Kimi zaman duygular esinliyor, kimi zaman ana aktör oluyor, kimi zaman da fondan akıp geçiyor. Bu sempozyum, İstanbul'u konu alan, İstanbul'da geçen, içinden İstanbul geçen sanat eserlerine dair sosyal bilim incelemelerine, araştırmalarına bir başlık ayırmaktadır.

Deprem

Türkiye'nin en önemli gerçeklerinden birisi depremlerdir. İstanbul da tarihinde büyük depremler yaşamış kentlerden biri ve bugün yakın gelecekteki bir deprem için "risk" ifadesini kullanmak gerçeği göz ardı etmekle eşdeğer. Deprem gerek hazırlık gerekse de sonrasında yapılacaklar anlamında birçok disiplini kapsayan bir gerçek iken genelde jeoloji ve inşaat mühendisleri tarafından tartışılıyor. Konunun sosyal bilimler perspektifinden de ele ele alınması kaçınılmaz öneme sahiptir.

Kent Güvenliği ve Suç

İstanbul, büyük nüfusuyla, kozmopolit yapısıyla, ticari merkeziliyetiyle ve uluslararası rotaların kesişiminde yer almasıyla suç, şiddet ve güvenlik açılarından da ele alınması gereken bir yerleşim alanıdır. Kendini güvende hissetme halinin belirleyicisi olan "suç korkusu" ve bunun toplumsal gruplara göre farklılığı ve ayrıca bu farkların İstanbul'a özgü kültürel, yasal ve mekânsal nedenleri önemli bir araştırma alanı olarak durmaktadır. Sempozyum, İstanbul'da suç örüntüsü ve niteliklerinin gündelik yaşama etkisini anlamaya çalışan sosyal bilim çalışmalarına da yer vermek istemektedir.

Kurumsal Ağları

Hem eski imparatorluk başkenti olması hem de Cumhuriyet döneminde ekonomik, sınai, hukuksal ve sanatsal altyapıda önemli bir merkez olması "İstanbul'un kurumsal tarihini" ayrı bir araştırma konusu haline getiriyor. Kurumların çizdiği grift ilişkiler ağı kenti diğer kentlerden ayırırken, kentliler açısından da erişim, istihdam, hukuksal görünürlük adına tarihsel ve güncel olarak farklı etkileşimleri ortaya çıkarmaktadır. Öte yandan, İstanbul'un ölüm, doğum, sağlık, göç, konut, eğitim, fauna ve florası gibi alanlardaki veri tabanının eksikliği kentin daha iyi anlaşılmasında önemli bir sorun alanı olarak durmaktadır. Bu başlıkta İstanbul'un işleyen/aksayan kurumlarını ve hafızasını tartışmayı planlıyoruz.

Kentin Hayaleti

Eski İstanbul anlatıları, İstanbul'a dair canlı gündemle birlikte bir İstanbul imgesi oluşturmaya devam ediyor. Bu hem kentsel katmanları birbirinden ayırıştırır ve kent kullanımı için tektip bir kentli belirleyen hem de dönüşüme karşı "idealize edilmiş eski" imgesi yaratan bir söylem. Kentin eski imgelerini tartışmak, dönüşüm çerçevesinden bir karşılaştırma zemini sağlaması bakımından kıymetlidir. Sempozyumun konu başlıklarından bir diğeri de "Eski İstanbul"dur.

Sempozyumda ayrıca uluslararası katılımlı İstanbul özelinde öncelikli ve güncel kent konularının sosyal bilim perspektifi ile ele alınacağı "**Özel Oturum**" da yer almaktadır.

İngilizce olarak planlanan bu oturumda kent çalışmaları ve/veya İstanbul üzerine çalışmış olan uluslararası bilim insanlarının katılımı ile İstanbul tartışılacaktır.

Bilim Kurulunda Türkiye'den çeşitli bilimsel disiplinlerden ve ayrıca farklı ülkelerden akademisyenlerin bulunduğu Sempozyum, bu niteliği ile niversitelerarası Kurul Başkanlığının “Uluslararası Bilimsel Toplantı” kriterlerini (*Farklı ülkelerden bilim insanlarının bilim kurulunda bulunduğu ve sunumların bilimsel n incelemeden geçirilerek kabul edildiği toplantı*) karşılamaktadır.

Sempozyumda kabul edilen ve sunulan bildirilerin zetleri bildiri zet kitapçığında yayımlanacaktır. Sempozyumdan seçilen bildirilerin bir kitap olarak basılması da ayrıca değerlendirilmektedir. Bildiri zetleri, ağrı metni ekinde yer alan Başvuru Formu ile **25 Mart 2022 tarihine** kadar kongre sekreteryasına gönderilmelidir. Katılımcıların bildirilerini 20 dakikayı geçmeyecek süre ile sözlü olarak sunmaları beklenmektedir. Sempozyumun dili Türkçe, zel oturumun dili ise İngilizcedir. Sempozyumun evrim içi olarak *Zoom Meetings* üzerinden ve/veya hibrit olarak yapılması planlanmaktadır.

Sosyolojinin Gözünden İstanbul Sempozyumu sosyal bilimciler için heyecan verici ve verimli bir buluşma olmasını diliyoruz.

ABOUT THE SYMPOSIUM

Beykent University, Faculty of Arts and Sciences Department of Sociology (English)

27-28 April 2022

Istanbul is a city unique with its historical periods, nature, geographical location, global position, and offering great living opportunities. However, with the megacity's urban sprawl that makes it hard to determine where its borders start and end, as well as with its industrial volume that has already exceeded the limits of sustainability and a population approaching twenty million, it is increasingly becoming uninhabitable for many people. As one of the prominent examples of planetary urbanization today, Istanbul is a social space that, as a topic, will not be exhausted no matter how much it is discussed and debated with its animals, plants, streets, buildings, neighbourhoods, sea, islands, parks and people, with its migration flows, by being a junction of different identities, a place of artistic inspiration, by being on one hand a location with mild and pleasant climate and on the other hand facing the effects of the Covid-19 pandemic with intensity comparable to a global scale.

When we add the undisputable reality of the risk of an upcoming big earthquake at any time to all these attributes of Istanbul, this city becomes a multi-layered, complex, multidimensional theme that social scientists revisit and examine repeatedly. Discussing the various strata of Istanbul also means mapping a constantly evolving network of relationships and structural features by focusing on certain temporal and spatial frameworks, and being able to partially recollect the moments in history.

At the International Symposium "Istanbul Through the Eyes of Sociology", we plan to actively participate in the wide discussions about Istanbul on one hand and to debate the most crucial issues of Istanbul from the perspective of social sciences on the other. Based on our idea that Istanbul's problems related to survival such as environment, earthquakes and health, that are strengthened by the interdisciplinary contacts between regional and urban planners, natural sciences, engineering, and medical sciences, should be also discussed by social sciences. We think that the following topics and research strands, starting with the title "Istanbul and...", can give readers a clearer idea about our symposium call.

Istanbul and...

Ecology and Environmental Studies

Istanbul has long been one of the cities which exceed the limits of sustainability and where the effects of the Anthropocene age are most intense. In addition to the approaches focused on the detachment of the city from nature due to its structure, recent rapid transformations have, in the scholarly literature, brought to the fore the theory of “urbanization of nature”. In this respect, Istanbul is talked about not only because of the loss of its green spaces, but also by becoming a city of the spaces that used to be previously associated with nature, and of living creatures who, in their own way, have started to live here. Industrial waste, daily garbage produced in households, marine pollution, air pollution, excessive “concrete-ization” of Istanbul, and flora and fauna with which we share the city can be listed among the topics of this subheading of the symposium.

Migration Flows

Istanbul, whose population has been shaped by waves of migration for generations, according to TUIK data (the data provided by Turkish Statistical Institute) today hosts a population approaching 16 million. When taking into account the international migrants and transiting vibrant population, the estimates go beyond that. Although we have noticed that some people left Istanbul after Covid-19 and moved to the countryside, this trend is far from possibly being a movement that will transform the population of Istanbul. In this respect, migration flows leading through Istanbul and population movements generated by migration are a candidate for being one of the important topics of discussion at the symposium.

Health Concerns and Pandemic

With the Covid-19 pandemic, the social distancing practice we hear most about in daily life and the measures taken due to the pandemic have transformed our use of urban space. Spatial reorganizations have been made in the places of trade and mobility such as public transport, parks, cafes, supermarkets, local farmers’ markets and bazaars, and in shops of entrepreneurs as hairdressers/butchers/pharmacies. We know from the teachings of history that outbreaks of contagious diseases may deeply change the configuration of cities and urban life. In this context, the changes and transformations experienced by the dwellers of Istanbul due to Coronavirus outbreaks belong among the crucial topics of this symposium.

Art Inspirations

Istanbul has been the subject of inspirational creativity in music, sculpture, painting, theatre, cinema, poetry over and over again. It creates its own art, organizes a grand art biennale, and

further hosts many festivals, exhibitions, and artists. This city is constantly being represented, interpreted and experienced through art. Sometimes it inspires emotions, sometimes it becomes the main actor, sometimes it flows on the background. Our symposium devotes this research strand to social science studies and researches focusing on works of art that are located in Istanbul, happening in Istanbul and which have passed through Istanbul.

Earthquake

One of the most important issues in Turkey are earthquakes. The pain of the earthquakes we experienced from Erzincan to Adapazari, Van to Izmir is still within us. Istanbul is one of the cities that has experienced major earthquakes in its history, and today using the term "risk" for a near-future earthquake is equivalent to ignoring the reality. While this phenomenon is a research subject of many disciplines both in terms of preparation for an earthquake and finding solutions for saving people and property in its aftermath, it is usually discussed by geologists, seismologists, civil engineers, and the rescue rangers. We think it is important and necessary to consider this subject also from the perspective of social sciences.

Urban Security and Crime

Istanbul is a settlement that should be addressed in terms of crime, violence and security with its large population, cosmopolitan structure, commercial centre, and intersection of international routes. The "fear of crime", which is the determinant of the state of feeling safe, and its differentiation according to social groups, as well as the cultural, legal and spatial reasons of these differences specific to Istanbul, remains an important research area. The symposium also wants to include social science studies in Istanbul that try to understand the impact of crime patterns and of their attributes on everyday life.

Institutional Networks

Both being the former imperial capital and being an important centre in economic, industrial, legal and artistic infrastructure during the Republican period makes "Istanbul's institutional history" a separate research subject. While the network of intermingled relations drawn by the institutions separates the city from other cities, it also reveals various historical and current interactions from the point of view of its urbanites related to access, employment and legal transparency. In this strand, we plan to discuss the functioning/disruptive institutions of Istanbul.

The Historic Spirit of the City

The narratives of “Old Istanbul”, together with a current vibrant agenda, continue to create the image of Istanbul. This process is being articulated within a discourse that separates multiple urban layers of various historical periods and determines a uniform urbanite for the urban use, and at the same time creates an image of “the idealized old” against the planned urban transformation. Discussing the city's old images is valuable in that it provides a basis for comparison from the perspective of urban revival. Therefore, another leading topic of the symposium is “Old Istanbul”.

The symposium also includes a “Special Session” with international participation, in which priority and current urban issues regarding Istanbul will be discussed from the perspective of social sciences. In this session, which is planned to be held in English, Istanbul will be discussed with the participation of international scientists who have worked on urban studies and/or on Istanbul.

The Symposium, which has in its Scientific Board the academicians from various scientific disciplines both from Turkey and also from the abroad, meets the criteria of the "International Scientific Meeting" of the Inter-University Board (the meeting where scientists from different countries are on the scientific board and the presentations are accepted by undergoing a scientific preliminary examination /a preliminary peer-review/).

Abstracts of the papers accepted and presented at the symposium will be published in an abstract booklet. Further, the best contributions of several presenters will be published after a careful evaluation in a book of the Symposium proceedings. The abstracts should be submitted to the symposium secretariat by March 25, 2022 with the Application Form which is included in the text of the Symposium call. Participants are expected to present their papers orally within 20 minutes. The language of the symposium will be Turkish, while the international Special Session will be held English. The symposium is planned to be held online through Zoom Meetings and/or in a hybrid form (both live and online).

We hope that the Symposium Istanbul Through the Eyes of Sociology will be an exciting and productive meeting for all social scientists.

Özel Oturum Hakkında (About the Special Session)

(Oturum dili İngilizce'dir)

Urban Lives and İstanbul

This international panel will bring together renowned scholars and experts across continents who will discuss their views and share their recent research on the different facets of urban life and/or the mega city of İstanbul. The issues tackled will range from the politics of urban security and mortality, arts and expressions of identity, senses of belonging and modernity in space, form and architecture. İstanbul, like all other urban centres is unique in its history and geography. However, the topics covered will speak for global trends and reveal details of the contemporary urban human condition. After the initial presentations, there will be time for an inclusive discussion.

- “*Urban Life and Violence*” - **Roberto Briceño-León**, Emeritus Professor, LASCO, Venezuela, Universidade Federal do Ceará, Brasil
- “*Syrian Experiences of Belonging in İstanbul*” – **Susan Rottmann**, Dr., Assistant Professor, Social Sciences Faculty, Özyeğin University, İstanbul
- “*Body as a Symbolic Site of Identity: Tango Dancing in İstanbul*” - **Melin Levent Yuna**, Dr., Acibadem University, İstanbul
- “*Reflecting on İstanbul*” – **Zeynep Çelik**, Visiting Sakıp Sabancı Professor at Columbia University and Distinguished Emeritus Professor at New Jersey Institute of Technology.

The panel will be moderated by **Akile Gürsoy** from the Sociology Department of Beykent University. The panel will be in English.

Sempozyumu Düzenleyen Kurum/Bölüm

T.C. Beykent Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi

Sosyoloji Bölümü (İngilizce)

Sempozyum Düzenleme Kurulu

Akile GÜRSOY, Prof. Dr., Beykent Üniversitesi, Sosyoloji (EN) Bölümü Öğretim Üyesi

Abdurrahman YILMAZ, Doç. Dr., Beykent Üniversitesi Sosyoloji (EN) Bölüm Başkanı

Gül Selin TÜRKYILMAZ, Doç. Dr., Beykent Üniversitesi Sosyoloji (EN) Bölümü Öğretim Üyesi

Nihan BOZOK, Doç. Dr., Beykent Üniversitesi Sosyoloji (EN) Bölümü Öğretim Üyesi

Marcel MECIAR, Dr. Öğr. Üyesi, Beykent Üniversitesi Sosyoloji (EN) Bölümü Öğretim Üyesi

Sempozyum Sekreteryası (Bildiri Gönderimi ve İletişim)

Gönül KARABOLU, *Araştırma Görevlisi*, gonulkarabolu@beykent.edu.tr

Nur KÜÇÜKDOĞAN, *Araştırma Görevlisi*, nurkucukdogan@beykent.edu.tr

Önemli Tarihler

Sempozyum Tarih :27-28 Nisan 2022

Bildiri Özeti Son Gönderme Tarihi :25 Mart 2022

Sempozyum Programının İlanı :15 Nisan 2022

Organizing Committee

Akile GÜRSOY, Prof. Dr., a faculty member and a lecturer at the Faculty of Arts and Sciences, Department of Sociology (English)

Abdurrahman YILMAZ, Assoc. Prof. Dr., a faculty member and a lecturer at the Faculty of Arts and Sciences, chairman of the Department of Sociology (English)

Nihan BOZOK, Assoc. Prof. Dr., a faculty member and a lecturer at the Faculty of Arts and Sciences, Department of Sociology (English)

Gül Selin TÜRKYILMAZ, Assoc. Prof. Dr., a faculty member and a lecturer at the Faculty of Arts and Sciences, Department of Sociology (English)

Marcel MECIAR, Assist. Prof. Dr., the Faculty of Arts and Sciences, Department of Sociology (English)

The Symposium Secretaria (Communication and Abstract Submission)

Gönül KARABOLU, Research Assistant, gonulkarabolu@beykent.edu.tr

Nur KÜÇÜKDOĞAN, Research Assistant, nurkucukdogan@beykent.edu.tr

Important Dates

Symposium Date : April 27-28, 2022

Deadline for submission : March 25, 2022

Announcement of the Symposium Program : April 15, 2022

Sempozyum Bilim Kurulu Üyeleri

(Alfabetik sıraya göre)

Abdurrahman YILMAZ, Doç. Dr., Beykent Üniversitesi Sosyoloji (EN) Bölüm Başkanı

Ahmet YAŞAR, Doç. Dr., Beykent Üniversitesi Tarih Bölümü Öğretim Üyesi

Akile GÜRSOY, Prof. Dr., Beykent Üniversitesi, Sosyoloji (EN) Bölümü Öğretim Üyesi

Ayşen ÇELEN ÖZTÜRK, Prof. Dr., Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Mimarlık Bölümü Bşk.

Bilge KARBİ, Dr. Öğr. Üyesi Beykent Üniversitesi Tarih Bölümü Öğretim Üyesi

Burak KESGİN, Dr. Öğr. Üyesi, Beykent Üniversitesi Sosyoloji (TR) Bölümü Öğretim Üyesi

Burcu TEKAÜT ÇAL, Dr. Öğr. Üyesi, Beykent Üniversitesi Sosyoloji (TR) Bölüm Bşk.

Elif ÇOLAKOĞLU, Prof. Dr., Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi, Dekan Yrd.

Gökhan SARI, Doç. Dr., Penta Group Ltd. Danışmanı

Gül Selin TÜRKYILMAZ, Doç. Dr., Beykent Üniversitesi Sosyoloji (EN) Bölümü Öğretim Üyesi

H. Murat GÜVENÇ, Prof. Dr., Kadir Has Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Öğretim Üyesi

H. Yaprak CİVELEK, Doç. Dr., Anadolu Üniversitesi Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi

İlhan TEKELİ, Prof. Dr.

Jelena PETRUCIJOVA, Doç. Dr., Ostrava Üniversitesi, Sağlık ve Sosyal Bilimler Bölümü. Çek Cumhuriyeti.

Levent ÜRER, Prof. Dr., İstinye Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yön. Böl. Öğretim Üyesi

Marcel MECIAR, Dr. Öğr. Üyesi, Beykent Üniversitesi Sosyoloji (EN) Bölümü Öğretim Üyesi

Mehmet BOZOK, Doç. Dr., Maltepe Üniversitesi Sosyoloji (EN) Bölümü Öğretim Üyesi

Mehmet KURUM, Dr. Öğr. Üyesi, Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi Öğretim Üyesi

Melih ÇOBAN, Dr. Öğr. Üyesi, Marmara Üniversitesi Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi

Merve GÖKNAR, Dr., California State University Northridge Öğretim Üyesi

Murat DARÇIN, Prof. Dr., KTO Karatay Üniversitesi, Endüstri Müh. Böl. Öğretim Üyesi

Murat ALKAN, Dr., Jandarma Genel Komutanlığı, Asayiş Başkanlığı Eğitim ve Öğretim Daire Başkanı

Nihan BOZOK, Doç. Dr., Beykent Üniversitesi Sosyoloji (EN) Bölümü Öğretim Üyesi

Özge ULUĞ YURTTAŞ, Doç. Dr., Beykent Üniversitesi, Halkla İlişkiler ve Reklamcılık, Bölüm Başkanı

Rabia Ebrar AKINCI, Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Üniversitesi Antropoloji Bölümü Öğretim Üyesi

Sema ERDER, Prof. Dr.

Sevinç GÜÇLÜ, Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi,

Nevin ÇEKİRGE, Prof. Dr., Beykent Üniversitesi, Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi Öğretim Üyesi

Nezihe BAŞAK ERGİN, Dr. Öğr. Üyesi, Giresun Üniversitesi, Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi

Oğuz MAKAL, Prof. Dr., Beykent Üniversitesi / İletişim Fakültesi / Dekan Radyo, Televizyon ve Sinema (Türkçe) / Öğretim Üyesi.

Pınar KARABABA DEMİRCAN, Dr. Öğr. Üyesi, Beykent Üniversitesi Sosyoloji (TR) Bölümü Öğretim Üyesi

Roberto BRICENO-LEON, Emeritus Prof. LACSO, Sosyal Bilimler Lab., Venezuela

Tuba TOPÇUOĞLU, Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi

Wendy Wiseman, Dr., Fen & Edebiyat Fakültesi, Din Araştırmaları Bölümü Öğretim Üyesi, University of California Santa Barbara.

Yüksel KIRIMLI, Prof. Dr., İstanbul Üniversitesi Antropoloji Bölümü Öğretim Üyesi

Zeynep ÇELİK, Prof. Dr., New Jersey Institute of Technology Tasarım ve Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi

Symposium Scientific Committee Members

(in alphabetical order)

Abdurrahman YILMAZ, Assoc. Prof. Dr., chairman of the Department of Sociology (English),
Beykent University

Ahmet YAŞAR, Assoc. Prof. Dr., Department of History, Beykent University

Akile GÜRSOY, Prof. Dr., Department of Sociology (English), Beykent University

Ayşen ÇELEN ÖZTÜRK, Prof. Dr., chairman of the Department of Architecture, Eskişehir
Osmangazi University

Bilge KARBI, PhD., Department of History, Beykent University

Burak KESGIN, Assist. Prof. Dr., Department of Sociology (Turkish), Beykent University

Burcu TEKAÜT ÇAL, Assist. Prof. Dr., chairwoman of the Department of Sociology (Turkish),
Beykent University

Elif ÇOLAKOĞLU, Prof. Dr., Vice-Dean at the Gendarmerie and Coast Guard Academy

Gökhan SARI, Assoc. Prof. Dr., advisor at Penta Group Ltd.

Gül Selin TÜRKYILMAZ, Assoc. Prof. Dr., Department of Sociology (English), Beykent
University

H. Murat GÜVENÇ, Prof. Dr., Department of Political Science and Public Administration,
Kadir Has University

H. Yaprak CIVELEK, Assoc. Prof. Dr., Department of Sociology, Anatolian University

İlhan TEKELI, Prof. Dr., Department of City and Regional Planning, Middle East Technical
University, professor emeritus

Jelena PETRUCIJOVA, Assoc. Prof. Dr., Department of Health and Social Studies, University
of Ostrava, Czechia

Levent ÜRER, Prof. Dr., Department of Political Science and Public Administration, İstinye
University

Marcel MECIAR, Assist. Prof. Dr., Department of Sociology (English), Beykent University

Mehmet BOZOK, Assoc. Prof. Dr., Department of Sociology, Maltepe University

Mehmet KURUM, Assist. Prof. Dr., Gendarmerie and Coast Guard Academy

Melih ÇOBAN, Assist. Prof. Dr., Department of Sociology, Marmara University

Merve GÖKNAR, PhD., California State University – Northridge

Murat DARÇIN, Prof. Dr., Department of Industrial Engineering, KTO Karatay University

Murat ALKAN, PhD., Chairman of the Department for Education and Training of the Public Order Presidency, General Commandership of Gendarmerie

Nevin ÇEKİRGE, Prof. Dr., Department of Architecture (Turkish), Beykent University

Nezihe BAŞAK ERGIN, Assist. Prof. Dr., Department of Sociology, Giresun University

Nihan BOZOK, Assoc. Prof. Dr., Department of Sociology (English), Beykent University

Oğuz MAKAL, Prof. Dr., Department of Radio, Television and Cinema (Turkish), Beykent University

Özge ULUĞ YURTTAŞ, Assoc. Prof. Dr., Beykent Üniversitesi, Public Relations and Advertising, Head of the Department.

Pınar KARABABA DEMİRCAN, Assist. Prof. Dr., Department of Sociology (Turkish), Beykent University

Roberto BRICENO-LEON, Emeritus Prof., LASCO (Venezuela), Social Sciences Lab.

Rabia Ebrar AKINCI, Assist. Prof. Dr., Department of Anthropology, Istanbul University

Sema Erder, Prof. Dr., Political Science and International Relations, Marmara University, Professor Emerita

Sevinç GÜÇLÜ, Prof. Dr., Department of Sociology, Akdeniz University

Tuba TOPÇUOĞLU, Assist. Prof. Dr., Department of Sociology, İstanbul University

Wendy Wiseman, Dr., College of Letters & Science, Department of Religious Studies, University of California Santa Barbara.

Yüksel KIRIMLI, Prof. Dr., Department of Anthropology, Istanbul University

Zeynep CELİK, Prof. Dr., New Jersey Institute of Technology, College of Architecture and Design

Sempozyum Programı

SOSYOLOJİNİN GÖZÜNDEN İSTANBUL SEMPOZYUMU

27-28 Nisan 2022

Beykent Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi

Sosyoloji (İngilizce) Bölümü

27 Nisan 2022 / Birinci Gün

AÇILIŞ

Zoom Meeting ID: 982 4945 0926

<https://zoom.us/j/98249450926>

10.00
11.30

Murat Ferman, Prof. Dr., Beykent Üniversitesi Rektörü

Metin Ayışığı, Prof. Dr., Beykent Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanı

Abdurrahman Yılmaz, Doç. Dr., Beykent Üniversitesi FEF, Sosyoloji (EN) Bölüm Başkanı

AÇILIŞ KONUŞMASI

Murat Güvenç, Prof. Dr., Kadir Has Üniversitesi

Kent Çalışmaları Alanı: Yeni Bakış Açıları

SUÇ VE GÜVENLİK

Birinci Oturum

Oturum Başkanı: **Abdurrahman Yılmaz, Doç. Dr.**

Zoom Meeting ID: 982 4945 0926

<https://zoom.us/j/98249450926>

13.00
15.30

Güvenliğin Değişen Yüzü ve Büyük Şehirlere Yansımaları

The Changing Face of Security and Its Reflections on Big Cities

Gökhan Sarı, Doç. Dr., Penta Danışmanlık, Proje ve Eğitim Şirketi

Toplumsal Değişim Ekseninde Kentsel Şiddetin Sosyolojik Analizi

Sociological Analysis of Urban Violence on the Axis of Social Change

Zuhal Çiçek, Dr. Öğr. Üyesi, Pamukkale Üniversitesi

Alt kültür Gruplarında Sapma ve Suç

Deviation and Crime in Subcultural Groups

Ercan Geçgin, Doç.Dr., Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi

Alt kültür ve Sapkınlık Kariyeri Açısından Gençlerde Uyuşturucu Kullanımı: İstanbul / Fatih, Mevlanakapı Mahallesi Üzerine Bir Araştırma

Drug Use in Young People in Terms of their Deviant Career and Subculture: A research on İstanbul-Fatih, Mevlanakapı Neighborhood

Ercan Geçgin, Doç.Dr., Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi

Tunahan Tekinsoy, Sosyolog

Metropol ve Risk Altındaki Çocuklar

City and Children at Risk

Mehmet Oğuz Polat, Prof. Dr., Acıbadem Üniversitesi

İstanbul'da Mahpus Çocuk Olmak

Being A Delinquent Juvenile in İstanbul

Selmin Cansu Demir, Avukat (İstanbul Barosu), Öğretim Görevlisi (Özyeğin Üniv.), Dr.

Öğrencisi (Cerrahpaşa Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler ABD)

SPECIAL SESSION

Panel Moderator: Akile Gürsoy, Prof. Dr., Beykent University

Zoom Meeting ID: 982 4945 0926

<https://zoom.us/j/98249450926>

Urban Life and Violence

Roberto Briceno-Leon, Emeritus Prof., LASCO (Venezuela), Social Sciences Lab.

Syrian Experiences of Belonging in Istanbul

Susan Beth Rottmann, Dr., Assistant Professor Social Sciences Faculty Özyeğin University

16.00

18.00

Body as a Symbolic Site of Identity in Istanbul: Tango Dancing Body, Its Meanings and Identity

Melin Levent Yuna, Dr, Acıbadem Üniversitesi

Reflecting on Istanbul

Zeynep Çelik, Prof.Dr., New Jersey Institute of Technology, College of Architecture and Design

BELGESEL GÖSTERİMİ

Zoom Meeting ID: 982 4945 0926

<https://zoom.us/j/98249450926>

21.00

22.00

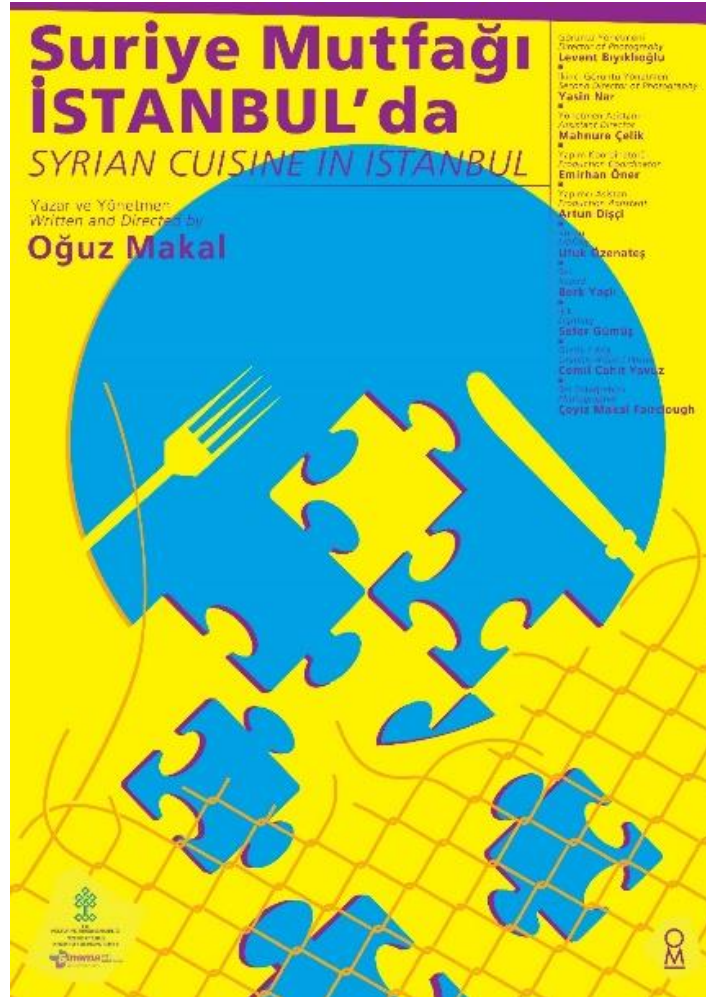
Suriye Mutfağı İstanbul'da

Syrian Cuisine in İstanbul

Oğuz Makal, Beykent Üniversitesi / İletişim Fakültesi / Dekan Radyo, Televizyon ve Sinema (Türkçe) / Öğretim Üyesi, Prof. Dr.

40 Dakikalık Versiyon: https://youtu.be/qiNZ-Hkl_CY

20 Dakikalık Versiyon: <https://www.youtube.com/watch?v=UsT4Y94aJ3o>

28 NİSAN 2022 / İKİNCİ GÜN

SANATIN GÖZÜNDEN İSTANBUL
İkinci Oturum

Oturum Başkanı: Nihan Bozok, Doç. Dr.

Zoom Meeting ID: 982 4945 0926

<https://zoom.us/j/98249450926>

İstanbul'un Modern Sanat Müzeleri: İstanbul Modern ve Arter'e Farklı Bakışlar

Modern Art Museums of Istanbul; Istanbul Modern and Arter Museum Architectural Analysis

*Ayşen Çelen Öztürk, Prof.Dr.; Terane M. Burnak, Dr. Öğr. Üyesi; Elif Atıcı Arş. Gör.,
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü*

İstanbul'a Bağımsız Tiyatro Sahnesinden Bakmak: Yeni Metin Sahnelemeleri Üzerinden Bir Şehir Okuması

Looking at Istanbul from the Independent Theater Stages: A Reading of the City Through the Staging's of New Play-Script

Zeynep Baykal, Doktora Öğrencisi, Ortadoğu Teknik Üniversitesi

İstanbul ve Heykel: İstanbul'un ve Budapeşte'nin Kamusal Heykellerinin Karşılaştırmalı Tarihi (1850-1945)

Istanbul and Statue: A Comparative History of Public Statues in Istanbul and Budapest (1850-1945)

Veysel Can Karakaş, Doktora Öğrencisi, Eötvös Loránd University

İstanbul'da Değişen Toplumsal Yapı: Sultan Filmi'nde Gecekondu Ailesi ve Eril Tahakküm

The Social Change in Istanbul: The Gecekondu Family and Masculine Domination in the Sultan Movie

Gülmelek Doğanay, Dr. Arş. Gör., Karadeniz Teknik Üniversitesi

SEMT ÇALIŞMALARI

Üçüncü Oturum

Oturum Başkanı: Pınar Karababa Demircan, Dr. Öğr. Üyesi

Zoom Meeting ID: 982 4945 0926

<https://zoom.us/j/98249450926>

İstanbul Semt Monografileri Listesi

The List of Monographies on Istanbul's Districts

Mehmet Berksan, Mimar, Berksan Gayrimenkul AŞ

Kadıköy'ün Gece Sorunu ve "Kadıköy Hepimizin" Protestosu

Kadıköy's Night-Time Problem and "Kadıköy is All Ours" Protest

Burak Kesgin, Dr. Öğr. Üyesi, Beykent Üniversitesi

Kentin Seslerini Sosyolojik Olarak Duymak: 2022 Yılı, İstanbul İli, Şişli İlçesi Örneği

Hearing" the Sounds of the City Sociologically: In 2022, The Case of Istanbul, Şişli District

Burcu Tekait Çal, Dr. Öğr. Üyesi, Beykent Üniversitesi

İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı'nın Kent ve Mekân Gelişiminin Bölgenin Sosyo-Mekânsal Değişimine Etkileri: Tuzla İlçesi Örneği

Istanbul Sabiha Gökçen Airport The Effects of City And Space Development On The Socio-Spatial Change of The Region: Example of Tuzla District

Havva Atalay, Doktora Öğrencisi, Maltepe Üniversitesi

İSTANBUL'DA EKOLOJİ VE KENTSEL YERLEŞİM

Dördüncü Oturum

Oturum Başkanı: *Burak Kesgin, Dr. Öğr. Üyesi*

Zoom Meeting ID: 982 4945 0926

<https://zoom.us/j/98249450926>

Marmara'ya Ağıt: Bir Denizin Ölürken Özneleşmesi

Requiem for Marmara: A Sea's Becoming a Subject at Its Death

Pınar Karababa Demircan, Dr. Öğr. Üyesi, Beykent Üniversitesi

Validebağ Korusu'nun Eşiğindeki Kirpiller: Mesafe Koymanın Politik Anlamı

The Hedgehogs on The Threshold of Validebağ Grove: The political meaning of distancing

Derya Avcı Dursun, Arş. Gör. Beykent Üniversitesi

Kentsel Dönüşümle Türeyen Şehir Hayaleti: Eski-Yeni İkileminde İdealize Edilen İstanbul

The Ghost of the City Emerging with Urban Transformation: İstanbul Idealized in the Old-New Dilemma

Onur Uzer, Dr, Süleyman Demirel Üniversitesi

14.30
16.00

FARKLI PERSPEKTİFLERDEN İSTANBUL

Beşinci Oturum

Oturum Başkanı: *Burcu Tekait Çal, Dr. Öğr. Üyesi*

Zoom Meeting ID: 982 4945 0926

<https://zoom.us/j/98249450926>

İstanbul Öğrencileri ve Suriyeli Akranları: Yerli-Göçmen İlişisini Düzenleyen Biyopolitik Sürümler

Istanbul Students and System Peers: Biopolitical Versions Regulating the Native-Immigrant Relationship

Hatice Yaprak Civelek, Doç. Dr. Anadolu Üniversitesi

Büyük Buhrandan Büyük İstifaya İstanbul Örneği

From Big Depression to Big Resignation; the Case of İstanbul

Gül Selin Türkyılmaz, Doç. Dr. Beykent Üniversitesi

Fatma Kayabaş, Yüksek Lisans Öğrencisi, Bahçeşehir Üniversitesi

Osmanlı Mirası ve Küreselleşme Işığında Değişen İstanbul Mutfağı

Changing İstanbul Cuisine in the Light of Ottoman Heritage and Globalization

İris Kurdoğlu, Doktora Öğrencisi, Maltepe Üniversitesi

16.00
17.00

KAPANIŞ

Nihan Bozok, Doç. Dr.

Zoom Meeting ID: 982 4945 0926

<https://zoom.us/j/98249450926>

17.00

Katılımcılar

(Participants)

(Alfabetik Sırayla- In Alphabetical Order)

Burak Kesgin, Dr. Öğr. Üyesi, Beykent Üniversitesi

Burcu Tekaiüt Çal, Dr. Öğr. Üyesi, Beykent Üniversitesi

Cansu Demir, Özyeğin Üniversitesi, Öğretim Görevlisi, Avukat, İstanbul Barosu

Derya Avcı Dursun, Arş. Gör. Beykent Üniversitesi

Ercan Geçgin, Doç.Dr.,Niğde Halisdemir Üniversitesi

Fatma Kayabaş, Yüksek Lisans Öğrencisi, Bahçeşehir Üniversitesi

Gökhan Sarı, Doç. Dr, Penta Danışmanlık, Proje ve Eğitim Şirketi

Gülmelek Doğanay, Dr. Arş. Gör., Karadeniz Teknik Üniversitesi

Hatice Yaprak Civelek, Doç. Dr.Anadolu Üniversitesi

Havva Atalay, Doktora Öğrencisi, Maltepe Üniversitesi

İris Kurdoğu, Doktora Öğrencisi, Maltepe Üniversitesi

Mehmet Berksan, Mimar, Berksan Gayrimenkul AŞ

Mehmet Oğuz Polat, Prof. Dr., Acıbadem Üniversitesi

Melin Levent Yuna, Dr, Acıbadem Üniversitesi

Murat Güvenç, Prof. Dr., Kadir Has Üniversitesi

Oğuz Makal, Beykent Üniversitesi / İletişim Fakültesi / Dekan Radyo, Televizyon ve Sinema (Türkçe) / Öğretim Üyesi, Prof. Dr.

Onur Uzer, Dr, Süleyman Demirel Üniversitesi

Pınar Karababa Demircan, Dr. Öğr. Üyesi, Beykent Üniversitesi

Roberto BRICENO-LEON, Prof. Dr., Central University of Venezuela

Susan Beth Rottmann, Dr. Öğr. Üyesi, Özyeğin Üniversitesi

Tunahan Tekinsoy, Sosyolog

Veysel Can Karakaş, Doktora Öğrencisi, Eötvös Loránd University

Zeynep Baykal, Doktora Öğrencisi, Ortadoğu Teknik Üniversitesi

Zeynep Çelik, Prof. Dr., New Jersey Institute of Technology

Zuhal Çiçek, Dr. Öğr. Üyesi, Pamukkale Üniversitesi

Özel Oturum Katılımcılarının Özgeçmişleri (Resumes of Special Session Participants)

Melin Levent Yuna

Dr. Melin Levent Yuna is a sociologist and a cultural anthropologist. Having graduated from Boğazici University, Sociology Department, she received her M.A in Sociology and her PHD in Cultural Anthropology. She participated to “Conversations Menu” workshop with Theodore Zeldin in London. She worked in the Eye Care Health Knowledge, Attitude and Behaviour Research (Diabetic Retinopathy and Glaucoma), conducted in the collaboration of Yeditepe University and Lions Club which is presented to World Health Organization. She also worked as a researcher, project manager and academic consultant in various social and market researches conducted by TNS, Ipsos, GFK and Futurebright. She took part in Materiality, Memory and Cultural Heritage Conference as Chair, organized by Yeditepe and Istanbul Technical Universities.

Having taught in Bahçeşehir University, Marmara and Yeditepe Universities and Acıbadem University, she is currently teaching in Acıbadem University.

Dr. Melin Levent Yuna has publications in *Toplumsal Tarih* (Journal of Social History), *Toplum ve Bilim* (Journal of Society and Science), *Kırkbudak* (Kırkbudak Anatolian Belief Research Journal), and *Edinburg University Press Dance Research Journal*. She has translated chapters in the books “Cultural Anthropology: Appreciating Cultural Diversity”, by Conrad Kottak; “Culture”, by Lisa Gezon and Conrad Kottak, and “Anthropology: What does It Mean to Be Human”, by Lavenda and Schultz. She also contributed with her own chapter to “Bizi Şekillendiren Kültür: Sosyal ve Kültürel Antropoloji’ye Giriş” edited by Ebrar Akıncı. Her last book “Tango and the Dancing Body in Istanbul”, has been recently published by Routledge – Taylor and Francis Publications.

The areas of her interest are cultural anthropology; sociology and anthropology of body, and culture; sociology and anthropology of dance; gender; class; self-identity; and Jewish identity.

Roberto Briceno-Leon

Roberto Briceño-León (Sociology, Space and violence), Universidade Federal do Ceara, Brasil / The Laboratory of Social Sciences (LACSO), Caracas, Venezuela Roberto Briceño-León is Professor in Urban Sociology at the Central University of Venezuela. In this university he obtained a degree in Sociology in 1974. In 1975 he went to France to study at the University of Grenoble, where he was connected with the “Center of Social Ethnology and Psycho-sociology” of Paris, in research with Paul Henry Chombart de Lauwe. He obtained his Doctorate at the Central

University of Venezuela in 1984. He took a post-doctorate in the Latin American Center of Saint Antony’s College of Oxford University from 1988 to 1989. He has been a regular professor of the Central University of Venezuela since 1975 where he became a Full Professor in 1996. He has been professor of Urban Sociology of the Schools of Sociology and Architecture and Urbanism, where he was also the Coordinator of the Urban Studies Sector. From 1983 he has been the Director of Laboratorio de Ciencias Sociales (LACSO), from which he carried out his research activities. He has been an invited professor at Université Sorbonne-Nouvelle, Paris III, France (2009-2010) and Senior Associated Member of Saint Antony’s College of Oxford University (2008), and invited researcher-professor of the National Autonomous University of Mexico (UNAM) and the National School of Public Health of the Oswaldo Cruz Foundation, Rio de Janeiro, Brazil. He was a member of the Executive Committee of the International Sociological Association (ISA) during two periods (1994-1998 and 1998-2002). He has been President of the Venezuelan Association of Sociology and Director of the Latin American Association of Sociology (ALAS). He was World Secretary of the International Forum for Social Sciences and Health (IFSSH). He has 21 books published or edited in different languages and more than 180 scientific articles.

Susan Beth Rottmann

(Assistant Professor, Social Sciences Faculty, Ozyeğin University)

Susan Rottmann is a lecturer with expertise in qualitative research methods, migration, transnationalism, gender, ethnicity, religion and politics in Europe and the Middle East. Dr. Rottmann obtained her B.A. degree in Comparative Religion from Cornell University in 2001, her M.A. degree in Anthropology from the University of Wisconsin-Madison in 2006, and her Ph.D. degree in Anthropology from the University of Wisconsin-Madison in

2012. She has received several major research grants, including a Fulbright-Hays DDRA and grants from the Social Science Research Council, the Wenner-Gren Foundation for Anthropological Research, the American Research Institute in Turkey and the Institute of Turkish Studies. Currently, she is a PI for the EC-funded HORIZON 2020 project, RESPOND-Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond (<https://www.respondmigration.com/>).

Recent Publications:

1. Rottmann, Susan and Ayhan Kaya. (2020). "We can't integrate in Europe. We will pay a high price if we go there." Culture, Time and Migration Aspirations for Syrian Refugees in Istanbul. *Journal of Refugee Studies*.
2. Rottmann, Susan, Ivan Josipovic and Ursula Reeger. (2020). Beyond Legal Status: Exploring Dimensions of Belonging among Forced Migrants in Istanbul and Vienna. *Social Inclusion* 8(1).
3. Rottmann, Susan. (2019). *In Pursuit of Belonging: Forging an Ethical Life in European-Turkish Spaces*. Berghahn Books.
4. Rottmann, Susan (2018). "Citizenship Ethics: German-Turkish Return Migrants, Belonging and Justice," *Cultural Dynamics* 30 (3):154-172
5. Rottmann, Susan (2013). "Cultivating and Contesting Order: "European Turks" and Negotiations of Neighborliness at "Home."” *Anthropology of the Middle East* 8(2): 1- 20.

Zeynep Çelik

(B. Arch. Istanbul Technical University; M. Arch. Rice University; PhD. University of California, Berkeley; Doctor Honoris Causa, Bosphorus University (2013))

She is Visiting Sakip Sabanci professor at Columbia University and Distinguished Professor Emeritus at the New Jersey Institute of Technology. Her publications include *The Remaking of Istanbul: Portrait of an Ottoman City in the Nineteenth Century* (1986—winner of the Institute of Turkish Studies Book Award, 1987), *Displaying the Orient: Architecture of Islam at Nineteenth Century World’s Fairs* (1992), *Urban Forms and Colonial Confrontations: Algiers under French Rule* (1997), *Empire, Architecture, and the City: French-Ottoman Encounters, 1830-1914* (2008—winner of the Society of Architectural Historians Spiro Kostof Book Award, 2010), *About Antiquities: Politics of Archaeology in the Ottoman Empire*, (2016), and *Europe Knows Nothing about the Orient: A Critical Discourse from the East* (2021). She is the coeditor of *Streets: Critical Perspectives on Public Space* (1993), *Walls of Algiers: Narratives of the City through Text and Image* (2009), and *Scramble for the Past: A Story of Archaeology in Ottoman Empire, 1753-1914* (2011). Professor Çelik served as the editor of the *Journal of the Society of Architectural Historians* (2000-2003). She co-curated several exhibitions, among the “Walls of Algiers” (Los Angeles, 2009) and “Scramble for the Past: A Story of Archaeology in Ottoman Empire 1753-1914,” (Istanbul, 2011- 2012). Professor Çelik has been the recipient of numerous fellowships and awards, including John Simon Guggenheim Memorial Foundation Fellowship (2004), American Council of Learned Societies Fellowship (1992, 2004, and 2011) and National Endowment for the Humanities Fellowship (2012), Vehbi Koç Award (2013), Sarton Award (2015), Giorgio Levi Della Vida Award (2019) and Tamayouz Award (2019)

Bildiri Özetleri ve Katılımcıların Özgeçmişleri

(Alfabetik Sırayla)

Abstracts and Resumes of Participants

(In Alphabetical Order)

Ayşen Çelen Öztürk¹, Terane M. Burnak², Elif Atıcı³

Ayşen Çelen Öztürk

Anadolu Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nden lisans derecesi ile mezun oldu. Yüksek lisansını Yıldız Teknik Üniversitesi'nde, doktorasını Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde tamamladı. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nde Profesör ve Bölüm Başkanı olarak görev yapmaktadır. İlgi alanları, şehirlerdeki hızlı değişim sorunu olarak kentsel hafıza, terk edilmiş endüstriyel alanları ve sağlıklı şehirleri yeniden düşündürmektir. Üniversitede “Habitat” adında bir tasarım stüdyosu var. 2014 yılında Boston Mimarlık Okulu, Kent ve Peyzaj Bölümü'nde "nehir kıyısı şehirleri" konusunda misafir araştırmacı olarak çalıştı. Farklı çalışma alanlarında TÜBİTAK projeleri ve AB projelerinde çalıştı.

She graduated from Anadolu University with a bachelor's degree in architecture. She completed her master's degree at Yıldız Technical University and her doctorate at Mimar Sinan Güzel Sanatlar University. She has been working at the Eskişehir Osmangazi University/Turkey, Department of Architecture as a Professor and head of department. Her areas of interests are urban memory as a problem of rapid change in cities, rethinking abandoned industrial spaces and healthy cities. She has a design studio called as “Habitat” at the university. She studied at Boston Architectural School, Urban and Landscape Department as a visiting researcher, about “riverbank cities” in 2014. She worked in TUBITAK projects and EU projects in different fields of study.

Terane M. Burak

Eğitimini Azerbaycan Mimarlık ve İnşaat Üniversitesi, Mimarlık Fakülte’sinde (Lisans, 1997) ve (Yüksek Lisans, 1999) tamamlamıştır. Azerbaycan Milli Bilimler Akademisi, Mimarlık ve Sanat Enstitüsünden Doktora Unvanı almıştır (2003). Azerbaycan Mimarlık ve İnşaat Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Temelleri Bölümü’nde (2000-2004) çalışmış ve 2004 yılından günümüze kadar Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Mühendislik-Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümünde Öğretim Üyesi olarak çalışmaktadır.

İlgi alanları mimarlık tarih ve teorileri, mimari tasarım sorunları ve tarihi yapıların kentsel çevre ile yeniden yapılandırılmasıdır. Eğitim ve çalışma sırasında Türkiye, Azerbaycan, Hırvatistan ve Çin’de çeşitli ulusal ve uluslararası konferanslar, çalıştaylar ve eğitim programlarına katılmıştır. Yurt içi ve yurt dışında çeşitli akademik dergilerde mimarlık tarihi, eğitimi, tasarım çalışmaları alanlarında yayınları, kitap bölümleri ve bildirimleri mevcuttur.

¹ Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Prof. Dr.

² Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Dr. Öğr. Üyesi

³ Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Arş. Gör.

Azerbaycan Gençlik, Kùltür ve Turizm Bakanlığı'nın düzenlediği 'Mimarlık Alanında Yılın En İyi Makalesi' yarışmasında 2004 yılında Onur Ödülünü kazanmıştır. 2020 yılında- Uluslararası Avrasya Görsel Sanatlar Eğitimi Sendikaları Birliği (UK SEB) Eğitime katkılarında dolayı Bilge Tonyukuk Teşvik Ödülü'nü almıştır.

Studied Architecture Department at Azerbaijan University of Architecture and Construction (Bachelor, 1997) and (Master,1999). Received Ph.D. (2003) at Azerbaijan National Academy of Sciences, İnstitute of Architecture and Art. She has been working at the Azerbaijan University of Architecture and Construction, Faculty of Architecture, Department of Bases of Architecture (2000-2004), and working at the Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Engineering and Architecture, Department of Architecture (2004 - until today).

Her areas of interests are history and theories of architecture, architectural design problems, and reconstruction of historic buildings with urban environment. During training and work Various national and international conferences, workshops in Turkey, Azerbaijan, Croatia and China and participated in training programs. In various academic journals in the country and abroad Available she publications, book chapters and pages in the fields of history, architectural education, design studies.

She won an 2004 honored award for 'Best Article of the Year in Field of Architecture' competition knead by Azerbaijan Ministry of Young, Culture and Tourism. In 2020 - the International Union of Eurasian Visual Arts Education Trade Unions (UK SEB) He received the Bilge Tonyukuk Encouragement Award for his contributions to his education.

Elif Atıcı

Lisans eğitimini 2016 yılında Erciyes Üniversitesi Mimarlık bölümünde tamamladı. Yüksek lisans eğitimini 2018 yılında Anadolu Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü'nde Mimarlık Bölümü'nde tamamladı. 2019 yılında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Mimarlık Bölümü'nde doktora eğitimine başladı. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi mimarlık bölümünde araştırma görevlisi olarak çalışmalarına devam etmektedir.

She completed her undergraduate education in Erciyes University, Department of Architecture in 2016. She completed her master's degree at Anadolu University, Institute of Science, Department of Architecture in 2018. She started her doctorate education at Eskişehir Osmangazi University, Institute of Science and Technology, Department of Architecture in 2019. She continues to work as a research assistant at Eskişehir Osmangazi University, Department of Architecture.

İstanbul'un Modern Sanat Müzeleri, İstanbul Modern ve Arter'e Farklı Bakışlar

Modern Art Museums of Istanbul; Istanbul Modern and Arter Museum Architectural Analysis
Özet

Bir dünya kenti olan İstanbul, birçok konuda olduğu gibi Modern Sanat tartışmalarının da yapıldığı önemli merkezlerden biridir. Buldukları konum ve içerikleri itibarıyla İstanbul Modern ve Arter müzesi de İstanbul'da, modern sanatı kentli ile buluşturan öncü oluşumlardandır. İstanbul Modern varlığı ile Karaköy ve çevresini, Arter müzesi ise Dolapdere ve çevresinin değişim ve dönüşümünü zorunlu kılmıştır. Son dönem yapısal oluşumlarını da dünyanın önde gelen star mimarları tarafından oluşturularak, sanata mimari açıdan da bir tartışma ortamı yaratmışlardır. İstanbul Modern'in mimari İtalyan asıllı Renzo Piano alışık olduğu bir deniz kenarı tasarım kurgusunu oluştururken, Arter'in mimari İngiliz Nicholas Grimshaw, cephe tasarımı ile iç ve dış ilişkisini tartışmıştır. Kendilerine has tasarım kurgularının izleri, yapılarında ve dış çevre ile kurdukları ilişkilerde gözlenmektedir. Star mimarlar benzer tasarım kurgularını, farklı yerlerde, yere ait farklı sentezlerle gerçekleştirmektedirler. Bunun aksine, bugün star mimarların tasarımlarının çok benzerleri, dünyanın birçok yerinde, yere ait veriler tartışılmadan kopyalanmakta, yere uyum sağlayamayan aykırı yapılar ortaya çıkmaktadır. İletişim teknolojilerinin gelişmesi ve bilginin hızla yayılması sonucu tasarımların birbirine benzemesinin temelinde ortaklıklar sisteminin görsel envanteri vardır. Bugün çoğunlukla bir mimarın, özgün arayışı üzerine kurulu düşünsel süreçlerden geçen tasarım probleminin ürünü, artık görsel envanter araştırmasının sonuçları bağlamında oluşturulan imge arayışına dönüşmüştür. Oysa başarılı bir tasarım kurgusu, ancak yere ait verileri dikkate alan ve konumuyla ilişki kuran bir bakış açısıyla gerçekleşebilmektedir. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Habitat Proje Stüdyosu, 2020-2021 Bahar döneminde, mimarının tasarım düşüncesi ve kurgusunu okuyabildiğimiz, kendine ait bir malzeme-detay ve teknoloji kullanımı olan farklı star mimarlar üzerinden, tasarım probleminin yeniden oluşturulmasını tartışmıştır. Bu anlamda öncelikle İstanbul Modern ve Arter müzesinin mimarlarının, tasarım kurgularını, buldukları çevre ile nasıl ilişkilendirdiklerini analiz etmiş, daha sonra da bu alanları farklı tasarım bakışlarına sahip diğer star mimarlar tasarlasa idi nasıl bir yapısal kurgu ortaya çıkarabileceklerini spekülatif bir tasarım anlayışıyla tartışmıştır. Bu çalışmada her iki alan içinde yapılan tartışmalardan farklı örnekler, öğrenci çalışmalarıyla sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: İstanbul Modern Müzesi, Arter Müzesi, İnnovatif Kopyalama, Karaköy, Arter.

Modern Art Museums of Istanbul; Istanbul Modern and Arter Museum Architectural Analysis

Abstract

Being a world city, Istanbul is one of the important centers where Modern Art discussions are held, as in many other subjects. In terms of their location and content, Istanbul Modern and Arter Museum are among the leading organizations that bring modern art together with the citizens in Istanbul. With its existence, Istanbul Modern necessitated the change and transformation of Karaköy and its environs, and the Arter museum of Dolapdere and its surroundings. They created a discussion environment for art in terms of architecture, by creating the last period's structural formations by the world's leading star architects. While Renzo Piano, of Istanbul Modern's architectural Italian origin, created a seaside design setup he is accustomed to, Nicholas Grimshaw, the architect of Arter, discussed the interior and exterior relationship with the façade design. The traces of their unique design constructs are observed in their structures and in the relations they establish with the external environment. Star architects realize similar design setups in different places, with different syntheses of the place. On the contrary, today, very similar to the designs of star architects, in many parts of the world, the data of the place are copied without discussing, and contradictory structures that cannot adapt to the place emerge. The visual inventory of the partnerships system is the basis of the similarity of designs as a result of the development of communication technologies and the rapid spread of information. Today, the product of the design problem, which mostly goes through the intellectual processes based on an architect's original search, has now turned into an image search created in the context of the results of the visual inventory research. However, a successful design setup can only be realized with a perspective that takes into account the data of the place and relates it to its location. Eskişehir Osmangazi University, Department of Architecture, Habitat Project Studio discussed the re-creation of the design problem through different star architects, who have their own use of materials-details and technology, in the 2020-2021 Spring semester, where we can read the design thought and fiction of the architect. In this sense, he first analyzed how the architects of Istanbul Modern and Arter museums related their design setups with their environment, and then discussed with a speculative design understanding what kind of structural setup they would have created had these spaces been designed by other star architects with different design perspectives. In this study, different examples from the discussions in both fields will be presented with student studies.

Key Words: Istanbul Modern Museum, Arter Museum, Innovative Copying, Karaköy, Arter.

Burak Kesgin⁴

Doktorasını Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyoloji Programından 2013 yılında almıştır. Aynı yıl halen devam ettiği Beykent Üniversitesi Sosyoloji (Türkçe) Bölümünde öğretim üyesi olarak göreve başlamıştır. 2017 yılına kadar bölüm ve anabilim dalı başkanlığını yürütmüştür. 2017-2018 yılları arasında University of California, Santa Barbara’da konuk öğretim üyesi olarak bulunmuştur. Toplumsal sınıflar ve eşitsizlik, toplumsal hareketler, sivil toplum, iktisat/kalkınma sosyolojisi konularında çalışmaları bulunmaktadır. Şu anda ilgili alanlarda devam eden çalışmaları yanında, 2022 yılında Vernon Press tarafından yayınlanacak olan ortak editörlüğünü yaptığı *Bearing Witness: Animal Loss in the Anthropocene* (Şahit Olmak: Antroposende Hayvan Kaybı) başlıklı bir kitap üzerinde de çalışmaktadır.

*Received his PhD from Mimar Sinan Fine Arts University Sociology in 2013. In the same year, he started to work as an assistant professor in the Department of Sociology (Turkish) at Beykent University, where he still continues to teach. Until 2017, he served as the chair of the department and the graduate program. He was a visiting scholar at the University of California, Santa Barbara between 2017-2018. He has some published works on social classes and inequality, social movements, civil society, sociology of development/economic sociology. In addition to his ongoing work in the related fields, he is also working on a book as a co-editor, *Bearing Witness: Animal Loss in the Anthropocene*, which will be published by Vernon Press in 2022.*

⁴ Beykent Üniversitesi, Sosyoloji Bölümü, Dr. Öğr. Üyesi

Kadıköy'ün Gece Sorunu ve “Kadıköy Hepimizin” Protestosu
Kadıköy's Night-Time Problem and "Kadıköy is All Ours" Protest
Özet

Kadıköy'de Eylül 2021'de gerçekleştiren bir etkinlik ilçenin merkez mahallelerinde geceleri artan gürültü sorununa yönelik farkındalık yaratmayı amaçlıyordu. Kadıköy Belediyesi sponsorluğundaki bir sanat topluluğu ilgili semtlerin farklı noktalarında çocuğunu uyutan anne, hasta ve yakını, ders çalışmaya çalışan genç ve 65 yaş üzeri uyumaya çalışan mahallelileri canlandırdıkları farklı pandomim performansları gerçekleştirdiler. “Kadıköy Hepimizin” adlı bu etkinlik sessiz aktivizm ve protest performans sanatı eylemlerini andırmaktaydı. Belediye, bu etkinliği her ne kadar bir farkındalık projesi olarak adlandırmışsa da etkinlik sessiz bir protestoydu. Belediyenin sorunun çözümü için zorlayıcı araçları ya da yöntemleri kullanmak yerine neden böyle bir etkinlik düzenlemeyi seçmiş olduğu bir soru işareti olarak görülebilir. Bu soruya belediyenin yasakçılığa karşı özgürlükçü, kapsayıcı ve katılımcı bir yerel yönetim anlayışına bağlı kalma çabası ışığında cevap vermek mümkündür. Bu etkinlik aynı zamanda gürültü sorununun ortaya çıkmasından belediyenin kurumsal olarak sorumlu olduğu ve soruna uzun yıllar boyunca yeterince yanıt verememiş yönündeki eleştirileri de hatırlamıştır. Bu eleştiriler, Kadıköy Belediyesi'nin, plansız, kontrolsüz ve düzensizce bar, kafe ve eğlence mekânlarına ruhsat vererek, birçok Kadıköy mahallesinin hızla dönüşümüne yol açtığını, azılı bir gece hayatını ve gece ekonomisini teşvik ettiğini iddia eder. Eleştiriler ayrıca de bu dönüşüme rantın ve çıkar gruplarının dahil olduğuna işaret ederek, bu dönüşümün semt sakinlerinin çıkarına olmadığını öne sürmektedir. Konuya farklı biçimde yaklaşan başkaları ise özgürce yaşamayı ve eğlenmeyi zorlaştıran siyasi bir iklimde son vaha gibi olduğunu öne sürdükleri Kadıköy'den her kesimden İstanbullunun yararlanma hakkına sahip olduğunu savunmaktadır. Bu çalışmada öncelikle Kadıköy'ün merkez semtlerinde günümüz gece yaşamının, gece ekonomisinin oluşması ve sokaklara taşan eğlence kültürünün gelişim süreci farklı açılardan ele alınmıştır. Ardından bu dönüşüm sürecinde ortaya çıkan sorunlara yönelik başta yerel yönetim olmak üzere farklı aktörlerin tutumlarını incelenmiş ve sorunların hangi noktada ve neden kalıcı hale gelmeye başladığı saptanmaya çalışılmıştır. Çalışmanın son bölümünde Kadıköy'ün gece problemi karşılaştırmalı bir perspektiften ele alınmış ve diğer şehirlerin benzer sorunlara yönelik geliştirdiği çözümler incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kadıköy, Gece Yaşamı, Gece Ekonomisi, Katılımcı Yerel Yönetişim

Kadıköy's Night-Time Problem and "Kadıköy is All Ours" Protest

Abstract

An event held in Kadıköy in September 2021 aimed to raise awareness about the increasing noise problem at night in the central neighborhoods of the district. An art group sponsored by Kadıköy Municipality performed different pantomimes in various neighborhoods in which they portrayed mothers who put their children to sleep, patients and their relatives, young people trying to study, and neighborhood residents over the age of 65 trying to sleep. This event, called “Kadıköy For All of Us,” was reminiscent of silent activism and protest performance art. Although the municipality called this event an “awareness project,” it was a silence protest. One may raise the question as to why the municipality chose to organize such an event instead of using coercive means to solve the problem. It is possible to answer this question in the light of municipality’s effort to stick to a liberal, inclusive and participatory local governance approach in the face of prohibitionism. This event has also remembered the criticisms that the municipality is institutionally responsible for the emergence of the noise problem, and has failed, over the course of many years, to adequately respond. Such criticisms contend that the Kadıköy municipality itself promoted an unruly nightlife and night-time economy by giving licenses to open restaurants, bars, cafes, and entertainment venues without planning, control or zoning regulation, swiftly transforming many Kadıköy neighborhoods. Critics also point to the money and interest groups involvement in this transformation, suggesting that such transformation is not in the interest of municipality residents. Conversely, others, argue that Istanbulites from all walks of life have the right to benefit from Kadıköy, which they argue is like the last oasis in a political climate that makes it difficult to live freely and have fun. In this paper I discuss the formation of today's nightlife economy in the central districts of Kadıköy and trace the development process of entertainment culture overflowing to the streets from different perspectives. I then examine the attitudes of different actors, especially the local government, towards the problems that emerged in this transformation process, and I speculate at what point and why the problems began to become permanent. In the last part of the paper I discuss the night-time problem of Kadıköy from a comparative perspective, in which I bring the responses of other cities to similar problems to bear on Kadıköy.

Key Words: Kadıköy, Nightlife, Night-Time Economy, Participatory Local Governance

Burcu Tekaiüt Çal⁵

İstanbul'da 1982 senesinde doğdu. Lisans eğitimini Galatasaray Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde (2006), yüksek lisans eğitimini yine Galatasaray Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde (2011) "Ricœur'de Bellek ve Tarih Arasındaki İlişki" başlıklı çalışmasıyla tamamladı. Doktora derecesini ise "Türkiye'de Ulus-Devlet, Ulusal Kimliğin İnşası ve Vatandaşlık: Ardahan ve Artvin'den Saha Anlatıları" başlıklı çalışmasıyla İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden (2017) almıştır. Lisans eğitimi sırasında Erasmus Öğrenci Değişim Programı ile Paris I Pantheon-Sorbonne Üniversitesi'nde eğitim almıştır (2004-2005). 2014-2015 yılında Okan Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmıştır. 2018 yılından bu yana Beykent Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nde doktor öğretim üyesi ve 2021 yılından bu yana bölüm başkanı olarak çalışmaktadır. Çalışma alanları bellek, kent sosyolojisi, ayrımcılık, kimlik ve vatandaşlık olarak sıralanabilir.

Burcu Tekaiüt Çal was born in Istanbul, Turkey in 1982. She had her BA degree in Philosophy from Galatasaray University, İstanbul-Turkey (2006), M.Sc. also in Philosophy with the thesis titled "The Relation Between Memory and History According To Ricœur" from Galatasaray University, İstanbul-Turkey (2011). She has received her Ph.D. Degree in Sociology with the dissertation titled "Nation-State, National Identity Building and Citizenship in Turkey: Field Narratives from Ardahan and Artvin" from İstanbul University, Istanbul Turkey (2017). She studied at Paris I Pantheon-Sorbonne as an exchange student via the Erasmus scholarship (2004-2005). She worked as Lecturer at Okan University between 2014 and 2015. She is Asst. Prof of Sociology since 2018 and currently serves as chair of the Department of Sociology at Beykent University. Her main interest areas are memory, urban sociology, discrimination, identity, and citizenship.

⁵ Beykent Üniversitesi Sosyoloji (TR) Bölüm Başkanı, Dr. Öğr. Üyesi

Kentin Seslerini Sosyolojik Olarak “Duymak”: 2022 Yılı, İstanbul İli, Şişli İlçesi Örneği
Hearing” the Sounds of the City Sociologically: In 2022, The Case of Istanbul, Şişli District

Özet

Bu çalışma, kentin merkezinde bulunan sokaklarda gündüz duyulan insan seslerinin, Henri Lefebvre’in “ritimanaliz” yaklaşımı üzerinden sosyolojik olarak çözümlenmesini esas almaktadır. Bu çerçevede, bir metropol olma niteliği taşıması bağlamında, İstanbul’un “merkezi” bir noktasında, gündelik yaşamın akışı dahilinde, kamusal alan / özel alan – sokak ve ev – arasında bölünmüş olan etkileşimin bir taşıyıcısı olarak “kent sokakları”nda duyulan seslerin sosyolojik olarak değerlendirilmesini yapmak çalışmanın temel hedefidir.

Büyük kentlerin sokaklarında gündelik akış belirli bir düzenin ürettiği ritmi beraberinde getirmektedir. Lefebvre “ritim” kavramını toplumsal olanın analizinde bir nesne olmaktan çıkararak bizatihi çözümlenmeyi sağlayacak bir kuramsal yaklaşım olarak kullanmaktadır. Doğanın ritmine benzer ve aynı zamanda onun yapısını tahrif eden ve onun bir taklidi olarak kent mekânındaki günlük tekrarlar, kimi zaman planlı ve düzenli, kimi zaman ise tesadüfi ve aksak olarak ilerleyen bir yapıya sahip görünmektedir. Özellikle Covid-19 salgını ile ortaya çıkan kapanma pratiği ve yeni sosyalleşme biçimleri, kent dokusunda salgın öncesinde var olan gündelik ses akışının da değişmesine, sessizliğin hâkim olduğu kent mekânında yeni bir toplumsal ritmin ortaya çıkmasına neden olmuştur.

Bu bağlamda, çalışmada, İstanbul’un Şişli ilçesinde ve ilçeye de adını veren Merkez Mahallesi sokaklarında, gündelik akış içinde, sokak ile evler arasında bağ kuran seslerin inceleneceği, salt gözleme dayalı bir niteliksel çalışma yürütülecektir. İlk olarak, kent seslerini yorumlamada ritim analizinin tercih edilmesine zemin oluşturan sosyolojinin, kent mekânında sokak seslerinin günümüze kadar ele alındığı perspektifler tartışılacaktır. İkinci aşamada, ritim analizinin sosyolojik araştırmada kuramsal bir zemin olarak nasıl kullanılacağı temellendirilecektir. Son olarak, saha araştırması bulguları üzerinden gündelik yaşamın çözümlenmesinde, Lefebvre’in fizyolojik ve toplumsal olanın kesişim noktasında ele aldığı ritim analizinin bir yöntem olarak kullanılmasıyla, kentsel mekânda yükselen seslerin bireysel ve özel alanlara nüfuz ediş biçimlerinin izi sürülecektir.

Anahtar Kelimeler: Kentsel Sesler, Mekân, Henri Lefebvre, Ritimanaliz

“Hearing” the Sounds of the City Sociologically: In 2022, The Case of Istanbul, Şişli District

Abstract

This study is based on the sociological analysis of human voices heard in the streets in the center of the city, through Henri Lefebvre's “rhythm analysis” approach. Within this framework, the main purpose of the study is to make a sociological evaluation of the voices heard within the flow of daily life throughout the “city streets” as the carrier of the interaction divided between the public space / private space – the street and the home – interaction, in a “central” point of Istanbul as having a character of being a metropolis.

The daily flow in the streets of big cities brings with it the rhythm produced by a certain order. Lefebvre uses the concept of "rhythm" as a theoretical approach that will enable the analysis itself by removing it from being an object in the analysis of the social one. Similar to the rhythm of nature and at the same time distorting its structure and as an imitation of it, the daily repetitions in the urban space seem to have a structure that sometimes progresses in a planned and regular manner, and sometimes in a random and lame way. Especially, the practice of lockdown and new forms of socialization that emerged with the Covid-19 pandemic caused the transversion of the everyday sound flow in the urban setting before the epidemic, and the emergence of a new social rhythm in the urban space where stillness was dominant.

In this context, a qualitative study will be conducted based on a solely observation, in which the sounds that correlate the street and the homes in the daily flow will be examined, in the Merkez Mahallesi, Şişli district in Istanbul. First of all, the perspectives of sociology, which constitutes the basis for the preference of rhythm analysis in interpreting urban sounds until today in the evaluation of the street sounds in urban space will be discussed. In the second phase, how rhythm analysis will be used as a theoretical ground in sociological research is to be grounded. Finally, over the analysis of everyday life through field research findings, the way the sounds rising in the urban space penetrate into individual and private spaces will be traced by using the rhythm analysis, which Lefebvre deals with at the intersection of the physiological and the social, as a method.

Key Words: Urban Sounds, Space, Henri Lefebvre, Rhythmanalysis

Cansu Demir⁶

Av. Selmin Cansu Demir, 2008 yılında Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olmuş, yüksek lisansını İstanbul Bilgi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İnsan Hakları Hukuku programında yapmıştır. Avukatlık stajını, İstanbul Barosu'nda tamamlamasının ardından serbest avukat olarak çalışmaya başlamıştır. Adalet Bakanlığı siciline kayıtlı uzman arabulucudur. İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Anabilim Dalında doktora eğitimine devam eden Selmin Cansu Demir; çocuklara, kadınlara, mahpuslara ve meslek elamanlarına yönelik çeşitli çalışmalarda eğitmen olarak görev yapmakta; Özyeğin Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğretim elemanı olarak hukuk klinikleri dersini vermektedir.

Att. Selmin Cansu Demir graduated from Faculty of Law, Marmara University, in 2008. Att. Demir commenced her career as a self-employed attorney-at-law, after she had completed internship studies in law at Istanbul Bar Association. The main focus area of her practice includes criminal law, family law, human rights, the human rights of women, and criminal execution law. Att. Demir, as an educator, takes part in various projects designed for children, women, prisoners, and workers. She continues her doctoral studies at Istanbul University - Cerrahpaşa Institute of Forensic Medicine and Forensic Sciences, Department of Social Sciences. Att. Demir teaches law clinics as a lecturer at Özyeğin University Faculty of Law.

⁶ Avukat, İstanbul Barosu, Özyeğin Üniversitesi, Öğretim Görevlisi,

İstanbul'da Mahpus Çocuk Olmak
Being A Delinquent Juvenile in Istanbul

Özet

Bu sözel bildiri, İstanbul'un çocuk ceza infaz kurumları üzerinden çocuk suçluluğuna yönelik hukuki mekanizmalara eleştirel bir yaklaşım getirmeyi amaçlamaktadır. Çocuk suçluluğunun sık görüldüğü İstanbul, farklı yapılardaki ceza infaz kurumlarına sahip bir kenttir. Hükümlü çocukların kalabildikleri İstanbul Ümraniye Eğitimevi, tutuklu çocuklar için inşa edilen Maltepe Çocuk Kapalı Ceza İnfaz Kurumu ve buraya sığdırılmayan çocukların tutulduğu Maltepe L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu adli sistemdeki oğlan çocuklarına ev sahipliği yaparken; mahpus kız çocukları ile mahpus annelerin yanında kalan 0-6 yaş grubundaki çocuklar, Bakırköy Ceza İnfaz Kurumuna kapatılmaktadır. Ceza hukukunun İstanbul'daki araçları olan bu mekânlar, yıllar içinde çocuklara yönelik hak ihlallerini üreten yaşam alanlarına dönüşürken, çocukların toplumla yeniden bütünleşmesine yönelik işlevlerinden de uzaklaşmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk suçluluğu, hapisane, çocuk hakları

Being A Delinquent Juvenile in Istanbul

Abstract

This study aims to present a critical approach to the legal mechanisms for juvenile delinquency through the juvenile prisons of Istanbul. Juvenile delinquency is common in Istanbul and there are penal institutions of different structures. Convicted juvenile stay in Istanbul Ümraniye Education House, imprisoned Juvenile stay in Maltepe Juvenile Closed Penitentiary Institution, Juvenile who cannot be accommodated in juvenile institution stay in Maltepe L Type Closed Prison. Prisoner girls and children aged 0-6 staying with prisoner mothers are held in Bakırköy Penitentiary Institution. These spaces are the tools of the criminal law in Istanbul, but over the years they have turned into living spaces that produce violations of rights against children. Prisons have also moved away from their functions for reintegrating delinquent children into society.

Key Words: Children rights, prison, juvenile delinquency

Derya Avcı Dursun⁷

İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden mezun olduktan sonra Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nde "Edebiyat ve Toplum Bağlamında Blanchot'da Ölüm ve Zaman İzlekleri" başlıklı yüksek lisans tezini tamamladı. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde başladığı doktorasını sanat fenomenolojisi ve sınır kavramı üzerine yazdığı tez ile tamamlayacaktır. Aynı zamanda İstanbul Üniversitesi Eski Yunan Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden 2022 yılında mezun olacaktır. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi'nde yayınlanan "Uzun Sürmüş Bir Günün Akşamı'nda Ölüm", Özne Dergisi'nde yayınlanan "Nötr'ün Sanat Fenomenolojisindeki Yeri: Yokluğun Mevcudiyeti, Kişisizlik, Bilinmeyen" ve SineFilozofi Dergisi, Uluslararası Sinema ve Felsefe Sempozyumu IV'te sunduğu "Eko-Fenomenolojik Yaklaşımlarla Mısır Adası'ndaki Doğa Kavrayışı Üzerine Düşünmek" başlıklı bildirisinin tam bildiri metni olan ve yayın aşamasında olan "Tekniğe İlişkin Soruşturma'nın Eko-Fenomenolojik İmkânlarıyla Mısır Adası (2014)'ndaki Doğa Kavrayışı Üzerine Düşünmek" başlıklı makaleleri bulunmaktadır. 2019 yılından beri Beykent Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak çalışmaktadır.

After graduating from the Department of Sociology at Istanbul University, she completed her master's thesis titled "Themes of Death and Time in Blanchot in the Context of Literature and Society" in the Department of Sociology at Mimar Sinan Fine Arts University. She has started her doctorate in the Department of Philosophy at Mimar Sinan Fine Arts University. She has prepared her thesis on phenomenology of art and the concept of border. She will also graduate from the department of the Ancient Greek Language and Literature at Istanbul University in 2022. Her published articles are "Death in A Long Day's Evening" in the Journal of Social Sciences of Mimar Sinan Fine Arts University, and "The Place of the Neutral in the Phenomenology of Art: Presence of Absence, Impersonal Existence and Unknown" in the Journal of Özne, and the article titled "Thinking About the Understanding of Nature on the Corn Island (2014) with Eco-Phenomenological Possibilities of The Question Concerning Technology" is currently in publication. She has been working as a research assistant in the Department of Sociology at Beykent University since 2019.

⁷ Beykent Üniversitesi Sosyoloji (TR) Arş. Gör.

Validebağ Korusu'nun Eşiğindeki Kirpiler: Mesafe Koymanın Politik Anlamı

The Hedgehogs on The Threshold of Validebağ Grove: The political meaning of distancing

Özet

Kirpiliğine bakmadan, şehirde yuvalandığı için yiğit;
bir gece, yuvasından çıkıp dünyayı öğrenmeğe
kalktığı için de delice yürekli...

Bilge Karasu

Göçmüş Kediler Bahçesi

İstanbul'un Anadolu yakasındaki ikinci büyük yeşil alan olan Validebağ Korusu, önemli bir karbon yutak alanı ve oksijen kaynağıdır. Endemik bitki türleri açısından zengin olmasına ve kirpilerin beslenmesine olanak tanınmasına rağmen yaban hayatını tehdit eden pek çok unsur barındırır. Validebağ Savunması'nın 2021 yılında hazırladığı rapora göre, 1990 yılından beri artan antropojenik baskı, yapılaşma ve su kaynağının işlevini yitirmesi sebebiyle yaban hayatı risk altında kalmıştır. Validebağ Korusu insandan başka olanlar için güvenli bir yuva gibi gözüксе de kirpiler zaman zaman koru ile taşıt yolu arasındaki kaldırım kenarlarında yürürler. Yuvalarından çıkmalarına tuz aramaları, gürültüden kaçmaları veya yol kenarındaki mamaları yemeleri sebep olabilir. Bunu tam anlamıyla bilemeyecek olsak da eşikte duran kirpiler, kediler ve köpekler gibi "otantik bir hayvan kategorisine" yerleştirilmediği için beslenebilir, sevilebilir olmaktan ziyade mesafe koyulması gereken bir varolan olarak görülürler. Plutarkhos'un "rüzgârları önceden bilirler" diyerek hayranlık duyduğu kirpiler, şimdi şehrin kayıtsız kaldığı varolanlardır. Bu anlamda, hayvan çevresi ve insan dünyası gibi ontolojik farklar yerine hayvanların ve insanların dünyada birlikte varolduklarına işaret eden Merleau-Ponty'nin izinden giderek ihtimam gösterilenlere oranla kayıtsız kalınan kirpilerin birlikte varolmanın uzağında konumlandıklarını ileri süreceğim ve onlara mesafe koymanın -yalnızca fiziksel olmayan- politik anlamını sorgulayacağım.

Anahtar Kelimeler: Validebağ, Hayvan Kategorisi, İnsan-Hayvan, Fenomenoloji, Kirpi

The Hedgehogs on The Threshold of Validebağ Grove: The Political Meaning Of Distancing

Abstract

Validebağ Grove, the second largest green area on the Anatolian side of Istanbul, is an important carbon sink area and oxygen source. Although it is rich in endemic plants and enables hedgehogs to feed, it contains many elements that threaten wildlife. According to the report prepared by the Validebağ Defense in 2021, wildlife has been at risk because of increasing anthropogenic pressure, construction and loss of function of the water source since 1990. Although the Validebağ Grove seems to be a safe nest for non-human beings, hedgehogs sometimes walk along the curbsides between the grove and the carriageway. They may be driven out of their nests by searching for salt, avoiding noise, or eating roadside food. Although we cannot know this exactly, hedgehogs standing on the threshold are not placed in a “category of the authentic animal” like cats and dogs, so they are seen as something that needs to be kept away rather than nurtured and loved. Plutarch admired hedgehogs saying "they know the winds in advance"; now the city is indifferent to them. In this sense, following the footsteps of Merleau-Ponty, who pointed out that animals and humans coexist in the world instead of ontological differences between animal environment and the human world, I will argue that hedgehogs, which are ignored compared to those who are cared for, are located far from coexistence and I will question the political meaning – not just physical – of distancing them.

Key Words: Validebağ, Category of Animal, Human-Animal, Phenomenology, hedgehogs

Ercan Geçgin⁸

Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Sosyoloji bölümünden 2004 yılında mezun oldu. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyoloji Ana bilim dalından 2009 yılında “Türkiye’de mevsimlik tarım işçiliğinin sosyolojik analizi: Ankara-Polatlı örneği” başlıklı teziyle yüksek lisans ve 2015 yılında ise ““Anadolu’da Toplumsal Dönüşüm: Kayseri ve Aksaray Örneklerinde Karşılaştırmalı Sermaye Birikimi” başlıklı teziyle doktora derecelerini aldı. Kültür sosyolojisi, etnisite, siyaset sosyolojisi ve suç sosyolojisi çalışma alanları arasında olup bu konularda eserler kaleme aldı. 2013’te, Levent Ünsaldı ile birlikte yazdığı “Sosyoloji Tarihi: Dünya’da ve Türkiye’de” (Heretik Basın Yayın) adlı eseri yayınladı. 2019’da yayınlanan “Kenardakiler: Teoriden Uygulamaya Suç ve Sapma Üzerine Sosyolojik Araştırmalar” (Heretik Basın Yayın) adlı kitabın editörlüğünü yaptı. Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümünde öğretim üyesi olarak çalışmalarını sürdürmektedir. Sosyal Antropolojiye Giriş, Suç Sosyolojisi, Kültür Değişmeleri, Hukuk Sosyolojisi, Türk Sosyoloji Tarihi, Türkiye’nin Toplumsal Yapısı verdiği dersler arasındadır.

He graduated from Ankara University, Faculty of Language and History-Geography, Department of Sociology in 2004. He received his master's degree from Ankara University Social Sciences Institute Sociology Department in 2009 with his thesis titled “The sociological analyze of seasonal agricultural labor in Turkey: The case of Ankara-Polatlı”. In 2015, he received his doctorate from the same department with his thesis titled “Social Transformation in Anatolia: A comparison of capital accumulation in The Cases of Kayseri and Aksaray”. He conducted studies and published works in the fields of sociology of culture, ethnicity, political sociology and crime sociology. In 2013, he co-authored the work “The History of Sociology: On Earth and in Turkey” (Heretik) with Levent Ünsaldı. He was the editor of the book “On the Sidelines: Sociological Research on Crime and Deviation from Theory to Practice” (Heretik), published in 2019. He continues his studies as a faculty member in the Sociology Department of the Faculty of Arts and Sciences of Niğde Ömer Halisdemir University. His courses include: Introduction to Social Anthropology, Sociology of Crime, Cultural Changes, Sociology of Law, History of Turkish Sociology, Social Structure of Turkey.

⁸ Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Doç. Dr.

Altkültür Gruplarında Sapma ve Suç *Deviation and Crime in Subcultural Groups*

Özet

Toplumun egemen kültüründen ayrı bir tarzda örgütlenen gruplara işaret eden ‘alkültür’ kavramı sapma ve suç sosyolojisinin de çalışma konuları arasındadır. Altkültür gruplarının kendilerine has bazı örüntüleri, değerleri ve normları bulunabilmektedir. Diğer gruplarla aralarında sınıfsal, etnik, kültürel ve başka açılardan farklılaşmaları olabilmektedir. Dolayısıyla birden fazla faktörden ötürü diğer gruplarla toplumsal sınırları söz konusudur. Keza kaynaklara erişim ve kullanım konusunda da diğer gruplarla bir rekabet ve mücadele içindedirler. Toplumsal düzendeki eşitsizliklerden dolayı dikey düzeydeki sınıfsal hareketlilikleri sınırlı olabileceği gibi orta ve üst sınıfın egemen kültürüne karşı bir reaksiyon da geliştirebilmektedirler. Özellikle gençlik altkültür gruplarında bu türden örgütlenmeleri görebilmek mümkündür. Bunun yanı sıra bazı alt-kültür grupları sapma ve suç pratikleri açısından da diğerlerinden farklılaşabilirler. Bu bildiride altkültür gruplarında sapma ve suç pratiklerini ele alan teorik perspektifler kritik edilecektir. Bu perspektiflerin ekseriyeti saha araştırmalarına dayanmakta, sapma ve suçu yerinde inceleyen çalışmalardan türetilmiştir. Altkültür sapmalarında ve suçlarında kolektif norm ve değer inşası baskın bir karakterdir. Öteki gruplarla temas ve etkileşimler, grubun iç dinamiğini belirli kodlarla kültürel kimliği inşa etmede seferber olabilmektedir. Altkültür perspektifleri bu ve benzeri yönleri dikkate alarak geliştirilmişlerdir. Bu perspektifleri, tepki eksenli, toplumsal değer eksenli ve toplumsal bağlam eksenli şeklinde sınıflandırmak mümkündür. Her bir perspektif, farklı boyutları öne çıkarmakla birlikte birbirlerine yakın durdukları hususlar da bulunmaktadır. Sözgelimi suç pratiği sergileyen altkültür bireylerinin bunu kendi değer sistemleri içinde meşrulaştırmaları dikkat çekilen özelliklerdendir. Bildiride, bu teoriler karşılaştırmalı şekilde ele alınmakla birlikte Türkiye’den de bazı örnekler dile getirilerek bu alanda yapılan araştırmalarla ilgili genel bir değerlendirmeye gidilmek amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Altkültür, Sapma, Suç, Toplumsal Kimlik.

Deviation and Crime in Subcultural Groups

Abstract

The concept of 'subculture', which refers to groups organized in a way different from the dominant culture in the society, is also among the study subjects of deviance and crime sociology. Subcultural groups have their own patterns, values and norms, and they may also have differences with other groups in terms of class, ethnic, cultural and other aspects. Therefore, they have social boundaries with other groups due to multiple factors likewise; subcultural groups are in competition and struggle with other groups in terms of accessing and using resources. Due to the inequalities in the social order, the vertical class mobility of these groups may be limited, and they may also develop a reaction against the dominant culture of the middle and upper class. In particular, it is possible to see such organizations in youth subcultural groups. In addition, some subcultural groups may differ from others in terms of deviance and criminal practices. In this paper, theoretical perspectives that deal with deviance and crime practices in subcultural groups will be discussed. The majorities of these perspectives are based on field studies and are derived from studies examining deviant and criminal behavior in situ. Collective norm and value construction is a dominant character in subculture deviance and criminal behavior. Contacts and interactions with other groups can act as a mobilization in constructing the group's internal dynamics and cultural identity with certain codes. Subcultural perspectives have been developed taking these and similar aspects into account. We can classify these perspectives as reaction-oriented, social value-oriented and social context-oriented. While each perspective highlights different dimensions, there are also issues where they stand close to each other. For example, subculture individuals' legitimation of criminal practices within their own value system is one of the common patterns emphasized. In the paper, these theories are discussed in a comparative way and also some examples from Turkey are mentioned and a general evaluation is made about the researches in this field.

Key Words: Subculture, Deviance, Crime, Social Identity.

Ercan Geçgin, Tunahan Tekinsoy⁹

Tunahan Tekinsoy

1998'de Niğde'de dünyaya geldi. 4 yaşında, ailesiyle birlikte İstanbul-Fatih'e taşındı ve temel eğitimine burada başladı. Lise eğitimine Zeytinburnu 100.Yıl Anadolu Meslek Lisesi'nde başladı, Özel Çapa Sınav Temel Lisesi'nde tamamladı. Lisans eğitimini ise Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Sosyoloji Bölümünde tamamladı. Yaşadığı sosyal çevrenin toplumsal yapısının da etkisi ile alt kültür ve madde bağımlılığı gibi konulara ilgi duydu ve bitirme tezini bu konuda hazırladı.

He started his high school education in Zeytinburnu (the name of the high school is "Zeytinburnu 100.Yıl Anadolu Meslek Lisesi") and graduated from "Özel Çapa Sınav Temel Lisesi" in the last year. He completed his undergraduate education at Niğde Ömer Halisdemir University, Department of Sociology. With the influence of the social structure of the social environment he lived in, he was interested in subjects such as subculture and substance abuse and prepared his dissertation on this subject.

⁹ Sosyolog

Altkültür ve Sapkınlık Kariyeri Açısından Gençlerde Uyuşturucu Kullanımı: İstanbul-Fatih, Mevlanakapı Mahallesi Üzerine Bir Araştırma

Drug Use in Young People in Terms of their Deviant Career and Subculture: A research on Istanbul-Fatih, Mevlanakapı Neighborhood

Özet

İstanbul'un Fatih İlçesine bağlı Mevlanakapı Mahallesi, uyuşturucu kullanımı ve satımı gibi kriminal haberlerle gündeme gelen yerlerden biridir. Bu bildiri, mahallede uyuşturucu kullanıcıları üzerine yapılan etnografik araştırmaya dayanmaktadır. Araştırmanın amacı, uyuşturucu madde kullananların ait oldukları dünyaların ve pratiklerin sosyal kodlarını keşfetmektir. Bildirinin ikinci yazarının mahallede yaşamış olması, uyuşturucu kullanıcılarının biyografilerine, aile ve sosyal çevrelerine dair geniş bir değerlendirme imkânı sunmuştur. Araştırmada geçmişteki gözlemlerin yanı sıra derinlemesine görüşmelerden de yararlanılmıştır. Uyuşturucu kullanıcılarının ve satıcılarının yaşadığı doğal ortamda yapılan görüşmeler Mart ve Mayıs (2021) ayları arasında gerçekleştirilmiştir. 15-25 yaş arasındaki 6 uyuşturucu kullanıcısıyla ve onların aileleriyle yapılan görüşmelerde uyuşturucu kullanımının nasıl bir etkileşimin ürünü olduğu ortaya çıkartılmaya çalışılmıştır. Ağırlıklı olarak İç Anadolu Bölgesi'nden göç edenlerin ikamet ettiği mahalle, son zamanlarda heterojen bir görünüm arz etmektedir. Sınıfsal eşitsizlikler başta olmak üzere, toplumsal mekânın geçmişinden beslenen sapma kültürünün de katkısıyla sapma sosyalleşmesinde benimsenen rol modelleri, aile içindeki sosyal bağların zayıflığı, gençler arasındaki etkileşimler gibi pek çok faktör gençlerin uyuşturucu kullanımında etkili olmaktadır. Mahalle gençliğinde uyuşturucu kullanıcılarının ve satıcılarının oluşturduğu sosyal ağ bir toplumsal sistem görünümüne sahiptir. Bu sistem içinde sosyal öğrenme yoluyla uyuşturucu kullanımı yaygınlaşabilmektedir. Çalışmada, altkültür teorileri ve sapkınlık kariyeri açısından bu sistem yakından incelenmiştir. Örneğin bir polis baskınında mahalledekiler birbirlerini kollamaktadırlar ve dayanışma göstermektedirler. Gençler için sokak, yeni bir aile işlevi göstermektedir. Sosyal ve sınıfsal isyanın tepkiselliği sapma davranışlarının ortak örüntüsünde bir değere dönüştürülmektedir. Arkadaşlık bağları ile sosyal ağların hem birincil sapma hem de uyuşturucu kullanımı gibi ikincil sapma davranışlarında etkili olduğu keşfedilen bulgular arasındadır. Kullanıcılar ait oldukları toplumsal ekolojinin etkileşiminde sapkınlık kariyerine yönelik davranışlar geliştirmektedirler. Giyim tarzı, dinlenen müzik, izlenen film ve diziler ile kullanılan sosyal medyadaki paylaşımlar uyuşturucu kullanımının kimlik dokusunu ören pratikler olmaktadır. İnşa edilen altkültürel sapma davranışının çeşitli madde kullanımlarıyla pekiştirilmesi grup kimliğinin ve değer kalıplarının korunması bakımından önemsendiği keşfedilen bulgular arasındadır.

Anahtar Kelimeler: Uyuşturucu, Altkültür, Sapma Kariyeri, Suç, Mevlanakapı.

Drug Use in Young People in Terms of their Deviant Career and Subculture: A research on İstanbul-Fatih, Mevlanakapı Neighborhood

Abstract

Mevlanakapı neighborhood, which is located in Fatih district of Istanbul, is one of the places that comes up with criminal news such as drug use and sale. This paper is based on ethnographic research on drug users in this neighborhood. The purpose of the research is to discover the social codes of the social worlds and practices that drug users belong to. The fact that the second author of this paper lived in the neighborhood made it easy to make a broad assessment of drug users' biographies, family and social circles. The researcher benefited from in-depth interviews as well as observations going back to the past. These in-depth interviews were conducted between March and May (2021) in the natural environment where drug users and dealers live. In interviews with 6 drug users between the ages of 15 and 25 and their families, it was tried to decipher how drug use is the product of interaction. The neighborhood, predominantly inhabited by those who migrated from the Central Anatolian Region, has recently become increasingly heterogeneous in social terms. Many factors such as class inequalities, role models adopted in deviant socialization with the contribution of the deviant culture fed from the past of the social space, the weakness of social ties within the family, and interactions between young people are effective in the use of drugs. In the youth of the neighborhood, the social network formed by drug users and dealers has a social system and drug use is becoming widespread through social learning. This system has been closely studied from the perspective of subcultural theories and the "career of deviance"; for example, in this system, in cases such as police raids, the people in the neighborhood watch each other and show solidarity. The street has turned into a new family function for the young people who are the subject of the research. The reaction of social and class rebellion has become a social value in the common pattern of deviant behavior. Among the findings discovered are the effectiveness of friendship ties and social networks in primary and secondary deviance. Drug users develop deviant career-oriented behaviors in the interaction of the social ecology they belong to. In the research, it has been seen that young people's clothing styles, the music styles they listen to, the styles of movies and TV series they watch, and their posts on social media are practices that reinforce their social identities. It has been among the findings that reinforcing the constructed subcultural deviant behavior with various substance use functions to protect group identity and social value patterns.

Key Words: Drugs, Subculture, Deviant Career, Crime, Mevlanakapı.

Gökhan Sarı¹⁰

1992 yılında Kara Harp Okulu'nun Hukuk Bölümünden mezun olmuştur. 1998-1999 yılında İtalya Carabinieri Subay Okulu'nda subay eğitimini, 2001-2003 yıllarında Yeditepe Üniversitesi Uluslararası Güvenlik ve İstihbarat programında ("Stratejik istihbarat" konusunda tez çalışması) yüksek lisansını, 2005-2011 yılları arasında Gazi Üniversitesi Uluslararası İlişkiler bölümünde ("Süryaniler" konusunda tez çalışması) doktora eğitimini tamamlamıştır. 2020 yılında ise Uluslararası İlişkiler alanında doçent olmuştur.

Kara Harp Okulu Güvenlik Bilimleri Enstitüsünde plan subaylığı, öğretim görevliliği ve anabilim dalı başkanlığı görevlerinde; Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisinde Güvenlik Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü (kurucu müdür), Meslek Yüksek Okul Komutanlığı (öncesinde Bölüm Başkanlığı ve Plan Şube Müdürlüğü) görevlerinde bulunmuştur. Azerbaycan Dahili Koşunlar Harp Okulu Öğretim Başkanlığı ve Güvenlik Bilimleri Dergisi kurucu editörü görevlerinde bulunmuştur. 15 Temmuz darbe girişimi sonrasında Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi kurucu ekip koordinatörü olarak görev yapmıştır. Ayrıca Jandarma Genel Komutanlığı bünyesinde çeşitli seviyelerde muhtelif görevler icra etmiş ve 2020 Kasım ayında kendi isteği ile emekli olmuştur.

Çalışmaları ağırlıklı olarak güvenlik alanında olup bu kapsamda; YÖK "Güvenlik Alan Yeterlilikleri"ni belirleyen çalışma grubu içinde yer almıştır. Ayrıca;

- Güney Kafkasya, Doğu Akdeniz ve Ege,
- Süryaniler ve Ermeniler özelinde kimlik, kültür ve etnik çatışmalar,
- Terörizm,
- Suç ve güvenlik,
- İstihbarat konularında ulusal ve uluslararası yayınları bulunmakta olup aynı konularda çeşitli seviyelerde dersler de vermiştir.

Ulusal ve uluslararası kongre, panel ve çalıştay organizasyonları yapmış, ulusal ve uluslararası projelerde yer almıştır.

Hacettepe Üniversitesi Stratejik Araştırmalar Merkezi Üyeliği ve Kıbrıs Bahçeşehir Üniversitesi Deniz Hukuku ve Uygulamaları Araştırma Merkezi Danışma Kurulu üyesi olup, halen PENTA Danışmanlık ve Proje şirketinde danışmanlık yapmaktadır. İngilizce ve İtalyanca bilmektedir.

He graduated from Turkish Military Academy (TMA) on the field of Law in 1992, Carabinieri Officer School in 1999, Yeditepe University International Security and Intelligence program by master's degree in 2003, and from Gazi University International Relations Department by

¹⁰ Penta Danışmanlık, Proje ve Eğitim Şirketi, Doç. Dr.

doctorate (PhD) degree in 2011. In 2020, he became an associate professor in the field of International Relations.

He served as plan officer, lecturer and head of the Security Sciences department at the Institute of Defence Sciences at TMA; after that he served as the Director of the Institute of Security Sciences (founding director), the Commander of Gendarmerie Vocational High School (previously the head of Security Sciences department and the manager of Planning Branch) at the Gendarmerie and Coast Guard Academy. Between 2013-2014 he served as the Dean of Academy of Azerbaijan Internal Troops (Daxili Qoşunları Ali Hərbi Məktəbi). He was the founding editor of the Journal of Security Sciences from 2012 to 2020. After the July 15 coup attempt, he also served as the founding team coordinator of the Gendarmerie and Coast Guard Academy. He assumed varying tasks and appointments within the Gendarmerie General Command, and retired voluntarily in November 2020.

His studies are largely on the security. In this context he took part in the working group about determining the “security field competences” in National Qualifications Framework for Higher Education in Turkey (ISCED). Also he has national and international publications, and lectures at various levels on;

- South Caucasus, Eastern Mediterranean and Aegean,*
- Identity, culture and ethnic conflicts (specificly on Assyrians and Armenians),*
- Terrorism,*
- Crime and security,*
- Intelligence issues.*

He organized national and international congresses, panels and workshops and took part in national and international projects.

He is a member of Hacettepe University Strategic Research Center and a member of the Advisory Board of Cyprus Bahçeşehir University Maritime Law and Practices Research Center, and speaks English and Italian.

Güvenliğin Değişen Yüzü ve Büyük Şehirlere Yansımaları *The Changing Face of Security and Its Reflections on Big Cities*

Özet

Güvenli ve akıllı şehir kavramı son yıllarda en fazla konuşulan konulardan bir haline gelmiştir. Güvenliği tehdit eden şiddet ve terörün giderek metropollerini eylem alanı olarak seçmesi buraları hem yapısal hem de eylemsel yöntemlerle korunmaya ve güvenli hale getirmeye yönelik çabaların artmasına neden olmuştur. Akıllı şehir konsepti ise daha çok teknolojinin kentleşme sürecine dahil edilmesini ifade etmektedir.

Ayrıca son yıllarda yaşanan savaşlar ve akabindeki göç ve mülteci akınları metropollerinin mücadele etmek zorunda olduğu diğer bir olgudur. En son Ukrayna'da yaşanan savaşın yoğunluğunun şehir ve yerleşim yerlerinde görülmesi de gelecekte şehir mimarisi ve savunma sistemlerinin önemini artacağını göstermiştir. Daha çok dışsal aktörlere bağlı olan bu faktörlere; içsel olarak da metropol ve şehirlerin kendi dinamiklerinden doğan suçların da eklenmesi ile kentlerde iç ve dış kaynaklı risk ve tehditler karşımıza çıkmaktadır.

Özellikle turizm gibi güvenliğe doğrudan bağlı ekonomik kaynaklara sahip olan devletlerin ise getirecekleri tedbirlerin turizm gibi sektörleri olumsuz etkilemeyecek şekilde dengeli olması da bir zorunluluktur.

Bu çerçevede güvenliğe yönelik eylemsel tedbirler daha çok kolluk aracılığı ile yapılırken, yapısal tedbir olarak gördüğümüz şehir plan ve yapılarının bu yaklaşıma göre yapılması gibi öngörülen tedbirler valilik ve/veya belediyeler tarafından yapılması veya yönetilmesi beklenmektedir.

2003 İstanbul HSBC Bankası, 2015 Ankara Garı veya 2015 Paris'te 2017 İstanbul Reina gibi saldırılar sonrası metropollerde yapılanlar ve yapılması gerekenler ile suç ve suça yönelik yaklaşımların ulusal ve uluslararası boyutları olmakla birlikte kolluk perspektifinden beliren bu risk ve tehditlere yönelik görüş, öneri ve planlamaların önceden ele alınıp konuşulması gerekmektedir. Bu çerçevede İstanbul'un güvenlik algısının oluşturulması, çerçevesinin çizilmesi ve konuya yönelik önerilerin konuşulması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Değişen Güvenlik, Güvenli Şehirler, Güvenlik Algısı, Turizm Güvenliği, Kolluk

The Changing Face of Security and Its Reflections on Big Cities

Abstract

The concept of "the safe and smart city" has become one of the most talked about topics in recent years. The increasing violence and terrorism in metropolises, threatening security, has led to the increasing importance of efforts to protect and secure these areas with both structural and operational methods. The smart city concept, on the other hand, refers to the inclusion of technology in the urbanization process.

In addition, the wars in recent years and the subsequent migration and refugee flows are another phenomenon that metropolises have to struggle with. The intensification of war in the Ukraine cities and settlements shows us that the city architecture and defense systems will gain even more importance in the future. These factors, which are mostly dependent on external actors; Internally, with the addition of crimes arising from the dynamics of metropolises and cities themselves, internal and external risks and threats emerge in cities.

It is also a necessity for the states that have economic resources directly related to security, such as tourism, that the measures they will bring are balanced so that they do not adversely affect sectors such as tourism.

In this framework, while operational measures for security are mostly carried out by law enforcement, measures such as city plans and structures, which we consider as structural measures, are expected to be made or managed by the governorship and municipalities.

As the perspective of law enforcement, after the attacks such as 2003 Istanbul HSBC Bank, 2015 Ankara Train Station or 2015 Paris, 2017 Istanbul Reina, what was done and what should be done in metropolises, and also crime and approaches to crimes, and on the other hand opinions, suggestions and plans regarding these risks and threats emerging from should be discussed and discussed in advance, although which have national and international dimensions.

Key Words: Changing Security, Safe Cities, Security Perception, Tourism Security, Law Enforcement

Gül Selin Türkyılmaz¹¹, Fatma Kayabaş¹²

Gül Selin Türkyılmaz

Mimar Sinan Üniversitesi, Sosyoloji Bölümünden 1999 yılında mezun oldum. Yüksek lisansımı yine aynı üniversitede, Genel Sosyoloji ve Metodoloji bölümünde, “2000’li yıllarda tüketim toplumu ve teknolojik gelişmelerle küreselleşen medyaların toplumsal boyutları: Türkiye’den örnekler” başlıklı tezi savunarak tamamladım. 2008 yılında Marmara Üniversitesi, Organizational Behavior bölümünde “ Effects of perceived employment opportunities, peer support, exhaustion and work alienation on the relationship between perceived job characteristics and work attitudes: A comparative study between lean and traditional production contexts” başlıklı tezi başarıyla savundum ve Doktor unvanını aldım. Endüstri sosyolojisi, endüstri psikolojisi, toplumsal tabakalaşma, kültürel çalışmalar gibi alanlarda çeşitli bildirilerim, uluslararası ve ulusal dergilerde makalelerim bulunmaktadır. 2008 yılında Ayşe Begüm Ötken ile birlikte yazdığımız “ The Relationship Between Paternalistic Leadership and Organizational Commitment Investigating the Role of Climate Regarding Ethics. “ adlı makalemiz SSCI’da taranan bir dergi olan Journal of Business Ethics’de yayınlandı. 2018 yılında, 18. Uluslararası İşletmecilik Kongresi’nde, Hürcan Tarhan ile birlikte yazdığımız“ Yeni Çalışan Sınıf Prekarya; Bir Ölçek Geliştirme Çalışması” başlıklı bildiri sunduk. Bu bildiri, bir ölçek geliştirme çalışmasıdır.

2021 Mayıs ayında Doçentlik başvuru sürecim başarılı olarak tamamlandı ve Ekim 2021’den beri Beykent Üniversitesi, Fen ve Edebiyat Fakültesi, İngilizce Sosyoloji bölümünde Doçent olarak görev yapıyorum. Beykent Üniversitesi’nde çalışmaya başladığım yıl olan 2013’ten beri, Industrial Sociology, Endüstri Sosyolojisi, Social Stratification, Theories of Personality, Sociology of Everyday Life, Social Psychology, Toplumsal Cinsiyet Sosyolojisi gibi dersleri lisans, lisansüstü seviyelerinde verdim ve halen vermeye devam etmekteyim.

I graduated from Mimar Sinan University, Department of Sociology in 1999. I defended my MA thesis and received my MA degree from Mimar Sinan University, Department of General Sociology and Methodology. In 2008, I got my PhD degree by defending my thesis entitled “Effects of perceived employment opportunities, peer support, exhaustion and work alienation on the relationship between perceived job characteristics and work attitudes: A comparative study between lean and traditional production contexts”. I have published many articles in both national and international journals that are related with industrial sociology, industrial psychology social stratification and cultural studies. My article entitled “The Relationship

¹¹ Beykent Üniversitesi, Sosyoloji (İngilizce) Doç. Dr.

¹² Bahçeşehir Üniversitesi, Yüksek Lisans Öğrencisi

Between Paternalistic Leadership and Organizational Commitment Investigating the Role of Climate Regarding Ethics” was published in Journal of Business Ethics which is scanned in SSCI.

In 2021, my Associate Professorship application process was ended successfully. Since the year I started to work at Beykent University, I lectured many courses in both undergraduate and graduate level. Some of the courses' name I lectured are; Industrial Sociology, Social Stratification, Theories of Personality, Sociology of Everyday Life, Social Psychology and Sociology of Gender.

Fatma Kayabaş

Bahçeşehir Üniversitesi, Psikoloji Bölümünden 2018 Ocak'ta mezun oldum. Yüksek lisansımı yine aynı üniversitede, İnsan Kaynakları Yönetimi bölümü üzerine yapıyorum. Şu anda tez aşamasındayım. “İş yaşam dengesindeki bozulmaların Türkiye'de 18-40 yaş arasındaki ajans çalışanlarının mutlulukları üzerine etkisi” üzerine tezimi yazıyorum. Lisans süresi boyunca çeşitli akademik çalışmaların data toplama ve verilerin girilmesi aşamasında rol aldım. Öğrenme ve geliştirme uzmanı olarak dijital pazarlama şirketinde görev alıyorum.

I graduated from Bahcesehir University from Psychology department in January 2018. I'm doing my master's degree about Human Resources Management in the same university of bachelor. Nowadays I am writing my thesis about “Effects of Work-life imbalance on happiness of agency employees in Turkey between 18-40 age”. During my psychology education, I participated in several academic study. I was responsible from collecting data and analysis of data. I am a Learning and Development specialist in a digital marketing company now.

Büyük Buhrandan Büyük İstifaya; İstanbul Örneği

From Big Depression to Big Resignation; the Case of İstanbul

Özet

Kapitalizmin tarihinde birden çok kriz yaşandı. Kapitalist sistemin bu krizlerden çıkış stratejileri tarihsel olarak farklılaşsa da bütün krizlerin ortak yanı, var olan sistemin devamı için mutlak değişikliklere gidilmesi ihtiyacı oldu. 2021 yılının Kasım ayında Amerika Birleşik Devletleri'nde 4,5 milyondan fazla çalışanın istifa ettiği bir süreç yaşandı. Çalışanların Pandemi süreciyle birlikte hayatın, yapmak istemedikleri bir işi yapmak için kısa olduğunu fark etmeleri, işverenlerinin kendilerine hak ettikleri değeri vermediklerini düşünmeleri, sevdikleriyle ve aileleriyle daha fazla zaman geçirmek istemeleri gibi daha da fazla çeşitlenen gerekçeler, çalışanların istifa nedenleri arasında yer almakta. Bu sayılan nedenlerle kitlesel olarak istihdam piyasalarında yaşanan bu istifaların, kapitalizmin yeni bir krizinin habercisi olup olmadığı şu an için bilinmemekle beraber, sistemin normal seyrinde beklenmeyen ve istenmeyen bir durum olduğu açıktır.

Covid 19 pandemisi, toplumsal yaşamı, özel hayatları, kamusal alan pratiklerimizi etkilediği kadar istihdam piyasalarını da etkiledi. Bu çalışmada, ABD'de yaşanan ve adına "büyük istifa" denen bu fenomenin, İstanbul şehrindeki yansımaları irdelenecektir. Bu bağlamda, çalışmanın araştırma sorusu, İstanbul şehrinde yaşayan ve çalışanların, bu istifa dalgasına ne derece katıldıkları ve bu oranı etkileyen İstanbul/Türkiye özelindeki faktörler ortaya konacaktır. Araştırmanın veri toplama yöntemi derinlemesine görüşmeler olup İstanbul'da ikamet eden ve çalışan 10 kişiyle görüşülecektir.

Anahtar Kelimeler: Büyük istifa, kapitalizmin krizi, derinlemesine mülakat, İstanbul

From Big Depression to Big Resignation; the case of İstanbul

Abstract

The history of capitalism had witnessed many crises. Although the strategies of capitalism to overcome those crises varied, one of the common thing was to make radical changes regarding the capitalist system. On November 2021, more than 4,5 million people resigned from their job in United States of America. Those who were resigned stated that during Covid-19, they had understood how short life is to work at a job that is not desired. Moreover, they said that their employers were not paying them well, treating them appropriately and they wanted to spend more time with their friends and families and less time at work. These were the factors that motivate them to resign. Although it is unclear whether these massive resignation is a sign of a new crises of capitalism, it is obvious and clear that this is something unwelcomed and unwanted for the sake of capitalist system.

Covid-19 has tremendous effects on social life, private sphere, public sphere practices as well as employment markets. In this study, the reflections of “big resignation” on the city of İstanbul will be examined. Furthermore, the research question of this study is; “to what extent the workers living and working in Istanbul have participated to this resignation wave and what are the factors that effect this participation? In-depth interviews will be conducted with 10 people who live and work in İstanbul.

Keywords: Big resignation, the crises of capitalism, in-depth interview, İstanbul

Gülmelek Doğanay¹³

Marmara Üniversitesi Fransızca Kamu Yönetimi Bölümü'nden 2010 yılında mezun olduktan sonra, Galatasaray Üniversitesi Sosyoloji Yüksek Lisans Programı'na başladı. “Devenir l'acteur en se souvenant: le cas des circassiens en Turquie (Hatırlayarak Aktör Olmak: Türkiye'deki Çerkeslerin Durumu)” başlıklı bir tez yazarak 2012 yılında Sosyoloji Yüksek Lisans Programı'nı tamamladı. Aynı yılın Eylül ayında Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde araştırma görevlisi olarak göreve başladı. Akabinde, Karadeniz Teknik Üniversitesi Kamu Yönetimi Doktora Programı'na kaydını yaptırdı ve 2018 yılında “Kentin Aidiyet ve Benlik Mekânı Olarak İnşası: Gençlerin Trabzon Deneyimi ve Trabzonluluk” başlıklı tezi ile programı tamamladı. Halen Karadeniz Teknik Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nde Arş. Gör. Dr. olarak görev yapmakta olan Doğanay, Kamu Yönetimi Bölümü'nde siyaset sosyolojisi, siyaset psikolojisi ve sosyoloji derslerini vermektedir. Bilim alanı siyaset sosyolojisi olan Doğanay'ın gençlik, toplumsal hafıza, mekân, kimlik, edebiyat ve postkolonyalizm alanlarında çalışmaları bulunmaktadır.

After graduating from Marmara University, Francophone Public Administration Department in 2010, she started the Sociology Master's Program of Galatasaray University. She completed the Sociology Master's Program in 2012 by writing a thesis titled “Devenir l'acteur en se souvenant: le cas des circassiens en Turquie (Being an Actor by Remembering: The Case of Circassians in Turkey).” In the same year, she started to work as a research assistant at Karadeniz Technical University, Institute of Social Sciences. Subsequently, she enrolled in the Public Administration Doctorate Program of Karadeniz Technical University. She completed the program in 2018 with her thesis titled “Construction of the City as a Place of Belonging and Self: Youth's Experience in Trabzon and Trabzonluluk.” She is still working at Karadeniz Technical University, Faculty of Economics and Administrative Sciences and teaches political sociology, political psychology and sociology at the Department of Public Administration. Doğanay, whose scientific field is political sociology, has studied the issues of youth, social memory, space-place, identity, literature and postcolonialism.

¹³ Karadeniz Teknik Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü, Dr. Arş. Gör.

İstanbul'da Değişen Toplumsal Yapı: Sultan Filmi'nde Gecekondu Ailesi ve Eril Tahakküm

The Social Change in Istanbul: The Gecekondu Family and Masculine Domination in the Sultan Movie

Özet

Yazılı, sözlü ya da görsel sanat eserlerinin varlığı, üretildikleri ya da konu edindikleri mekân dolayısıyla anlam kazanırlar; çünkü fenomenologların iddia ettiği gibi varlık, mekânın içinde ve başkalarının ona atfettiği anlam dolayısıyla oluşur. İstanbul, birçok sanat eseri ve *Yeşilçam* gibi popüler kültür üretimleri için böyle bir varlık mekânıdır. Öte taraftan söz konusu sanat eseri / kültür nesnelere, hikâyesinin geçtiği / bulunduğu / esinlendiği mekâna ve zamana özgü toplumsal, ekonomik ve siyasal dönüşümler hakkında önemli bilgiler de verir. İstanbul Boğazı'nın sırtları (Sarıyer / Rumeli Hisarı), 1978 yapımı *Sultan* Filmi için hem varoluş mekânı hem de mekânın tüm toplumsal öğeleri ile sanatsal bir dışavurumdur.

1950'li yıllardan sonra Türkiye'de kentleşme hızlanır; İstanbul gibi büyük şehirlerde toplumsal dönüşümler baş gösterir; kentin çeperlerinde gecekondu mahalleleri oluşur. Söz konusu mahalleler kırsal alandan göç eden ve modern kentli yaşam biçimine adapte olmaya çalışan insanlardan oluşur. Gecekondulular, kendi melez yaşam biçimlerini inşa ederler. Bu yeni toplumsal olgu hem ailenin hem de kadınlık ve erkeklik konumlarının farklı biçimlerde deneyimlenmesine neden olur. 1960'lardan itibaren söz konusu değişim (gecekondu hayatı) sinema filmlerine aktarılmaya başlanır. Bu filmler (*Sultan* filmi dâhil) üzerine yapılan bilimsel araştırmalar da yine göçün ve gecekondulaşmanın yarattığı toplumsal dönüşümleri, modernite krizlerini ve arabesk kültürün ortaya çıkışını ele alırlar. Bunlardan çok azı kadın-erkek ilişkilerine odaklanır. Bu çalışmada ise, 1950-1980 yılları arasında Türkiye'de gecekondu mahallelerinde görülen hem / ne modern hem / ne geleneksel aile biçimi ve bu biçimin egemen olduğu toplumdaki toplumsal cinsiyet rejimi anlaşılır kılınmaya çalışılacaktır. Bu anlamda, *Sultan* filmi üzerinden, kentin kenarında erkek egemen değerlerle birlikte deneyimlenen kadınlık, erkeklik, çocukluk konumları ile toplumsal cinsiyetlendirilmiş mekânların (ev / yuva / özel alan ile mahalle / kamusal alan) değişen anlamı sosyolojik bir bakış açısı ile yorumlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Eril tahakküm, Toplumsal cinsiyet, Gecekondu ailesi, Toplumsal değişme, *Sultan* filmi

The Social Change in Istanbul: The *Gecekondu* Family and Masculine Domination in the *Sultan* Movie

Abstract

The existence of written, oral or visual works of art gains meaning due to the place in which they are produced; as phenomenologists claim, existence occurs through the meaning others attribute to place. Istanbul is a place of existence for many works of art and popular culture productions such as *Yeşilçam*. On the other hand, the artwork / popular cultural objects also provide essential information about the social, economic and political transformations specific to the place and time in which the story takes place or is inspired. For the *Sultan* movie made in 1978, Istanbul (Sarıyer / Rumeli Fortress) is an artistic expression with all the social elements of the place and its existence.

After the 1950s, urbanization accelerated in Turkey; social changes took place in big cities like Istanbul; *gecekondu mahalleleri* (squatters / slums) are formed on the urban fringe. These neighbourhoods consist of people who migrate from the rural areas and are trying to adapt to the modern urban lifestyle. The *gecekondulular* build their hybrid way of life. This new social phenomenon causes both the family and the positioning of femininity and masculinity to be experienced in different ways. In the 1960s, this change began to be transferred to movies. Scientific research on these films (including the *Sultan* movie) also discusses the social changes caused by immigration and *gecekondululaşma*, modernity crises, and the emergence of arabesque culture. Few of these researches focus on male-female relationships. This study aims to explain neither modern nor traditional family type and the gender regime seen in *gecekondu* in Turkey between the years 1950-1980. In this sense, the femininity, masculinity, childhood positioning and changing meaning of gendered spaces (home / private space and neighbourhood / public space) experienced with male-dominated values on the urban fringe will be interpreted from a sociological perspective through the *Sultan* movie.

Key Words: Masculine domination, Gender, *Gecekondu* family, Social change, The *Sultan* movie.

Hatice Yaprak Civelek¹⁴

H. Yaprak Civelek, Selçuk Üniversitesi'ndeki Sosyoloji eğitimini 1995'te tamamladı. Yüksek Lisans derecesini Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden aldı. Yüksek lisansını yaparken, aynı dönemde Devlet İstatistik Enstitüsü'nde sözleşmeli sosyolog olarak çalıştı. Hacettepe Üniversitesi, Nüfus Etütleri Enstitüsü'nde Ekonomik ve Sosyal Demografi doktorasını tamamladıktan sonra Amerika, Almanya, Slovenya'da demografik dinamikler, metodoloji ve analiz teknikleri eğitimleri alan Civelek, Yeditepe Üniversitesi Antropoloji ve İstanbul Arel Üniversitesi Sosyoloji Bölümünde öğretim üyesi olarak görev yaptı. Bir dönem Sağlık için Sosyal Bilimler Derneği Yönetim Kurulu başkanlığını da yürüten Civelek, halen derneğin üyesidir ve derneğin düzenlediği eğitim ve diğer faaliyetlerin bir parçası olmaya devam etmektedir. Ayrıca Nüfusbilim Derneği'nin de üyesidir. 2019 yılı itibariyle Civelek, Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi, Sosyoloji Bölümü'nde öğretim üyesi olarak çalışmalarını sürdürmeye başlamıştır ve AÖF, Edebiyat ve Sağlık Bilimleri Fakültelerinde dersler vermektedir.

H. Yaprak Civelek graduated with a Bachelor's degree at Selçuk University, Department of Sociology in 1995. She completed her Master's Degree at Middle East Technical University, Department of Sociology. While studying for a master degree, she was working at the State Institute of Statistics as a contracted sociologist. After obtaining her Ph.D. in Economic and Social Demography from Hacettepe University Institute of Population Studies, she went to USA, Germany, Slovenia for studying demographic dynamics, methodology and techniques of analysis Civelek worked at Yeditepe University, Department of Anthropology and İstanbul Arel University Department of Sociology as a faculty member. She was board chairman of the Social Sciences for Health Association for a while, now, she is still one of the members and continues to be part of other certificate programs offered by the association. In addition, she is also a member of the Association of Demography. Since 2019, Civelek has been working at Anadolu University Open Education Faculty, Department of Sociology as full-time faculty and keeps teaching at Open Education Faculty, Faculty of Arts and Faculty of Health Sciences.

¹⁴ Anadolu Üniversitesi, Sosyoloji, Doç. Dr.

İstanbul Öğrencileri ve Suriyeli Akranları: Yerli-Göçmen İlişisini Düzenleyen Biyopolitik Sürümler

Özet

Bu çalışma, 2019 yılında Journal of Economy Culture and Society dergisinde yayınlanmış olan “A Critical Discussion on Turkish Students’ Thoughts about Syrians over Nation-State Teachings” (Ulus-Devlet Öğretileri üzerinden Türk Öğrencilerin Suriyeli Göçmenler Hakkındaki Düşünceleri Üzerine Eleştirel bir Tartışma) başlıklı çalışmam ile 2017 yılında Londra’da yayınlanmış olan Turkey’s Syrians: Today and Tomorrow adlı kitap için yazdığım “Biopolitical Problematic: Syrian Refugees in Turkey” (Biyopolitik Problematik: Türkiye’de Suriyeli Mülteciler) başlıklı bölümün karşılıklı olarak bir eleştirel tartışma konusu olarak tek bir metinde revize edilmeleridir. İlk makale çok genel olarak ulus-devlet ideolojisi ve eğitim arasındaki ilişkinin, “tam-demokratik eğitim” idealine karşılık, nasıl bir çeşit politik sosyalleşme yarattığını tartışmaktadır. Öğrencilerin yazdıkları selamlamalardan milliyetçi ifadelere kadar bakıldığında; fikirler ve semboller, herhangi bir kabul mekanizmasının işlemediğini göstermekle birlikte, ifade ettikleri dışlayıcı duygulara kaynaklık eden eğitim-öğretime dayalı her durum sosyolojik-kuramsal bir analize tabi tutulmuştur.

Göç dinamik bir olgudur ve genel olarak Türkiye’de eğitim müfredatlarında 2019 yılından bu yana kayda değer bir değişiklik yapılmamıştır. Bu yeni çalışmada/değerlendirmede, müfradattaki değişmezlikle ilgili belgelere ve bugün herhangi bir yerli öğrenci-Suriyeli öğrenci ilişkisine dair gelişmenin varlığı konusundaki öğretmen değerlendirmelerine giriş kısmında değinilmektedir. İlk makalede gençlerden gelen anlatıların analizlerinin sonuçlarından elde edilmiş temel “ulusal kimlik ve unsurları” tabanlı kaygıların doğrudan ulus-devlet öğretilerine dayalı olduğu, müfredatlarla “yabancı”ya bakışlar arasında belirleyici bir ilişki olduğu sonuçları tartışılmıştı. Bu yeniden gözden geçirme işi ise biyopolitik-pedagojik bir bileşkeyi işaret etmektedir. Bu bileşke içinde İstanbul’da öğrenci olan gençlerin bakış açılarının ağırlıklı olarak biyopolitik, ulusal pedagojik ve eleştirel pedagojik düşüncelerle yeniden ele alınmaları söz konusudur.

Anahtar Kelimeler: İstanbul, göç, biyopolitika, pedagoji

Havva Atalay¹⁵

1991 yılında Trabzon'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini İstanbul'un Tuzla ilçesinde bulunan Yunus Emre İlköğretim Okulu'nda tamamladı. Liseyi Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesinde okudu. Başörtüsünün okullarda yasak olduğu dönemde üniversite sınavına girmesine rağmen açık öğretim fakültesi tercih edip örgün öğretime gitmedi. Anadolu Üniversitesi'nde iki yıllık İlahiyat eğitimini bitirdikten sonra Sabiha Gökçen Havalimanı'nda TGS firmasında Yer Hizmetleri Memuru olarak çalıştı. Aynı dönemde yasakların kalkması ile birlikte tekrar üniversite sınavına hazırlandı. İstanbul Üniversitesi Açık ve Uzaktan Eğitim Fakültesi'nde Sosyoloji bölümünü okumaya başladı. Bir yandan çalışırken bir yandan eğitimini devam ettirdi. Mezun olduktan sonra havalimanındaki görevinden istifa ederek Tuzla Belediyesi'nde Sosyolog olarak işe başladı. 2019 yılında T.C. Maltepe Üniversitesi'nde Sosyoloji anabilim dalında Yüksek Lisansını yapmaya başladı. 2022 Şubat ayında "Sabiha Gökçen Havalimanı'nın Kent ve Mekân Gelişiminin Bölgesinin Sosyo-Mekânsal Değişimine Etkileri: Tuzla İlçesi Örneği" başlıklı tezini tamamlayarak buradan mezun oldu. Bugünlerde çalıştığı kurumdan ikamet değişikliği sebebi ile ayrılan Atalay, doktora eğitimine başlamak için hazırlıklarını devam ettirmektedir.

She was born in 1991 in Trabzon. She completed his primary and secondary education at Yunus Emre Primary School in Tuzla, Istanbul. She completed her high school education at Kartal Anatolian Imam Hatip High School. Although she took the university entrance exam when the headscarf was banned in schools, she chose an open education faculty and did not go to formal education. After completing her two-year Theology education at Anadolu University, she worked as a Ground Handling Officer at TGS company at Sabiha Gökçen Airport. In the same period, with the lifting of the bans, she prepared for the university exam again. She started to study Sociology at Istanbul University Open and Distance Education Faculty. While he was working, she continued his education. After graduation, she resigned from her job at the airport and started working as a sociologist in Tuzla Municipality. She started her master's degree in Sociology at T.C.Maltepe University in 2019. In February 2022, she completed her thesis titled "The Effects of the Urban and Spatial Development of Sabiha Gökçen Airport on the Socio-Spatial Change of the Region: Example of Tuzla District " and graduated from here. Atalay, who left the institution where he works nowadays due to a change of residence, continues her preparations to start his doctoral education.

¹⁵ Maltepe Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Öğrenci

İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı'nın Kent ve Mekân Gelişiminin Bölgenin Sosyo-Mekânsal Değişimine Etkileri: Tuzla İlçesi Örneği

İstanbul Sabiha Gökçen Airport The Effects of City And Space Development On The Socio-Spatial Change of The Region: Example of Tuzla District

Özet

Hem sosyokültürel bir olgu hem de fiziksel bir yapı olarak kent, anlamını mekânla kazanan ve onunla birlikte hayat bulan bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır (Çağlayan & Şahin, 2016). İnsanoğlu mekânla birlikte hareket ederek kent dinamiklerini etkilemektedir. Toplumsal bir olgu olan ve belirli bir yaşam tarzına karşılık gelen mekân Harvey'e göre, toplumsal vakalara ve insani hallere sahne olması bununla birlikte bu olaylara ve hallere yön vermesi sebebi ile sosyolojik bir olgudur (Harvey, 2003). İnsanların göçebe hayattan yerleşik yaşam tarzına geçmesiyle birlikte bu mekânlar insanların ihtiyaçlarına göre ekonomik, siyasi, kültürel ve fiziksel anlamda karşılık vermekte ve kendini geliştirmektedir. Bu üretim tekniğinin ilerlemesiyle birlikte günümüzde çeşitli alanlarda farklı projelerle kendini geliştirmeye devam etmektedir. Kent ve mekân çağa göre kendini üretirken insan da onunla birlikte kendini geliştirmiştir. Bu gelişim tüm toplumsal dinamiklerde görüldüğü gibi hem olumlu hem de olumsuz yönde olmuştur. İnsan eliyle teknik ilerlemiş, insanların ihtiyaçları doğrultusunda kentler dizayn edilmiş fakat giderek doğadan kopan kent insanı fiziksel anlamda binalar içerisine hapsederken ruhsal olarak da bireyselleşmeyi arttırması nedeniyle psikolojik olarak insanı yıpratıp yalnızlaştırmıştır.

Bu araştırmanın amacı insan eliyle üretilen kentin mega projelerle desteklenmesi sonucunda bu projelerin çevreye verdiği etkileri araştırarak yapım süreçlerini incelemektir. Bu çerçevede mega projelerden biri olan İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı seçilmiş ve yapım süreçleri tarihsel konjonktürde tartışılmıştır. Araştırmanın insanlar üzerindeki sosyal ve kültürel etkilerini değerlendirebilmek için havalimanı çalışanı olan on beş katılımcı ile görüşmeler yapılarak toplumsal yönü değerlendirilirken, çalışma alanı olan İstanbul Tuzla ilçesi örneği üzerinden de kentleşmeyi hangi yönde sağladığı araştırılacaktır. Buna ek olarak katılımcıların yaşam alanı olarak Tuzla'yı seçmelerindeki nedenler irdelenecek ve bölgenin demografik yapısı üzerine etkisi tartışılacaktır. Ayrıca İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanının yapım aşamasını ve çevreye yaptığı katkıları daha iyi anlayabilmek için Tuzla'da ikamet eden havalimanı çalışanı olan iki katılımcı ile sözlü tarih yöntemi ile görüşülüp projenin aşamaları tarihsel bir perspektifle değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı, Tuzla, Kent Sosyolojisi, Mekân, Mega Projeler.

İstanbul Sabiha Gökçen Airport The Effects of City And Space Development On The Socio-Spatial Change of The Region: Example of Tuzla District

Abstract

As both a socio-cultural phenomenon and a physical structure, the city emerges as an element that gains its meaning with space and comes to life with it (Çağlayan & Şahin, 2016). Human beings affect the dynamics of the city by acting together with the space. According to Harvey, space, which is a social phenomenon and corresponds to a certain lifestyle, is a sociological phenomenon because it is the scene of social events and human situations, as well as directing these events and situations (Harvey, 2003). With the transition of people from a nomadic life to a settled lifestyle, these places have transformed and developed themselves for the needs of people in economic, political, cultural and physical terms. With the advancement of this production technique, it continues to develop itself with different projects in various fields today. While the city and space produce themselves according to the age, people have also developed themselves together with them. This development has been both positive and negative as seen in all social dynamics. Techniques have advanced by human hands, cities have been designed in line with the needs of people, but the city, which is increasingly disconnected from nature, has imprisoned people in buildings physically and psychologically worn out and isolated people because of increasing individualization spiritually.

The aim of this research is to examine the construction processes by investigating the effects of these projects to the environment as a result of the support of the human-made city with mega projects. In this context, Istanbul Sabiha Gökçen Airport, one of the mega projects, was selected and its construction processes were discussed in the historical conjuncture. In order to evaluate the social and cultural effects of the research on people, interviews will be conducted with fifteen participants who are airport employees, and its social aspect will be evaluated, and the direction of urbanization will be investigated through the example of Istanbul Tuzla district, which is the study area. In addition, the reasons why the participants chose Tuzla as their living space will be examined and its effect on the demographic structure of the region will be discussed. In addition, in order to better understand the construction phase of Istanbul Sabiha Gökçen Airport and its contributions to the environment, two airport employees residing in Tuzla will be interviewed by oral history method and the stages of the project will be evaluated from a historical perspective.

Key Words: Istanbul Sabiha Gokcen Airport, Tuzla, Urban Sociology, Space, Mega Project

Melin Levent Yuna¹⁶

¹⁶ Acıbadem Üniversitesi, Dr.

İstanbul'da Kimliğin Sembolik Bir Mecrası Beden: Tango Dans eden Beden, Anlamları ve Kimlik

Body as a Symbolic Site of Identity in Istanbul: Tango Dancing Body, Its Meanings and Identity

Özet

Bu çalışma, 21. Yy İstanbul'unda ikilem gibi görünen toplumsal bir gerçekliği ortaya koyar: Neo-muhafazakâr bir dönemde erotik görüntülü bir dans olan Arjantin tangosunun yeni haliyle, İstanbul önderliğinde yüz yüze ve sanal olarak Türkiye'de yaygınlaşması. 19. yy sonunda coğrafi ve kültürel olarak Türkiye'ye son derece uzak bambaşka bir toplumunda ortaya çıkan bu erotik görüntülü dans, nasıl olur da 21. yy'da neo-muhafazakâr bir iktidar altında belirgin bir şekilde yaygınlaşır?

Bu bildiri, bu tarz bir ikilemin nasıl var olduğuna kısmi bir açıklama getirmek hedefiyle tangoyu icra eden bedene ve onun icracılarına odaklanır. 21. yy İstanbul'unda tango dans eden bedeninin nasıl bir sosyo-kültürel mecraya dönüştüğü, bu ikilemin var olmasına sebep olan faktörlerden önemli bir tanesidir. Dolayısıyla bu bildiri, İstanbul'da tango dans eden bedeninin nasıl bir toplumsal kimliklenmenin mecrası olduğunu; bu dansı icra eden beden sahiplerinin, bedenlerine atfettikleri anlamları ve sonuç olarak bu bedenlerin ne tarz bir toplumsal mecraya dönüştüğünü gösterir. Dans eden bedene atfedilen anlamlar ve bedeninin toplumsal olarak nasıl bir mecraya dönüştüğü, yukarıdaki ikilemi açıklayan faktörlerden önemli bir tanesidir.

Bu çalışma, tango dansını ve onun etrafındaki ilişkileri deneyimleyen, dans gecelerine ve festivallere katılan, ders alan ve veren, tango ve dans eden bedenleri üzerine konuşup tartışan icracılar arasında ve onların bulunduğu mekanlarda yaptığım saha çalışmasına dayanmaktadır. Bu saha çalışması, öncelikli ve çoğunlukla İstanbul'da olmak kaydıyla İzmir, Ankara, Marmaris, Bodrum, Antalya, Paris, Nimes, Amsterdam, Utrecht, Torino ve Bolonya'daki tango icracıları arasında yaptığım basit ve katılımcı gözlemlere, derinlemesine görüşmelere ve icracıların Türkiye'nin ilk sanal tango iletişim listesinde paylaştıkları epostalara dayanır. Bu çalışma, tango dans eden bedeninin, sosyo-ekonomik sınıf aidiyetinin ve ben-kimliğinin yansıdığı ve yeniden üretildiği sembolik bir mecraya dönüştüğünü ortaya koyar. Dans eden beden sahiplerinin, kendi kimliklerini bedenleri aracılığıyla hangi kavramlar ve algılar üzerinden tanımladıklarını ortaya koyarken aynı zamanda bu icracıların kendilerini yine bedensel var oluşları aracılığıyla hangi sosyal gruplardan nasıl ayıştırdıklarını gösterir.

Anahtar Kelimeler: Beden, Kimlik, Sosyo-Kültürel Anlam, Tango, İstanbul

Body as a Symbolic Site of Identity in Istanbul: Tango Dancing Body, Its Meanings and Identity

Abstract

This paper reveals a social fact that seems to be a contradiction in the 21st century İstanbul: The proliferation of Argentine tango, a seemingly erotic dance, in a neo-conservative era, face-to-face and virtually in Turkey. How could this seemingly erotic dance that emerged at the end of 19th century in a society that is completely different than and geographically and culturally distant from Turkey, is practiced extensively in the 21st century Turkey pioneered by İstanbul under a neo-conservative government?

Intending to provide a partial explanation to such a contradiction, this paper focuses on the tango dancing body and its performers. The fact that tango dancing body transformed into a symbolic socio-cultural site in the 21 st century is one of the factors that explains this contradiction. The meanings attached to the dancing body and the kind of social identity that is embodied through this body provides one important reason why this contradiction exists.

This paper is based on my fieldwork among the performers / practitioners who experience the tango dance and the relationships established around it; who attend dance nights and festivals; take and give dance classes; talk and discuss about the dance and their dancing bodies.

This fieldwork is based on simple and participant observations and in-depth interviews with tango dancers primarily in Istanbul, but also in İzmir, Ankara, Marmaris, Bodrum, Antalya, Paris, Nimes, Amsterdam, Utrecht, Turin and Bologna. It also refers to the emails shared in Turkey's first virtual tango dance list. Overall, this paper reveals that the contemporary tango dancing body in Istanbul became a symbolic site of how a socio-economic class belonging and self-identity is reflected and reproduced. It displays not only the concepts, perceptions and meanings that the owners of the dancing body define themselves with but also how and from what other social groups they distinguish themselves via their dancing bodies.

Key Words: Body, Identity, Socio-Cultural Meanings, Tango, Istanbul

İris Kurdođlu¹⁷

İris Kurdoğlu, 1976 yılında İstanbul'da doğmuştur. Eğitimine Osmangazi İlkokulu'nda başlamış, ortaöğretim ve liseyi Kadıköy Kız Lisesi'nde tamamlamıştır.

2015 yılında girdiği İstanbul Üniversitesi Açık ve Uzaktan Eğitim Fakültesi Sosyoloji bölümünden 2019 yılından mezun olmuş ve 2020 yılı itibariyle Maltepe Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Sosyoloji Anabilim Dalı bünyesinde Yüksek Lisans öğrenimine başlamıştır. 2022 yılında "İstanbul'daki Değişen Mutfak Kültürünü Tarifler ve Mekânlara Odaklanarak Değerlendirmek Üzerine Niteliksel Bir Araştırma" adlı tez çalışmasıyla Yüksek Lisans öğrenimini tamamlamıştır.

Iris Kurdoglu was born in Istanbul in 1976. She started her education at Osmangazi Primary School and completed her secondary and high school education at Kadıköy Girls' High School. Her graduated from Istanbul University Open and Distance Education Faculty Sociology Department in 2019, which she entered in 2015, and started her master's education in Maltepe University Graduate Education Institute Sociology Department as of 2020. In 2022, she completed her Master's degree with her thesis study "A Qualitative Research on Evaluating the Changing Cuisine Culture in Istanbul with a Focus on Recipes and Places."

¹⁷ Maltepe Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Öğrenci

Osmanlı Mirası ve Küreselleşme Işığında Değişen İstanbul Mutfağı
Changing Istanbul Cuisine in the Light of Ottoman Heritage and Globalization

Özet

İnsan varlığının temel gereksinimlerinin başında yer alan yemek, fizyolojik ihtiyacı karşılamamanın ötesinde içerdiği üretim, tüketim ve dağıtım aşamaları ile çok daha büyük bir sosyo-ekonomik sistemin parçasıdır. Öte yandan kapsadığı toplumsal ilişkilerle yadsınamayacak bir yere sahip olan yemek, sosyoloji içinde bir alt dal olarak ancak 1980'li yıllarla birlikte görünür hale gelmeye başlamıştır. Sosyal bilim disiplinleri arasında yer alan sosyal antropoloji 1970'lerden itibaren yemek konusu üzerine eğilen ilk alanlardan biri olurken, yemek sosyolojisinin izlediği yöntemler için de temel oluşturmuştur. İlk çalışmalarda işlevselci ve yapısalcı yaklaşımlar dikkat çekerken, zaman içinde besin sistemlerinde gerçekleşen hızlı ve çarpıcı değişimler ve bu değişimlerin ortaya çıkardığı sorunları çözümlene noktasında gelişimselci yaklaşım merkeze oturmuştur. Dünya'da yemek sosyolojisi alanındaki literatürün durumuna benzer şekilde, Türkiye'de yemek sosyolojisi çalışmaları da 21. yüzyıl itibariyle yaygınlaşmaya başlamış; yemeği sosyolojik bir mesele olarak konu edinen çalışmalar hız kazanmıştır. Türkiye'de son on yılda yemek tarihi alanında gerçekleşen çalışmalara bakıldığında bu çalışmaların daha çok Osmanlı saray mutfak kültürü ve İstanbul hakkında olduğu görülmektedir.

Pek çok farklı kültürün egemenlik kurduğu ve çoğu zaman bir arada yaşadığı ve Osmanlı İmparatorluğunun başkentliğini yapmış İstanbul, bir kentin mutfak kültürüne biçim veren etkenlerin ve bu etkenlerin zaman içinde değişimlerinin gözlemlenebileceği bir kent olması sebebiyle mercek altına almak için iyi bir örnektir. Bu bağlamda, nitel bir anlayışın benimsediği çalışma kapsamında, İstanbul'un yemek kültürü, bu mutfakta eskiye göre değişen noktalar, değişen müşteri talepleri, kullanılan malzemelerin temini ve restoran menülerine yönelik sorular düzenlenmiş; katılımcı gözlem ve yarı yapılandırılmış görüşme formu yardımı ile 16 derinlemesine görüşme yapılmıştır. Görüşmeler, Şubat-Mart-Nisan 2021 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Çalışmada elde edilen bulgular değerlendirildiğinde McDonaldlaşma, uluslararası kültürel etkileşim, küresel yiyecek ve besin ticareti, farklı etnik ve toplumsal katmanlardan oluşan siyasi yapının yeni alışkanlıklar üzerindeki etkisi, göç ve Türkiye'nin küresel kapitalizme entegrasyonu gibi faktörlerin İstanbul'un yemek kültürünü derinden biçimlendirdiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yemek Sosyolojisi, Kültür Sosyolojisi, Yemek Kültürü, İstanbul Mutfağı, Toplumsal Değişme.

Changing Istanbul Cuisine in the Light of Ottoman Heritage and Globalization

Abstract

Food, which is one of the basic needs of human existence, is a part of a much larger socio-economic system with its production, consumption, and distribution stages beyond meeting physiological needs. On the other hand, food, which has an undeniable place in the social relations it covers, started to become visible as a sub-branch in sociology only in the 1980s. Social anthropology, which is among the social science disciplines, has been one of the first fields to focus on the subject of food since the 1970s and has also formed the basis for the methods followed by the sociology of food. While functionalist and structuralist approaches drew attention in the first studies, the developmental approach became central to the rapid and striking changes that took place in food systems over time and to analyzing the problems caused by these changes. Similar to the situation in the literature in the field of food sociology around the world, studies on the sociology of food have also started to become widespread in Turkey as of the 21st century. Studies on food as a sociological issue have gained momentum. When we look at the studies in the field of food history in the last ten years in Turkey, it is seen that these studies are mostly about the Ottoman palace cuisine culture and Istanbul.

Istanbul, which was the capital of the Ottoman Empire, where many different cultures dominated and often coexisted, is a good example to scrutinize as it is a city where the factors that shape the culinary culture of a city and the changes of these factors over time can be observed. Within this context, within the scope of the study, which adopts a qualitative understanding, questions about the food culture of Istanbul, the changing points in this kitchen, changing customer demands, the supply of used materials, and restaurant menus were arranged; 16 in-depth interviews were conducted with the help of participant observation and a semi-structured interview form. The interviews were held between February and April 2021. When the findings obtained in the study were evaluated, it was determined that factors such as McDonaldization, international cultural interaction, global food and food trade, the effect of the political structure consisting of different ethnic and social layers on new habits, immigration, and Turkey's integration into global capitalism deeply shaped the food culture of Istanbul.

Key Words: Sociology of Food, Sociology of Culture, Food Culture, İstanbul Cuisine, Social Change

Mehmet Berksan¹⁸

1980 İstanbul doğumlu. Maltepe Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nden mezun. Mimarlık ve sanat tarihi eksenli kitap ve imzalı kitap koleksiyoneri. İstanbul semt monografilerini listeleyen www.istanbulmonografi.com adlı web sitesinin kurucusu.

He was born in 1980 in Istanbul. He graduated from Maltepe University, Faculty of Architecture. A collector of books and signed books on architecture and art history. He is the founder of the website www.istanbulmonografi.com, which lists Istanbul district monographs.

¹⁸ Berksan Gayrimenkul AŞ, Mimar

İstanbul Semt Monografileri Listesi

The List of Monographies on Istanbul's Districts

Özet

İstanbul Semt Monografileri Listesi, araştırmacıların İstanbul'un herhangi bir semti, mahallesi ya da sokağı üzerine yazılmış eserlere kolay ulaşması amacıyla düzenlenmiş ve 2021 yılında internette erişime açılmış bir kitap listesidir. Düzenli olarak güncellenmektedir. Listede İstanbul'un hususi olarak bir semti üzerine yazılmış olan kurgu dışı kitaplar yer alır. Bunlar özetle semt bibliyografyaları, semt gezi rehberleri, belediyelerin faaliyet raporları, semt konulu fotoğraf yarışmalarının katalogları, ilçe sempozyumları bildiri kitapçıkları, siyasi parti ilçe teşkilatlarının faaliyet raporları, semt ve ilçe derneklerinin faaliyet raporlarıdır.

Anahtar Kelimeler: İstanbul, İstanbul semtleri, monografi, bibliyografya, kitap

The List of Monographies on Istanbul's Districts

Abstract

The List of Monographies on Istanbul's Districts is a book list that has been available online since 2021. It is created in order to provide researchers easy access to the the works written on any district, neighborhood or street of Istanbul. It is updated regularly. The list includes non-fiction books written on a particular district of Istanbul. These are, in brief, bibliographies of districts, travel guides on Istanbul's districts, annual activity reports of district municipalities, catalogs of photography contests on Istanbul's districts, proceedings booklets of symposiums on Istanbul's districts, activity reports of district associations.

Key Words: Istanbul, Istanbul districts, monograph, bibliography, book

Mehmet Oğuz Polat¹⁹

Oğuz Polat, 06/03/1959 Atlanta/Georgia ABD'de doğdu. 1983 yılında İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun oldu. 1991 yılında Marmara Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı'nda profesör unvanı aldı. 2009 yılında emekli olana kadar ders verdi. Çocuk istismarı, aile içi şiddet, cinsel saldırı, ölüm, insan hakları ihlali, travmalar ve tıbbi uygulama hataları gibi konuları içeren hem hukuk fakültesine hem de tıp fakültesine Adli Tıp konusunda ders vermektedir. 2009-2011 yılları arasında Case Western Reserve University – Cleveland/Ohio'ya bağlı Begun Violence Prevention Center'da araştırmacı ve öğretim görevlisi olarak çalıştı.

2014 yılı Aralık ayından itibaren Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi Adli Tıp Anabilim Dalı Başkanlığı görevini yürütmektedir.

Adli Tıp, Çocuk İstismarı, Çocuk Hakları, Risk Altındaki Çocuklar ve Kadına Şiddet konularında 120 adet makalesi bulunmaktadır. Çocuk İstismarı, Kriminoloji, Şiddet ve Adli Tıp konularında 24 kitap yazdı.

Yapıtlarından bazıları: Klinik Adli Tıp, Tıbbi Uygulama Hataları, Kriminoloji ve Kriminalistik Üzerine Notlar, Adli Tıp Ders Kitabı, Çocuk ve Şiddet, Tüm Boyutlarıyla Çocuk İstismarı (2 cilt), Ensest, Çocuk Pornografisi, Adli Psikolojiye Giriş, Şiddet, Adli Tıpta Bilirkişilik Şiddeti önleme çalışmalarına odaklanan İMDAT (Şiddetten Koruma ve Rehabilitasyon Derneği) adlı sivil toplum kuruluşunun başkanıdır. 1993-2010 yılları arasında UNICEF'in çocuk hakları, çocuk istismarı ve sokak çocukları konusunda danışmanlarından biri olmuştur. Çocuk hakları, çocuk istismarı ve sokak çocukları konusunda uzmandır. Bugüne kadar Avrupa Birliği ve UNICEF sponsorluğunda çocuk konusunda 7 projenin yürütücülüğünü gerçekleştirdi.

Oğuz Polat was born 06/03/1959 at Atlanta/Georgia U.S.A. He was graduated school of Medicine of İstanbul University at 1983. He attended as professor to Marmara Medical School, department of forensic medicine at 1991.Until his retirement at 2009 he gave lectures on Forensic Medicine both to school of law and medicine including topics child abuse, family violence, sexual assaults, death, human rights violation, traumas and medical malpractices. He worked as a researcher and lecturer at Begun Violence Prevention Center of Case Western Reserve University –Cleveland/ Ohio between 2009-2011.

He is head of the department of Forensic Medicine of school of Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar University since december 2014.

¹⁹ Prof. Dr. Acıbadem Üniversitesi

He has 120 Articles about Forensic medicine, Child abuse, Child's Rights, Children at Risk and Violence toward women. He wrote 18 Books about Child abuse, Criminology, violence and Forensic Medicine.

Some of his books: Klinik Adli Tıp, Tıbbi Uygulama Hataları, Kriminoloji ve Kriminalistik Üzerine Notlar, Adli Tıp Ders Kitabı, Çocuk ve Şiddet, Tüm Boyutlarıyla Çocuk İstismarı (2 cilt)

Ensest, Çocuk Pornografisi, Adli Psikolojiye Giriş, Şiddet, Adli Tıpta Birlikçilik

He is the head of an NGO's focused on violence prevention studies named İMDAT (Society of Protecting and Rehabilitation from Violence) He was one of the consultants of UNICEF for child rights, child abuse and street children between 1993-2010. He is expert on child rights, child abuse and street children. He was the coordinator of 7 projects on children with sponsorship of the European Union and UNICEF.

Metropol ve Risk Altındaki Çocuklar

City and Children at Risk

Özet

Risk altındaki çocuklar Çocuk haklarının göz ardı edildiği temel grupların başında gelmektedir. Risk altında ve güç koşullarda yaşayan bu çocukların başında suça sürüklenen çocuklar gelmektedir. Suça sürüklenen çocuklar en başta istismar mağduru olmakla başlayan süreçleri daha sonra sokakta çalışmak, sokakta yaşamak ve en sonunda da suça sürüklenmek şeklinde gelişen bir zincirin son halkasını oluşturmaktadırlar.

Suçta sürüklenen çocuk, 18 yaşın altındaki çocukların kanunlarda suç olarak tanımlanan bir fiili işlediği iddiası ile hakkında soruşturma ya da kavuşturma başlatılan veya hakkında güvenlik önlemine karar verilen çocuk olarak tanımlanır.

Suçta sürüklenen çocukların genel özelliklerine bakıldığında; yüksek oranda erkek, sosyoekonomik seviyesi düşük ailelerden gelen, okula devam etmeyen, toplum tarafından damgalanmış, olumsuz aile ilişkilerine sahip ve alkol-madde bağımlılığına yatkın çocuklar oldukları görülür.

Genelde metropol yaşamında özelde İstanbul'da çocukların tüm olumsuz koşullara maruz kaldıkları ve bunun sonucu olarak da suça sürüklenmeleri dikkati çekmektedir. Bu etmenler; okul yaşamındaki başarısızlık ve özellikle eğitim çemberinin dışına düşme şeklindedir. Toplum, aile ve akran ilişkileri, çarpık kentleşme gibi etmenler öne çıkar.

Bu çalışmada risk altındaki çocukların koşulları İstanbul metropolündeki etkilenmeleri ve buna yönelik çalışmalar ışığında değerlendirilecek ve tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Risk altındaki çocuklar, çocuk hakları, suça sürüklenen çocuklar

City and Children at Risk

Abstract

Children at risk are one of the main groups in which children's rights are ignored. Juvenile delinquency came first among the children who live under a compelling circumstance. Juvenile delinquency forms the last link of a chain that starts with being victims of abuse, then working on the street, living on the street, and finally drawn into crime.

Juvenile delinquents are children who are under the 18 years old and have an allegation that they have committed an act which defined as a crime by the law, so there is an investigation or reconciliation that has been initiated about them.

Considering the general characteristics of the juvenile delinquents; it is seen that they are children from families with low socioeconomic status, among boys, who do not attend the

school, who are stigmatized by the society, who have adverse family relationships and who are prone to alcohol and substance addiction.

Generally, in city life, especially in Istanbul, children are exposed to all negative conditions and as a result, they are drawn into crime. When looking at these factors we can see failures in school and academic life and especially going out of the circle of education. There are factors which are important either, such as; society, family and peer relations and unplanned urbanization.

In the study, the conditions of children at risk, the effects of Istanbul city on them and studies related to this issue will be evaluated and discussed.

Key Words: Children at risk, children rights, juvenile delinquency

Oğuz Makal²⁰

Prof. Dr. Oğuz MAKAL Beykent Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı, yanı sıra Beykent Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü'nde Öğretim üyesi.2007 yılına dek, Ege ve Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinde öğretim üyesi. Prof. Dr. Oğuz Makal, sinema ile çok yönlü ilgilendi: Tarihçi, araştırmacı, eleştiri ve senaryo yazarı olarak eserleri var. İçlerinde Kumdan Kale adını taşıyan bir uzun metraj filminde olduğu çok sayıda kısa ve belgesel filmler çekti.

Yakın dönemden, bazı belgesel filmlerinin adlarını şöyle belirtebiliriz:

Eğitmenler, Anadolu'nun Dahi Mühendisi El Cezeri, Fatih Döneminin Ünlü Hekim ve Cerrahı Sabuncuoğlu Şerafettin, Ülkeyi Kucaklayan Adam “Tonguç”, İstanbul'da Bir Gizli Bahçe - Alfred Heilbronn Botanik Bahçesi, Uzak ve Yakın, Suriye Mutfağı İstanbul'da, Merdiveni Arayan Adam.

Prof. Dr. Oğuz MAKAL Sinema TV lisans programında Sinema Tarihi, Film Kuramı, Türk Sineması, Göstergebilim, Film Analizi gibi derslerin yanı sıra yüksek lisans programında Sinema Estetiği, Sinema Tarih İlişkisi gibi dersler veriyor. Doktora ve Sanatta Yeterlik programlarında Sinema ve Diğer Sanatlar, Görüntü Estetiği, Türk Sinema Estetiği gibi derslere girmenin yanı sıra, tezler yönetiyor.

İzmir'de 12 yıl devam eden Uluslararası İzmir Film Festivalini kurdu ve yönetti. Çok sayıda ulusal ve uluslararası jürilerde görev aldı.

Bazı kitapları: Sinemada Yedinci Adam, Sinemaskop Düşünmek, Türk Sinema Tarihi, Tarih İçinde İzmir Sinemaları, Fransız Sineması, Sinemada Tarihin Görüntüsü, Gülmenin Sineması. Ortak kitaplarda bölümler: Sinema Dili, Atatürk ve Sanat, Şiir Dünyadan İbaret, Atatürk Zaman Mekân Yaşam.

Professor Dr. Oğuz Makal is Dean of the Faculty of Communication. He did his PhD on "Internal and External Migration in Turkish Cinema".

He has made short films, documentaries and a feature film called "Kumdan Kale". He has set up film festivals and has been a jury member at national and international film festivals. Documentary films: Anatolia's Genius Engineer: El Cezeri, The Famous Doctor and Surgeon of the Period of Fatih: Sabuncuoğlu Şerafettin, Syrian Cuisine in Istanbul, Man Seeking Steeps.

Makal's latest books are 'Seventh Man in Cinema', 'French Cinema', 'Nazım Hikmet in Cinema and Theatre', 'The image of History in Cinema', and 'Cinema of Laught'

²⁰ Beykent Üniversitesi / İletişim Fakültesi / Dekan Radyo, Televizyon ve Sinema (Türkçe) / Öğretim Üyesi, Prof. Dr.

Suriye Mutfağı İstanbul'da

Syrian Cuisine in İstanbul

Özet

Suriye'deki iç savaşın neden olduğu bu büyük göç trajedisi nedeniyle, Türkiye sınırlarından geçen dört milyona yakın Suriyeli mültecinin neredeyse dörtte birine yakını İstanbul'da yaşıyor. Ancak insanı var eden hatıralar gibi, kültürler de insanla gidiyor, onunla taşınıyor... Suriyeli mültecilerin kültürü mutfakları ile İstanbul'a geldi... Aksaray ve Fatih, şimdilerde Taksim hatta başka semtlerdeki onlarca yemek kültürlerinin mekânlarında birbirlerine tutunmaya çalışıyor... Bu belgesel Suriyeli mültecilerin şimdiden fast-food zinciri oluşturmaya başlamış tavuk ağırlıklı döner, falafel yapan uğrak yerlerinden, humus, tabule gibi atıştırılmalıklara, yoğurtlu içli köftenin yemeği Şehriye, etli sarmaya çok sayıda ana yemekleri sunan mekânlara, kafelere ve tabii ki çeşit zengini tatlıcı dükkânlarına ve göç eden bu insanların ayakta kalma çabasına kamera ile bakmamızı ve şu sorunun sorulmasını sağlıyor:

-Suriyelilerin mutfaklarını da beraberinde taşıması yine önceki göçlerle oluşan kozmopolit İstanbul mutfak kültürüne kattığı buruk da olsa bir 'zenginlik' olabilecek mi?

Ama şu da gerçek, aralarında, bir gün savaş biterse ülkelerine dönmeyi, orada restoranlarını onarıp açmayı, kendi mutfağında kendi malzemeleriyle yemekler yapmayı hasretle bekleyenler de var.

Anahtar Kelimeler: İstanbul, Göç, Yemek, Suriyeli Göçmenler, Belgesel

Syrian Cuisine in İstanbul

Abstract

Nearly one quarter of approximately four million refugees who crossed the Turkish border because of this great migration tragedy caused by the civil war in Syria live in İstanbul. However, cultures also go with people and move with them like memories that make people... Cultures of Syrian refugees came to İstanbul with their cuisine... They are trying to hold on to each other in the spaces of dozens of food cultures in Aksaray and Fatih, now Taksim and even in other districts... This documentary allows us to look at places that serve may main foods such as already started to form a fast-food chain, chicken based doner kebabs, falafel places, snacks such as hummus, tabule, stuffed meatballs with yoghurt, noodle, meat wrap and cafes and of course the variety rich dessert shops and looks at the struggle of these immigrants to struggle with a camera and it provide us ask this question: -Will the kitchens of Syrians who carrying with them be a richness even if it is acrid that they add to food culture in the cosmopolitan

Istanbul which was formed by previous migrations? But, the truth is, among Syrian refugees, there are also those who are waiting yearningly to return their country if one day the war end and to repair and open their restaurants in there and to cook with their own ingredients.

Key Words: Istanbul, Immigration, Food, Syrian Refugees, Documentary

Onur Uzer²¹

2014 yılında Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyoloji Bölümü lisans, 2017 yılında da aynı bölümde “Mermercilik Sektörünün Ekonomik, toplumsal ve Çevresel Kalkınmaya Etkilerinin Sosyolojik Analizi” adlı yüksek lisansını tamamladı. 2016-2017 yılında Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Hizmet ve Danışmanlık bölümünde Öğretim Görevliliği yaptı. 2017 yılında Süleyman Demirel Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi bölümünde YÖK Burslusu olarak 100/2000 “Kentsel Dönüşüm” tematik alanında doktora programına başladı. 2021 yılında “Bursa Tarihi Kent Merkezinin Kentsel Dönüşümle Değişimi: Doğanbey Örneği” adlı teziyle doktorasını tamamladı. TÜBİTAK Araştırmacısı olarak çalıştı. Uluslararası ve hakemli dergilerde yayın, bildiri çalışmaları sürmektedir. 2022 yılında açılan Mudanya Üniversitesinde çalışmakta olup akademik çalışmalarına devam etmektedir.

He completed his undergraduate degree at Süleyman Demirel University, Department of Sociology in 2014, and his master's degree named "Sociological Analysis of the Effects of the Marble Industry on Economic, Social and Environmental Development" in the same department in 2017. In 2016-2017, he worked as an Instructor in the Department of Social Work and Counseling at Burdur Mehmet Akif Ersoy University. In 2017, he started his doctorate program in the thematic field of "Urban Transformation" 100/2000 as a YÖK Scholar in the Department of Political Science and Public Administration at Süleyman Demirel University. He completed his doctorate in 2021 with his thesis titled "Change of Bursa Historical City Center with Urban Transformation: The Example of Doğanbey". He worked as a TUBITAK Researcher. Publications and papers in international and peer-reviewed journals continue. He works at Mudanya University, which was opened in 2022, and continues his academic studies

²¹ Süleyman Demirel Üniversitesi, Dr.

Kentsel Dönüşümle Türeyen Şehir Hayaleti: Eski-Yeni İkileminde İdealize Edilen İstanbul

The Ghost of the City Emerging with Urban Transformation: İstanbul Idealized in the Old-New Dilemma

Özet

İstanbul, tarihselliğinde birçok farklı kültürün etkisiyle gelişim göstermiştir. Grek kolonizasyonu ile başlayan, Helenistik çağdan sonra Roma ve Bizans İmparatorlukların da etkisiyle kentin tüm ekonomik, fiziksel ve sosyal karakteri ortaya çıktı. 1453 İstanbul'un fethi ile beraber Osmanlı Devletinin kentte hâkim güç unsurları ile kent fiziksel ve kültürel olarak yeni bir form halini aldı. Cumhuriyet sonrası dönemde de Jansen planı ve İstanbul'un Asya ve Avrupa'ya açılan iki ayağı da mekânsal olarak belirlenmeye başladı. Kentte kale, sur, hisar, tophane, liman gibi birçok imge kentin kimliğini kodlamıştır. Modernleşme ve kapitalizmin yarattığı tüketim olgusu İstanbul gibi tarihi bir şehirde yeni bir şehir hayaleti türetti. Bu hayaletin ismi "Kentsel Dönüşüm"dü. Özellikle 1980 sonrası TOKİ'nin kuruluşu, ardından KİPTAŞ gibi destekleyici kuruluşlarla devlet sermaye eliyle kente yüksek katlı konut giysileri giydirmeye başladı. Kooperatif evlerinin 2000 sonrası dönemde afet riskini de göze alarak ama bunun çok daha önceliği konut piyasasını canlandırma fikri odağında birleşen paydaşların öncüllüğünde kentsel dönüşüm projeleri ile yıkılması ve yerine refah konutlarının gelişi hız kesmedi. İstanbul Balat, Eyüp, Eminönü, Karaköy, Üsküdar gibi birçok tarihi semtinin üzerine bir gölge oluşturan yüksek katlı konutların esiri oldu. Artık İstanbul'da dolaşan bu şehir hayaleti tarihi konut dokusunu görmezden gelerek yeni bir kent imajı çiziyordu. Eski ve yeni ikileminde idealize edilen İstanbul'da kentsel dönüşüm süreçleri birçok mahalleye girmiş, mahalle kültürü ve dayanışma ilişkilerine zarar vermiştir. İstanbul'daki tarih, eski anlatılarda kalmış, anılara çıkılan bir yolculuğa dönüşmüştür. Kentin tarihselliğine bir hançer gibi düşen yüksek kat konut mimarisi İstanbul'da türeyen kentsel dönüşüm hayaletini her gün yeniden hortlatmaktadır. Kentin eski imgelerini kentsel dönüşüm odağında incelemek ve tartışmak bu bildirinin içeriğini oluşturmaktadır. Sosyolojik perspektifle bir köklerini ve kanatlarını tarihten alan umudun kenti İstanbul eski-yeni ikileminde nasıl idealize edilmiştir? Bu bildiride bu tartışmaya açılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kentsel Dönüşüm, Tarihi Doku, Kent Estetiği, İstanbul

The Ghost of the City Emerging with Urban Transformation: İstanbul Idealized in the Old-New Dilemma

Abstract

Istanbul has developed under the influence of many different cultures in its historicity. After the Hellenistic era, which started with the Greek colonization, with the influence of the Roman and Byzantine Empires, the entire economic, physical and social character of the city emerged. With the conquest of Istanbul in 1453, the city became a new form physically and culturally with the dominant power elements of the Ottoman Empire in the city. In the post-republican period, the Jansen plan and the two pillars of Istanbul opening to Asia and Europe began to be determined spatially. In the city, many images such as castle, fortification, fortress, armory, harbor have coded the identity of the city. The phenomenon of consumption created by modernization and capitalism has created a new urban ghost in a historical city like Istanbul. The name of this ghost was “Urban Transformation”. Especially after the establishment of TOKİ after 1980, it started to dress the city with high-rise residential clothes with the help of state capital with supporting institutions such as KİPTAŞ. The demolition of the cooperative houses with the urban transformation projects led by the stakeholders who united in the focus of the idea of revitalizing the housing market, taking into account the risk of disaster in the post-2000 period, but with the advent of welfare housing, did not slow down. Istanbul has become the prisoner of high-rise residences that cast a shadow over many historical districts such as Balat, Eyüp, Eminönü, Karaköy, and Üsküdar. Now, this city ghost circulating in Istanbul was drawing a new city image by ignoring the historical housing texture. In Istanbul, which is idealized in the old and new dilemma, urban transformation processes have entered many neighborhoods and damaged the neighborhood culture and solidarity relations. The history in Istanbul remained in the old narratives and turned into a journey to memories. The high-rise residential architecture, which has fallen like a dagger to the historicity of the city, resurrects the ghost of urban transformation that has emerged in Istanbul every day. Examining and discussing the old images of the city in the focus of urban transformation constitutes the content of this paper. How is Istanbul, the city of hope, which takes its roots and wings from history with a sociological perspective, idealized in the old-new dilemma? This discussion will be opened in this paper.

Key Words: Urban Transformation, Historical Texture, Urban Aesthetic, İstanbul

Pınar Karababa Demircan²²

1981 yılında Ankara’da doğdu. 2003 yılında Ankara Üniversitesi Çağdaş Yunan Dili ve Edebiyatı Bölümü’nden mezun oldu. 2006 yılında yüksek lisans yaptığı ODTÜ Kadın Çalışmaları Bölümü’nden Türk ve Yunan romanları arasında yaptığı karşılaştırmalı milliyetçilik araştırması ile mezun oldu. ODTÜ Sosyoloji Bölümü’nde başladığı doktora çalışmaları sırasında DAAD (Alman Akademik Değişim Servisi) bursiyeri olarak Weimar Bauhaus Üniversitesi European Urban Studies Bölümü’nde bir sene boyunca teorik çalışmalar yaptı. Mezun olmadan önce Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü tarafından yürütülen 2014 Türkiye’de Aile İçi Şiddet Araştırması’nda proje asistanı olarak görev aldı. 2015 senesinde Sivas’ta anıt, bellek ve kentsel mekânın yeniden üretimi üzerine yoğunlaşan doktora tezini sundu. Bu çalışma 2016 ODTÜ Tez Ödülleri’nde En İyi Doktora Tezi Ödülü’nü kazandı. Mültecilerin sosyal hak ve hizmetlere erişimi için Gaziantep ve İstanbul’daki çeşitli sivil toplum örgütlerinde idari görevde bulunduktan sonra 2018 yılında doktor öğretim görevlisi olarak akademide çalışmaya başladı. Halen sosyoloji bölümünde ders vermektedir. Kent dinamikleri, göç yönetimi ve görünmez emek bağlamındaki çalışmalarına ek olarak hayvan-insan ikiliği ve feminist metodoloji üzerine çalışmaları bulunmaktadır.

She was born in Ankara in 1981. In 2003, she graduated from the Department of Modern Greek Philology at the University of Ankara. In 2006, she took her Master’s Degree from the Department of Gender Studies at Middle East Technical University by her dissertation on comparative analysis of nationalism on Greek and Turkish Novels. During her doctoral studies at the Department of Sociology (Middle East Technical University), she visited the Department of European Studies at Weimar Bauhaus University with DAAD (German Academic Exchange Service) annual research grant. Before her graduation she worked as project assistant at the 2014 Research on Domestic Violence in Turkey by Hacettepe University Institute of Population Studies. In 2015 she took her doctoral degree by her thesis on the re-production of memorial structure, memory and urban space in the Province of Sivas Turkey. This work was awarded as the Best Sociology Doctoral Thesis by the Middle East Technical University 2016 Thesis Research Awards. After working at different migration organizations on the access to social rights and services in Gaziantep and Istanbul, she started working at the academy as assistant professor in 2018 and she still works at the department of sociology. Her academic works focus on urban dynamics, migration management and invisible labor together with human-animal duality and feminist methodology.

²² Beykent Üniversitesi Sosyoloji (TR), Dr. Öğr. Üyesi

Marmara'ya Ağıt: Bir Denizin Ölüürken Özneleşmesi
Requiem for Marmara: A Sea's Becoming a Subject at Its Death

Özet

2021 senesinde Marmara Denizi'nde müsilajın üremesi gözle görölür bir şekilde hem ekolojik hem de günlük bir mesele olarak gündeme yerleşti. Müsilajın oluşmasına yol açan sebeplerin eleştirisi Marmara Denizi'ne, o sanki insani bir varlıkmiş gibi ses veren bir eleştirel dilin gelişmesine yol açtı. Marmara'nın ölmesi, küsmesi gibi denizi özneleştiren ve konuşuran bu pratikler bir yandan Marmara Denizi için yeni bir bakış açısını beraberinde getirdi. Öte yandan, bu bakışta denizin seslendirilmesi aynı zamanda geç kalmış bir ekolojik savunmanın öznesiz bir şekilde kendini Marmara'nın diliyle ifade etme çabası olarak da ele alınabilecek bir özellik göstermekteydi. Türkiye Denizleri içinde estetik olarak en az bahsedilmiş olan ve daha çok ekonomik işleviyle ya da deprem benzeri felaketlerle arasındaki jeolojik ilişkisiyle ele alınan denizin tükenirken özneleşmesi yeni tartışma zeminlerini açacak bir çerçeve oluşturdu. Kurulan çerçeve kendisini doğanın insana adanmış bir kaynak ve de insanın estetik bir çerçevesi, süsü olarak ikili bir tahakküm içerisinde ele alınmasındaki dönüşlü ilişkinin dışına çıkan bir niteliği de barındırmaktaydı. Öte yandan bazı noktalarda insanın failliği tartışmaları içinde denizin konuşması fail ile eylem arasına bir mesafe de koymaktaydı. Geliştirilen bu dil içinde konuşan farklı öznellikler farklı yaklaşımları barındırarak ortaya tek sesli olmayan bir Marmara çıkarmaktaydı. Bu sunum içerisinde Marmara etrafında şekillenen farklı söylemlerin eylemlilik, faillikten uzaklaşma ve insan-odaklı eleştiri boyutları incelenecektir. Böylelikle Marmara Denizi'nin kullanımı ekoloji hareketinin gündelik ve doğal hayat arasında organik bir ilişki kurmasının bir aşaması olarak; eylemliliğini gösteremeyen politik insan öznenin na-insan metaforlarla sorumluluk devredici bir kaçış dil inşa etme çabası olarak ve insan eyleyenlerin doğa kurucu/yıkıcı olarak merkeze alınıp yeniden eyleyen olarak inşa edilmesi açısından analiz edilecektir.

Özet: Marmara Denizi, Müsilaj, Doğa'nın Özneliği, İnsan-Merkezli Yaklaşım

Requiem for Marmara: A Sea's Becoming a Subject at Its Death

Abstract

In 2021 the visibly over-production of mucilage in the Sea of Marmara found its immediate reflection on the ecological and daily life agenda of Turkey. The criticism of the processes leading to the production of mucilage created a critical language, which gives voice to the Sea of Marmara as if it was a humane being. On the one hand, these practices brought a new perspective for the Marmara Sea by its construction as an agent, vocalizing the sea such as the

uses of the death of Marmara or Marmara's getting offended. On the other hand, in this perspective the act of vocalization displays patterns for an analysis on the lack of speech power of the human political agent who hides behind the voice invented for the sea. Before this development, the Sea of Marmara, as the least aesthetically mentioned among the seas surrounding Turkey, has been analyzed mostly in its geopolitical relation to the natural disasters. The new perspective bringing the sea to a subject position at the point where it reached to the stage of extinction created a frame for new discussions. This frame positions itself beyond the mutual relation of the dual domination over the nature as the source for humans and the aesthetic frame, the ornament of human life. Then again, at some points, in the context of the discussions over the agency of humans, this act poses a distance between the perpetrator and the act. The appearance of different agency types in this language brings a multi-vocal Marmara. This presentation aims to analyze different discourses around Marmara over the subjects of agency, distancing from taking action and human-centered criticism. By this way, Marmara will be brought in the analysis as a stage in the ecological movement for creating a relation between everyday life and natural life; as an attempt of non-spoken political human subject's production of an escapist language that assigns the responsibility elsewhere, and as the re-production of the centrality of human agents by their nature producer/destroyer features.

Key Words: Sea of Marmara, Mucilage, The Agency of Nature, Human-Centered Approach

Veysel Can Karakaş²³

1989 yılı İstanbul doğumlu Veysel Can Karakaş, lise eğitimini Adile Mermerci Anadolu Lisesi'nde tamamladıktan sonra İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi bölümünde lisans eğitimi gördü. Yüksek lisans eğitimini Yıldız Teknik Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler programında, “Macar Milli Kimliğinin Bir Parçası Olarak Macaristan'daki Osmanlı/Türk Karşıtı Hafıza Mekânları” adlı tez çalışmasıyla tamamladı. Şu anda Macaristan devlet burslusu olarak Budapeşte'de Eötvös Loránd Üniversitesi Disiplinlerarası Tarih programında doktorasını sürdürmektedir.

Yüksek lisans eğitimi sırasında ve sonrasında 4 sene süreyle bir reklam şirketinde saha koordinatörü ve yöneticilik pozisyonunda çalışmasının yanı sıra, çeşitli konferanslara katılarak ve hakemli dergilere makaleler yazarak akademik alanla bağını sürdürmeye devam etti.

İleri derecede İngilizce, orta seviyede (B.1) Macarca ve başlangıç seviyesinde Rusça bilmektedir. İlgi alanları, siyasal ideolojiler, kent ve mekânın siyasetle ilişkisi, iktidar ve devlet kuramları ve siyasal tarih iken, özel olarak hafıza mekânları ve Macar milliyetçiliği ile ilgilenmektedir.

Yayımları:

Karakaş, V. (2020). Sarcastic Remembrance via Architectural Design: Case of Open Air Museum (Mememnto Park) in Budapest, Proceedings Book of International Online Conference on Social Sciences Researches, 30-39, <https://iocssr.avrasya.edu.tr/>

Karakaş, V, Daldal, A. (2019). Macar Milli Kimliğinin Bir Parçası Olarak Osmanlı/Türk Karşıtı Hafıza Mekânları. Yıldız Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 3(1), 84-106. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ysbed/issue/45275/>

Karakaş, V, (2019). “Plebisitler Aracılığıyla Yönetmek” , Seçim Demokrasi ve Seçim Sistemleri Sempozyumu, İstanbul: Onikilevha; 231-241.

He graduated from Istanbul University in political science and public administration Bachelor's degree. Holds Master's degree in political science and international relations from Yıldız Technical University with the thesis titled “Anti-Ottoman/Turk Realms of Memories as a Component of Hungarian National Identity”. Currently student at Eötvös Loránd University with Hungarian state scholarship in Atelier-Interdisciplinary History PhD program. His main academic interests are space-politics relations, lieux de memoire (realms of memory), Turkish domestic policies, nationalism, Hungarian nationalism and Hungarian political history.

²³ Eötvös Loránd University (ELTE) Atelier-Interdisciplinary History (PhD) (Budapeşte-Macaristan), Doktora Öğrencisi

Worked for an advertisement company for 4 years in Istanbul and speaks advanced English, B.1 level Hungarian and beginner level Russian.

Publications:

Karakaş, V. (2020). Sarcastic Remembrance via Architectural Design: Case of Open Air Museum (Mememnto Park) in Budapest, Proceedings Book of International Online Conference on Social Sciences Researches, 30-39, <https://iocssr.avrasya.edu.tr/>

Karakaş, V, Daldal, A. (2019). Macar Milli Kimliğinin Bir Parçası Olarak Osmanlı/Türk Karşıtı Hafıza Mekanları (Anti-Ottoman/Turk Realms of Memories as a Component of Hungarian National Identity). Yıldız Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 3 (1), 84-106. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ysbed/issue/45275/>

Karakaş, V, (2019). “Plebisitler Aracılığıyla Yönetmek (Governing throughout Plebiscites)”, Seçim Demokrasi ve Seçim Sistemleri Sempozyumu, İstanbul: Onikilevha; 231-241

İstanbul ve Heykel: İstanbul'un ve Budapeşte'nin Kamusal Heykellerinin Karşılaştırmalı Tarihi (1850-1945)

Istanbul and Statue: A Comparative History of Public Statues in Istanbul and Budapest (1850-1945)

Özet

Tarih boyunca heykeller ve anıtlar dikmek, izleyicilerinin düşüncelerini ve algılarını sanat yoluyla yönlendirmenin yollarından biri olagelmışlerdir. Özellikle, halkın siyaset sahnesine geri dönüşsüz bir biçimde girdiği, siyasetin demokratikleşmeye başladığı, soyluların ya da kralların değil, halk kitlelerinin fikirlerinin önemsenir hale geldiği modern dönemde, siyasal yöneticiler tarafından çokça başvurulan kamusal heykel ve kamusal anıt yapımı, şehirlerin estetik görünümünde ve hikâyelerinde önemli yerler kaplamışlardır.

Modern dönem öncesi, mezarlıklarda, tapınakların bahçelerinde görülen, daha çok dini sembollerini imleyen heykeller, 18. ve 19. yüzyıllarda yöneticiler tarafından, siyasette hak iddia eden halk kitlelerinin düşüncelerini yönlendirmek amacıyla kamusal alanlarda sergilenmeye başlanmıştır. Heykellerin yerlerinin yanı sıra, barındırdıkları sembolik anlamlar da değişikliğe uğramış ve dini öğeler yerine ulusal bilinci aşıl原因an, ulusal sembollere referans veren heykel ve anıtların inşasına girişilmiştir. Öncelikle 18. yüzyılın sonlarında özellikle Almanya'da başlayan "statuomania" akımı (şehirlerin her bir yanına kamusal heykeller dikmek) sonrasında Avrupa'nın farklı yerlerinde ulusa ve ulusal olana referansla, önemli figürlerin, önemli olayların ve ortak sembollerin temsil edildiği anıtlar ve heykellerde somutlaşan bir sanat biçimi ortaya çıkarmıştır.

Bu çalışmada, önce kamusal heykel ve "statuomania" kavramları açıklanacak, sonrasında Macarca, İngilizce ve Türkçe kaynaklar kullanılarak İstanbul'un ve Budapeşte'nin kamusal mekânlarında 19. yüzyıl ortalarından itibaren boy göstermeye başlayan ve İkinci Dünya Savaşı'nın bitiş yılı olan 1945 yılına kadar geçen sürede öne çıkan, kamusal formdaki anıt ve heykellere genel bir bakışla bakılmak suretiyle İstanbul'un Budapeşte ile karşılaştırılması yapılacaktır. Bu karşılaştırma, kamusal heykelcilik anlamında neredeyse 100 yıllık bir süreçte iki şehir arasındaki derin farklılıkları ve karşıtlıkları ortaya sermek amacıyla yapılacaktır. Bu derin farklılıkların nedenleri ise dört başlıkta şu şekilde toparlanacaktır:

- 1) Türkiye ve Macaristan Arasındaki Tarih Yazımı Farklılıkları
- 2) Türk ve Macar Ulus Oluşum Süreçleri Arasındaki Temel Farklılıklar
- 3) İslam Kültürünün İnsan-Formundaki Heykellere Karşıt Tutumu
- 4) İki Devletin 1920-1945 Arası Birbirine Zıt Dış Politikaları.

Anahtar Kelimeler: İstanbul, Budapeşte, Heykel, Anıt, Kamusal Mekân

Istanbul and Statue: A Comparative History of Public Statues in Istanbul and Budapest (1850-1945)

Abstract

Throughout history, erecting statues and monuments have been one of the ways of leading the ideas and the perceptions of the public. Particularly, in the era when democratization of the politics takes place and the ideas of the public become more reputable than the ideas of aristocracy and kings, which means that central point of reference becomes the public regarding to politics, the political elites often employed erecting of public monuments and statues which have significant impacts on the aesthetics appearance and stories of the cities.

The statues, implying religious symbols, which appeared in the garden of temples or in the graveyards at pre-modern era, were erected at public spaces in the 18th and 19th centuries, for leading and manipulating the ideas of public who demand more equality on politics. Not only the spaces of the statues changed, but also the symbols the statues represent. And the statues and monuments containing national symbols instead of religious ones were built. The trend of “statuomania” (erecting public monuments in all around the cities) which commenced first at the end of the 18th century especially in Germany, created a form of art that represents significant national figures, national historical events, national symbols concreted in monuments and statues in all around Europe.

In this study, the concepts of public statue and “statuomania” are to be explained first, later on, by the help of Hungarian, English and Turkish sources, the most important public statues appearing in the public spaces of Istanbul and Budapest from the middle of 19th century to the final year of the World War II, 1945, are to be compared. And by the end of this comparison, it is hoped that the profound differences between two cities regarding to public statuary almost in 100 years’ time period are to be revealed. The main reasons of the profound differences can be classified under those four topics:

- 1) Different Style of Historiographies in Turkey and Hungary
- 2) Basic Discrepancies of Nation-Building Processes of Turks and Hungarians
- 3) Anti-human-shaped-statue Position of Islam
- 4) Contrast Foreign Policies of Two States in 1920-1945.

Key Words: Istanbul, Budapest, Statue, Monument, Public Space

Zeynep Baykal²⁴

İstanbul Bilgi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve İstanbul Üniversitesi Tiyatro Eleştirmenliği ve Dramaturji Lisans programlarından mezun oldu. ODTÜ Sosyoloji Bölümü Yüksek Lisans Programı'nı "Ermeni Kimliğinin İnşası: Yeşilköy Örneği" başlıklı yüksek lisans teziyle tamamladı. 2012 yılında yüksek lisans tezi ile Türk Sosyal Bilimler Derneği Genç Sosyal Bilimciler tez ödülünü ve yine aynı yıl ODTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Ders Performans ödülünü aldı. 2013-2015 yılları arasında Uluslararası Sosyoloji Derneği (ISA) 'nin yayımladığı Global Dialogue Dergisi Türkiye ekibinde çevirmen olarak görev yaptı. 2014 - 2020 yılları arasında Beykent Üniversitesi İngilizce Sosyoloji Bölümünde Araştırma Görevlisi olarak çalıştı. 2020-2021 Eğitim Öğretim Yılı Bahar Döneminde TED Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak çalıştı. Akademik ve çeviri faaliyetlerinin yanında Mimesis, Tiyatronline, Dirensanat, Dramaturji.com internet portallarında; Ayrıntı Dergi ve Oyun Dergisinde tiyatro eleştiri yazıları yayımlandı. Tiyatro Eleştirmenler Birliği üyesidir. Halen ODTÜ Sosyoloji Bölümü Doktora programında "Çatışmalar, karşılaşmalar, farklılaşmalar sahnesi olarak Bağımsız Tiyatrolar: Ankara ve İstanbul örnekleri" başlıklı tez çalışmasını sürdürmektedir. Kimlik, etnisite, topluluk çalışmaları, kültür çalışmaları, sanat sosyolojisi, tiyatro sosyolojisi konuları ilgi alanlarındandır.

She graduated from Istanbul Bilgi University Political Science and Istanbul University Theater Criticism and Dramaturgy undergraduate programs. She completed Sociology Master's Program at Middle East Technical University with her thesis titled "The Construction of Armenian Identity: The Example of Yeşilköy". She received the Turkish Social Sciences Association Young Social Scientists thesis award with her master's thesis in 2012 and the METU Social Sciences Institute Performance Award in the same year. Between 2013 and 2015, she worked as a translator in the Turkish team of the Global Dialogue Magazine published by the International Sociological Association (ISA). She worked as a Research Assistant at the Department of Sociology (Eng.) at Beykent University from 2014 to 2020. She was a lecturer in the Department of Sociology at TED University in the 2021-2022 Spring Semester. In addition to her academic and translation works, her theater critiques were published in Ayrıntı Dergi and Oyun Dergisi and in some internet portals such as Mimesis, Tiyatronline, Dirensanat, and Dramaturji.com. She is a member of the Theater Critics Association. She is currently working on her thesis titled "Stage of transformation of urban space, politics, negotiations, communalities, and interactions: The case of independent theaters in Ankara and İstanbul" in the PhD program of the Department of Sociology at METU. Her areas of interest

²⁴ Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Doktora Öğrencisi

are identity, ethnicity, community studies, cultural studies, sociology of art, and sociology of theater.

İstanbul'a Bağımsız Tiyatro Sahnesinden Bakmak: Yeni Metin Sahnelemeleri Üzerinden Bir Şehir Okuması

Looking at Istanbul from the Independent Theater Stages: A Reading of the City Through the Staging's of New Play-Scripts

Özet

Tiyatro pek çok işlevinin yanında birbirinden ayrışan mekânsallıkların, zamanların ve kimliklerin kendilerini yeniden var etme şansı buldukları önemli bir temsil alanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bununla beraber, kuramcı Marvin Carlson'un *Haunted Stage: The Theater as a Memory Machine* adlı kitabında belirttiği gibi tiyatro değişen ve dönüşen bir kültürel hafıza deposu olarak da varlık gösterir (Carlson: 2001). 2000 sonrası Türkiye tiyatrosunda yapılan ve özellikle yeni metin yazarlarının kaleminden çıkan üretimlerde bu işlevlerin etkinliğini görmekteyiz. Uzun ve kadim bir tarihe sahip olan İstanbul şehri, farklı dönemleri ve farklı yüzleri ve içinde barındığı toplumsal katmanlarla, bu yeni oyun metinlerinde önemli bir aktör olarak konumlandırılmaktadır.

Bu çalışmada 2000'li yıllarda dönemin yeni nesil genç yazarlarının kaleminden çıkan ve İstanbul'un bağımsız sahnelerinde performe edilen tiyatro oyunlarında yer bulan İstanbul imgesi farklı örnekler üzerinden metin- mekân ve performans öğeleri göz önünde bulundurularak incelenecektir. Çalışmada metin analizinin yanı sıra sahneleme biçimlerine, sahne unsurlarının kullanımına da yer verilecektir. Ele alınacak sahne metinleri değişik zaman dilimlerinde İstanbul'da geçen ve/ ve ya İstanbul'u merkezine alan *Sen İstanbul'dan Daha Güzelsin, Zabel, Nihayet Makamı* gibi oyunları kapsamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İstanbul, Temsil, Bellek, Yeni Metin, 2000 Sonrası Bağımsız Tiyatro

Looking at Istanbul from the Independent Theater Stages: A Reading of the City Through the Staging's of New Play-Scripts

Abstract

In addition to many functions, the theater has emerged as an important area of representation area where multiple spatiality, time zones and identities that differ from each find an opportunity to re-create themselves. Besides that, as theorist Marvin Carlson stated in his book *Haunted Stage: The Theater as a Memory Machine*, theater also exists as a transforming cultural memory store (Carlson: 2001). We can clearly perceive the effectiveness of these functions in the productions in the Turkish theatrical field after 2000, especially in the play scripts of new generation young playwrights. The city of Istanbul, which has a long and ancient

history, is positioned as an important actor in these texts with a diversity of historical periods, aspects and social layers it includes.

In this study, the image of Istanbul within the plays that are written by the young generation playwrights and performed by the independent companies in Istanbul in the 2000s will be examined, by taking into consideration the textual, spatial and performative elements. In addition to textual analysis, staging styles and the use of various stage elements will also be included in the study. The stage-script that will be discussed includes plays that take place in Istanbul or put Istanbul at the center of its plot such as; *Sen İstanbul'dan Daha Güzelsin (You are More Beautiful than Istanbul)*, *Zabel*, *Nihayet Makamı, (The Final Melody)*.

Key Words: Istanbul, New Text, Representation, Memory, Independent Theatre After 2000's,

Zuhal Çiçek²⁵

1997 yılında Cumhuriyet Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümünde lisans eğitimime başladım ve 2001 yılında mezun oldum. 2002 yılında Cumhuriyet Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümünde yüksek lisans eğitimime başladım. Prof. Dr. Zafer Cirhinlioğlu'nun danışmanlığında yaptığım "Postmodernizmin Sanata Bakışı" başlıklı yüksek lisans tezimi 2004 yılında tamamlayarak mezun oldum. Aralık 2004'de Pamukkale Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümünde Araştırma Görevlisi olarak çalışmaya başladım. 2008 yılında aynı üniversitede 2. yüksek lisans eğitimime başladım. Prof. Dr. Hasan Tüzen'in danışmanlığında yaptığım "Kentsel Dönüşüm ve Kentsel Yoksulluk: Denizli Örneği" başlıklı tezimi 2010 yılında tamamlayarak yüksek lisanstan mezun oldum. 2010 yılında doktora eğitimime başladım ve 2014 yılında doktoramı tamamlamış bulunuyorum. Doktora tezimin başlığı "Boşanma Olgusunun Sosyolojik Analizi: Denizli Örneği"dir. 2017 yılında Pamukkale Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümünde Yrd. Doç. Dr. unvanını aldım. Halen Pamukkale Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümünde Dr. Öğretim Üyesi olarak çalışmaktayım ve akademik çalışmalarına devam etmekteyim.

I started my undergraduate education at Cumhuriyet University, Faculty of Arts and Sciences, Department of Sociology in 1997 and graduated in 2001. I started my graduate education at Cumhuriyet University, Faculty of Arts and Sciences, Department of Sociology in 2002. I completed my master's thesis titled "Postmodernism's Perspective on Art" under the supervision of Prof. Dr. Zafer Cirhinlioğlu and graduated in 2004, I started to work as a Research Assistant at Pamukkale University, Faculty of Arts and Sciences, Department of Sociology in December 2004. I started my second graduate education at the same university in 2008. I completed my thesis titled "Urban Transformation and Urban Poverty: The Example of Denizli" under the supervision of Prof. Dr Hasan Tüzen and graduated from my master's degree in 2010. I started my doctorate education in 2010 and I have completed my doctorate under the supervision of Prof. Dr Mehmet Meder in 2014. The title of my doctoral thesis supported by TÜBİTAK is "Sociological Analysis of Divorce Case: The Case of Denizli". I became an assistant professor in 2017 at Pamukkale University, Faculty of Arts and Sciences, Department of Sociology. I am still continuing my academic studies as an assistant professor at Pamukkale University, Faculty of Arts and Sciences, Department of Sociology. My fields of study are urban sociology, family sociology, cultural sociology

²⁵ Pamukkale Üniversitesi, Dr. Öğr. Üyesi

Toplumsal Değişim Ekseninde Kentsel Şiddetin Sosyolojik Analizi *Sociological Analysis of Urban Violence on the Axis of Social Change*

Özet

1980’li yıllardan sonra uygulanan ekonomi politik stratejiler, dünyada olduğu gibi Türkiye’de de özellikle metropol kentlerde sosyo-kültürel alanlarda önemli farklılıklara yol açmıştır. Önemli bir metropol olan İstanbul, özellikle 2000’ler sonrasındaki ekonomi politik uygulamaların hem öznesi hem nesnesi olarak bu süreçten büyük ölçüde etkilenmiştir. Küresel ekonomik politikalar ile metropol kentler arasındaki bu ilişki, iletişim, ulaşım, finans, eğitim, kültür, sanat, eğlence gibi farklı alanlarda daha önce görülmemiş ölçekte yeni yatırım olanakları yaratırken kentin bütününde fiziksel ve sosyal olarak gözlenen dönüşümlere yol açmıştır. Siyasal aktörlerin, yerel yöneticilerin ve yatırımcıların sadece ekonomik olarak değil sosyal ve kültürel alanlardaki rekabete dayalı hedefleri, metropol olan İstanbul’u hem ulusal ve uluslararası düzlemde gerçekleşen göçle farklı nitelikteki işgücünün hem de farklı alanlardaki tüketimin yoğunlaştığı bir alan haline getirmiştir. Tüketim endüstrisi ve hizmet sektöründeki büyümenin kentsel düzlemdeki yansıması, ne yazık ki herkesin eşit yaşamsal olanaklara sahip olmadığı, herkesin yüksek gelirli ve yüksek nitelikli işlerde çalışmadığı mekânsal ve sosyal ayrışmaların kutuplaşması şeklinde olmuştur. Dünya kenti olma söylemleriyle içeriği oluşturulmuş bir tabloda İstanbul günümüzde artık suçun, şiddetin ve güvensizliğin merkezileştiği bir kent şeklinde görünmektedir. Gelir ve sosyo-kültürel olarak büyük ölçüde farklılaşmış bir metropol olan İstanbul açısından gelecekteki en önemli tehdit şiddetin toplumun farklı alanlarında ve kesimlerinde yaygınlaşması ve bunu önlemeye yönelik düzenlemelerin yetersiz oluşudur. Kentte yaşayan insanların kendilerini giderek daha çok güvensiz hissettikleri bir gerçektir. Gelişmiş Batı kentleriyle karşılaştırıldığında İstanbul, kentsel normlara uyum sağlama konusunda kaotik bir görünüm sunmaktadır. Kamusal alanda kolektif tepkilere rağmen şiddetin “sıradanlaştığı”, “normalleştiği” yönünde bir algı dikkati çekmektedir. Şiddetin ve saldırganlığın bu denli artışı, birbirini etkileyecek yeni sosyal sorunları gündeme getirmektedir ve getirmeye devam edecektir. Bu çalışmada temel bir hak olan güvenliğin ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasal söylemlerle nasıl yerinden edildiği, şiddetin neden ve nasıl meşrulaştırıldığı İstanbul özelinde tartışılacaktır. Yoksulluğun ve sosyal dışlanmanın kentsel mekanda artışı, şiddetin yaygınlaşmasının yapısal nedeni olarak ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Şiddet, Güvenlik, Güvencesizlik, Toplumsal Ayrışma, Yoksulluk.

Sociological Analysis of Urban Violence on the Axis of Social Change

Abstract

Political economy strategies implemented after the 1980s have led to significant differences in socio-cultural areas, especially in metropolitan cities, in Turkey as well as in the world. Istanbul, an important metropolis, has been greatly affected by this process as both the subject and the object of political economy practices, especially after the 2000s. While this relationship between global economic policies and metropolitan cities created new investment opportunities on an unprecedented scale in different fields such as communication, transportation, finance, education, culture, art and entertainment, it led to physical and social transformations in the whole city. The competitive goals of political actors, local administrators and investors, not only in economic but also in social and cultural areas, have made Istanbul, which is a metropolis, an area where both national and international labor and consumption in different areas are concentrated. The reflection of the growth in the consumer industry and service sector at the urban level has unfortunately been the polarization of spatial and social segregations, where not everyone has equal living opportunities and not everyone is employed in high-income and high-quality jobs. From a picture whose content was created with the discourse of being a world city, Istanbul now appears as a city where crime, violence and insecurity are centered. The most important threat in the future for Istanbul, which is a highly differentiated metropolis in income and socio-cultural terms, is the prevalence of violence in different areas and segments of the society, and the inadequacy of regulations to prevent it. It is a fact that people living in the city feel more and more insecure. Compared to developed Western cities, Istanbul presents a chaotic view of adapting to urban norms. Despite the collective reactions in the public sphere, there is a perception that violence has become "ordinary" and "normalised". Such an increase in violence and aggression brings new social problems that will affect each other, and will continue to do so. In this study, how security, which is a fundamental right, is displaced by economic, social, cultural and political discourses, why and how violence is legitimized will be discussed in Istanbul. The increase in poverty and social exclusion in urban space will be considered as the structural reason for the prevalence of violence.

Key Words: Violence, Security, Insecurity, Social Segregation, Poverty.